

הגאולה

סידרת מסרים מאת מוישל'ה

מוישל'ה בשיחה עם משפחתו,
סידרה ב' (2), פרקים 17 - 36
ירושלים, כסלו עד אלול תשע"ד
המסרים תורגמו מאנגלית

פרק 17: מי לה' אלי !!!

פרק 18: המציאות האמיתית היחידה

פרק 19: שנאתו היוקדת של עשיו ליעקב

פרק 20: אף אחד לא יכול לשעבד אותנו

פרק 21: הסתכלתי אל מחוץ לחלון...

פרק 22: על סף הגאולה השלמה

פרק 23: ככל שתתעוררו מחר יותר, כך זה יסתיים מחר יותר

פרק 24: הטרגדיות האלו נשלחו מן השמים

פרק 25: רק עבא ה' יכול לנצח

פרק 26: הם רוצים לחרום את האידישקייט

פרק 27: תעמדו ותגידו: 'לא'!

פרק 28: אחדות - זה להיות אחד עם ה'

פרק 29: אנו חייבים להתמקד על האמת

פרק 30: לשנה הבאה בירושלים...

פרק 31: חיים חולפים ביעף

פרק 32: מזל טוב !

פרק 33: כאשר המסך האחרון יורד

פרק 34: חייבים להכין עצמנו להיות קרבנות תמימים

פרק 35: ניתנה לי רשות לגלות לכם דברים שיתרחשו

פרק 36: אנחנו העם הנבחר

מי לה' אלי !!

ט"ו כסלו תשע"ד

בחודש הקרוב אנו נבין עד כמה נחוצה הקריאה הזאת עבורנו: 'מי לה' אלי!!! [שמות ל"ב כ"ז. דברים ל"ג ט']. חסר לנו רק את האיש שיאמר זאת. בשנים עברו, כאשר היוונים ימ"ש ניסו להרוס את הדת שלנו, את האידישקייט – המצב כל כך התדרדר עד אשר מתתיהו כהן-גדול לא יכול היה יותר לסבול זאת. אפילו שהיו עמו רק מתי-מעט עוזרים שהתנדבו לפעול עמו [רש"י פ"ה וזאת הברכה שם] – הוא קרא: 'מי לה' אלי!'. וכעת שוב, אנחנו נתונים תחת שלטונם של הרשעים, של היוונים, האדומים. בכל העולם הם שולטים [איוב ט' כ"ד: 'אֲרֵץ נִתְּנָה בְיַד רָשָׁע'], וגם כאן בארץ-ישראל הם שולטים. אבל אנחנו לא כל כך שמים לב לזה. לא החרדים ולא החילונים. אנחנו מאפשרים לזה לחלוף לידינו בלי לקלוט בכלל שאנחנו במצב סכנה איום ונורא [ר' ישעיה כ"ט י'].

הציונים הראשונים, יצרו את מדינת ישראל, עיצבו אותה, בנו אותה והפעילו אותה עם רשות מה, כמובן [רבנו גרשום מאור הגולה, תמיד לב]. מדינת ישראל נבנתה כמלחמה ישירה נגד הקדוש ברוך הוא [ישעיה ס"ה ג': 'הָעַם הַמְּקַעֲסִים אוֹתִי עַל פְּנֵי תְּמִיד']. לא נגד הערבים. נגד הקב"ה! המייסדים של מה שמכונה "מדינת-ישראל" היו "ערב-רב" שרצו להוכיח שהם יכולים, חס ושלום, להיות יותר חזקים מהקב"ה [ר' מלבי"ם חבקוק ב' ד']. זה דומה ממש לדור הפלגה, אלו שבנו את מגדל-בבל כמלחמה ישירה נגד הקב"ה [וְרָאשׁוּ בַּשָּׁמַיִם, סְנַהֲרִין ק"ט]. היתה להם את המחשבה הפרועה שכאלו יש להם יכולת לנצח נגד הקב"ה, ומה שאנחנו רואים עכשיו זה בסך-הכל המשך מזור של הרעיונות המטורפים הללו [יחזקאל ל"ח י' ע"ש רש"י, נחום א' י"א, ע"ש].

האנשים שמאחורי הרעיון השיקרי הזה מפורזים בכל העולם [וְאִמְשֻׁם הַפִּצְצָה ה' עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ, נח פ"א]. לאחר מאות שנים של תכנון ומזימה – כעת מהדקים הם את הלולאה, את החבל, מסביב כל עמי העולם [אֵל תִּתֵּן ה' מִצְוֵי רָשָׁע, תהלים ק"מ, מגילה ו. ע"ש חבקוק א' ט"ו] כמו גם מסביב העם היהודי.

אבל הרשעים האלו מעוניינים דוקא ליצור דת עולמית חדשה, דת חדשה שתקיף את כל העולם. והדת הזאת תהיה קוקטייל-מ'שמאש' של דברים, אך בסופו של דבר זה יהיה כמו היונים: עבודה זרה [כמעשה חנה ו' בניה, וכן ביוסיפון]. הציונים שבנו את המקום הזה, את המדינת-ישראל הזו, חפצו להיות כמו כל הארצות האחרות בעולם [יְפַקֵּל הַגּוֹיִם בְּיַת יִשְׂרָאֵל, יחזקאל כ', ע"ש]. הם רצו להיות חלק מהאימפריה הרומאית [יחזקאל פרק כ"א]. וכעת אחרי כל השנים האלו – הם הגשימו את מטרתם הגדולה! כעת הם בהחלט חלק של האימפריה הרומאית! [הושע ב' ז']

וההוכחה ל'תבשיל' הזה – זו העובדה שמדינת ישראל, ללא כל בעיה, מעבירה לרשות הכנסיה הקתולית את השליטה על קבר אדוננו דוד המלך, אביו של משיח צדקנו [מזמור פ"ט ועוד. ברכות ההפסדה. חלק צ"ח]. זהו אקט בלתי יאומן של מלחמה גלויה וברורה נגד הקדוש ברוך הוא. אבל זה לא רק זה. זה גם כל החוקים שהועברו לאחרונה בארץ ישראל. הם כולם עוצבו בכדי "לדלל" את האידישקייט שלנו [אֲשֶׁר קָרָה - צ'ינג'ר], או לסלק את זה בכלל מאיתנו [לְהַעֲבִירָם מִחוּץ רְצוֹנָה]. בין אם זה מדובר בבית-מילה, או כל מנהג ודין בעל מסורת יהודית [מִי דָבַר ה' בְּיָדִי, אֵת מִצְוֹתוֹ הַפָּרִי. פ"ה שלח י"ד]. יש להם את עזות הפנים, את החוצפה לחדור אל תוך המנהגים שלנו ביד רמה ולנסות להוציא אותם אל מחוץ לחוק. ואנחנו יודעים שהם אלו שעומדים מאחורי ארגון 'נשות הכותל' [מזמור ע"ד]. הם גם אלו שעומדים מאחורי כל הפעילויות הלוחמניות נגד האידישקייט. [עַרְזוּ עַרְזוּ עַד הַיְסוֹד בְּה', מזמור קל"ז].

הצבא הישראלי מלא גויים שבקלות יכולים להיות גייס חמישי. חיי היומיום שלנו מלאים ברעיונות שלקוחים מדרכי הגויים [ירמיהו ס"ו פ"ג].

הישראלים מסתכלים על צה"ל כ'מצילה של המדינה' [שְׂאֵר הַסּוֹס לְתַשׁוּעָה. תהלים ל"ג]. השקפה זו היא מלחמה כנגד הקדוש ברוך הוא [ה' הדה"א ע"ט ט"ו]. ההיפך: מצד אחד, צה"ל הוא מתואר כשומר-המדינה [אֵינֶנּוּ חֲרֹבֵי קְרָתָא, ילקו"ש ירמיהו ט' רפ"ב], ומאידך גיסא, אם אנחנו מסתכלים על כל המלחמות מאז שהמדינה קמה, הן נוצחו רק על ידי ניסים שצה"ל אינו יכול בכלל לחולל [וְאִמְלִחְמָח אֲנִי עֲשִׂיתִי, ע"ז ג.].

לכן, אני מוכרח לומר לכם כעת, שאנחנו נכנסים לעידן חדש שהוא יהיה הרבה יותר קשה ומפחיד. אנחנו, היהודים, איפשרנו ליוונים, להלניסטים, לקחת מאיתנו את היהדות, ונתרנו לבד. ה' לקח מאיתנו את הרבנים הגדולים ביותר, את החשובים שבגדולי הדור, ונתרנו עם רק מעט צדיקים [ירמיהו ב' ל': 'אֲכַלְהָ חֲרֹבִים בְּיָמֵיכֶם כְּאִרְיָה מִשְׁחִיתָ]. בכל אופן זה אינו מספיק בכדי לאפשר לעם-ישראל לצאת מן הבלאגן הזה [בראשית י"ט]. אנחנו יתומים [ר' פרק 12 בסידרה זו], אבל עכשיו אנחנו אפילו עוד יותר יתומים, מפני שה' כעת מסלק מאיתנו גם את הצדיקים הגדולים שלנו מימי קדם [פְּתוּחוּ זְמִיכָה, מִתְּפִי פֶתַח אֱלֹהִים, ה'ק תיקוה"ז]. אם התכנית לקחת מעם ישראל את קבר דוד המלך תצלית, חלילה – וזה נראה שגם מקומות-קדושים נוספים אחרים עומדים להימסר לגויים, הרי שאנחנו נהיה בחושך מוחלט, בהעדר מוחלט של הדרכה בעולם מבולבל זה [זכות אבות. ע"י בענין זה שבת נה. ושם ל, וע"י פס"ר ככ"ז].

אני צעיר מעט בכדי לזכור, אך כאשר הכותל הושב לידיים יהודיות ב-1967, הבכיות של כל יהודי אמיתי היו קורעות לב. הידיעה שכעת יש לעם ישראל מקום שהוא יכול לבוא ולבכות ולשפוך את הלב לקדוש ברוך הוא ולהרגיש את נוכחותו [שְׂפָכִי פָּמִים לְפָנֶיךָ נוֹכַח פְּנֵי ה'. איכה ב'] – חוללה התרוממות רוח, התרגשות ענקית עבור כל היהודים בכל מקום. אבל כעת הכל השתנה. השינויים שבוצעו בכותל ובסביבותיו מעבירים צמרמורת בגבי, זה גורם לי לבכות מרוב כאב, מפני שיש לזה את הטעם, את הריח, את ההרגשה של כנסיה. יש כאן את התחושה של אתיאסטים, של אנשים שבכלל לא מאמינים. ולכן, יהודי אמיתי שמרגיש כזה דבר אין לו ברירה רק להתיישב ולבכות. תלכו לקבר רחל או לרשב"י (מירון), יש לכם את ההרגשה, את התחושה הקרירה של בלתי-מאמינים. יש שם מאות אולי אלפים לא-יהודים שמתקהלים במקומות האלה [ירמיהו ז']

ב: 'המערת פריצים היה הבית הזה?'. והיכן אנחנו? אנחנו אין לנו רשות לחלק כל סוג של תפילות או דברי חיזוק או לבקש צדקה. לא מאפשרים לנו להרגיש, לחוש את הצדיקים שלנו [ר' לשונות תפילת הרחי' על גלות השכינה].

מאמע-רחל! להיכן הלכת מאתנו?! אנחנו כבר לא יכולים להרגיש אותך! היכן היא השכינה שאמרו לנו שלעולם איננה סרה מן הכותל?! [שיה"ש ב' ט'] היא שם. אבל זה כל כך קשה לנו להתרכז כאשר אלפים על אלפים של כל מיני סוגים של אנשים מתגודדים שמה, עם נשים שאינם בצניעות כלל, ואנשים שמבזיקים במצלמותיהם מכל הכיוונים, וכמובן 'נשות הכותל' שבאות להתריס ישירות נגד הקב"ה. האם ה' יאפשר להם לחלל את מקום קדשו ולעשות מה שהם רואים לנכון במח הקטן שלהם?! [מי בקש זאת מקדם רמס תצרי. הפטרת חזון].

עם ישראל! אם אתה לא מרגיש את זה, אזי אני תוהה על שרשיכם. אם אתם לא חשים את זה, תלכו לקברי הצדיקים, תלכו למאמע-רחל, תלכו לכותל, תלכו לקבר דוד המלך, ולכל המקומות האחרים שהיוונים פלשו בתוכם [ויצטת עובדי יריים, תפילת נחם], ותגידו לי מה אתם מרגישים. אם אתה לא מרגיש כלום, אם אתה חושב שהסדר החדש בכל המקומות האלה זה יפה וזה מצויין, אז אני רק יכול לכופף את ראשי ולומר שהחמצת את ההזדמנות, פיספסת. אתה לא יכול להיות יהודי. זה לא יתכן שיש לך נשמה יהודית. אם אתה הולך למקומות האלה ואתה כן חש את הבדידות, את האוירה הקרירה, את ההרגשה של אבדן גדול – אם כן אני בטוח שהנשמה שלך היתה בהר סיני. [ניצבים סו"פ כ"ט].

וזהי הבחירה. זהו הבירור [ר' חלק 16 בסידרה]. היוונים רוצים לשבת כאן בארץ ישראל [אשר אפרו נירשה לנו את נאות אלקים – תהלים פ"ג, ר' צפניה ג' י"א]. הם רוצים לשלוט על העולם מתוך ארץ ישראל! הם רוצים לתפוס את מקומו של השם, חס ושלוה [ערשיי סו"פ בשלה]. כמובן שהם אינם יכולים לעשות זאת, והם כה טפשים במחשבה הזאת, ברעיון השגעוני שלהם שריבונו של העולם, השליט בעולמו, יאפשר להם, לעלובים אלו להרוס את העולם בעצמם. לא! זה לא יקרה. ה' יהרוס חלק גדול של העולם וגם אותם ביחד עם זה. אבל עם ישראל וארץ ישראל יישארו [עובדיה א' י"ז], ואילו הם ייעלמו מן הקיום [אבדו גויים מארצו, מזמור ט', ע"ש].

אנחנו מגיעים לנקודת המבחן שבה כל יהודי-אמיתי יצטרך להיצמד לאידישקייט שלו בכדי לשרוד [יואל ג' ה': וצבא יריים אשר ה' קרא ע"ש במפ']. ואנחנו עומדים להיות מותקפים, לא כל כך על ידי פצצות ח"ו, אלא בזאת שינסו לגרום לנו לעזוב את התורה שלנו. הם עומדים להסוות את מאמציהם בעזרת תיאורים ציוריים ביותר עד כמה הדרך שלנו לעשות דברים זה 'לא-כל-כך-הומניסטי' בחיים, אבל מי שנופל בזה לא יצא! הם לא כל כך עומדים להרשות לנו לעשות מה שאנחנו יודעים לנכון, ולכן כאשר משיח מתגלה וקורא: "מי לה' אלי" – אנחנו נדע אחרי מי ללכת.

שוב ושוב אני אומר את אותם הדברים: [ע' תרגום עה"פ 'קול דודי דופק, שיה"ש פ"ב] בבקשה, בבקשה תשובו אל האמת! בבקשה, בבקשה תחזרו אל השם! בבקשה, בבקשה, אל תותירו על הדבר היחיד בעולם שיש לו איזושהי משמעות, וזהו: הקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא [רמב"ם הל' מזוה ספ"ז]. אנחנו הכלה שלו, והוא החתן שלנו [אמי מלכנו פלה...], שיר השירים. ועי' זוה"ק ויקרא ו' כה"ע]. אנחנו נהיה אחד איתו [פתח אליהו], וכעת זוהי ההזדמנות שלנו להראות לו כמה איכפת לנו, כמה שאנחנו רוצים, עד כמה אנחנו צריכים אותו, עד כמה אנחנו מוכנים להקריב רק בשביל לעשות את רצונו. ואז משיח יתגלה, ואנחנו ניכנס אל העולם החדש, לא הסדר העולמי החדש, אלא לעולם החדש [השמים החדשים, ישעיה ס"ו]. ואתחלת פני אדמו, מפרק רכרי נפשי. וכן בקדיש לסיום מסכת 'פעלמא דהוא עתיד לאיתחמא. עי' חלק צב: צו], לעולם הגבוה יותר [עד עולמי עד. מלבי"ם על מזמורי קבלת שבת] שה' יצר עבורנו. 'מי להשם אלי! מסירות נפש! עלינו להקריב את עצמנו בכדי לשרוד ולחיות [דברים ל' ב' וברמב"ן. אם חוקה היא, שיה"ש ח'].

סבא-רבא שלי ידע טוב-מאד שהיוונות השתלטה [שבשתי ביון מצולה, ערשיי תהלים ר"פ ס"ט]. הוא ידע טוב מאד שהגשמיות של העולם הזה – לא צריך להיות לה שום קשר עם העולם היהודי, והוא הבין שזה הוריד מאד את היהודים, במיוחד באמריקה [וישמן ויבטש, עי' ספורנו האוינו. שבת קמז, ספר שירי משכיל כלל ד' בהרחבה]. הוא ידע שזה חלק של תכנית אלוהית להפריד את הנשמות היהודיות האמיתיות מהאנשים שאין הם נשמה יהודית אמיתית [דור שכולו זכאי – כולו חייב. חלק צח].

הוא ידע שחורבנו של העולם באופן כמעט מוחלט על אומותיו תצמיח את האידישקייט הפורחת ביותר. זה מה שסבא-רבא שלי ידע טוב מאד. ובמשך חייו הוא ניסה והשתדל להביא יהודים להבין שהגשמיות, שזה כולל את כל הדברים שעגל הזהב מייצג – היא הניגוד המוחלט של רצון השם ית'. וזה מה שהורס את האנושות, וגם את היהודים. [קד"ד 12, ור' בית אלוקים להמב"ט סוף ש' התשובה].

וכעת שוב, במבט ממרומים, מהמקום שלו בשמים, הוא יכול לראות את המתרחש. הוא יכול לראות איך הקהילה-החרדית נלחמת אחד-עם-השני. יש להם כך הרבה קונפליקטים שזה כמעט בלתי-אפשרי להמשיך הלאה להיות יהודי. היוונים וההלניסטים, אלה המתיוונים שהולכים איתם [מקורסו ומתריבין ממה צא, הפ' עקב. עי' חלק צו]. – מנסים לדלל את האידישקייט, שזה אומר להרוס את היהדות. והסבא-רבא שלי יודע ברור שזה אומר שאנחנו מאד קרובים אל הגאולה.

ישנם הרבה נוסחאות כמה יהודים ישרדו [פרשת בלק: 'אוי מי יתנה...'], גמ' חלק ק"א. חסד לאברהם מ"ג נכ"ב, ר' מלכים א' י"ט י"ח]. אני הולך עם הדעה שסוברת שרק הנשמות שהיו בהר-סיני יישארו [ר' דברי זוה"ק נשא דף קכ"ה: כה"ע, גמ' שבת פת. עה"פ ושמחת עולם על ראשם, ועי' גם דברי הסמ"ק על מצות 'אני ד' אלוך', הביאו באור יחזקאל ג' מאמר 'אמונת הגאולה'], מלבד מעט גויים [חלק קת]. ולכן אני מאמין שמתו מעט יישארו וישרדו [ישעיה ד' ג', ע"ס מעייני הישועה לאברנאל מ"א ת"ן]. אבל מי ששרוד – הוא יהיה הבסיס [כעבור סופה ואין רשע, וצדיק יסוד עולם. משלי י' כ"ה], הבסיס לעולם החדש והמושלם שלנו, עולם שבו לא יהיו לא יצר הרע, לא שטן ולא מלאך-המוות [ר' ב"ב ט"ז, סוכה נב. זכריה ב'].

זהו מסר למשפחה שלנו ולכל יהודי. הסבא-רבא שלנו רוצה, מבקש מכל המשפחה להתבונן אל תוך הלב ואל תוך הנשמה, ולהוציא את כל הגשמיות, ולזכור מה ה' שואל מאיתנו [דברים י']. הוא רוצה מאיתנו שנהיה קרובים אליו [שמות כ"ב: וצאשי-קודש תהיון לי, ור' ר"פ קדושים]. ואיך להיות קרובים אליו? בכדי להיות קרובים אליו עלינו להתפטר מכל המטען המיותר. וזה אומר מכל תחושות השקר [עמלקם את עקלת לכבכם, דברים י' ט"ז, ע"ש באבן עזרא], כל התשוקות הבלתי-נכונות [רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ג], כל הגשמיות האסורה [שזה ענינו של עגה"ו, ר' קד"ד 56], ואפילו הגשמיות המותרת אבל שמפריעה לנו בדרכנו [ר' לקו"א תניא פכ"ז]. אנחנו מוכרחים להפוך את עצמנו ולהיות רוחניים [חלק צב], ואנחנו מוכרחים להתקרב לה'. בין שאנו לומדים [ברכת 'אהבת עולם' או מתפללים [תענית ב.] או עושים חסד [הדבק במדותיו] – עלינו לעשות משהו רוחני שיסלק מהמות, מהקיום שלנו ומהלכות שלנו את 'עגל הזהב' [אשר קדשנו במצותיו. פר' ציצית במדבר ט"ז מ, ור' שמות סופכ"ט. יסוע"ה שעה"כ פ"ג].

הרבה ממה שאמרת כאן – כבר אמרתי בעבר. אך ברגע שקראתם והתכוונתם במילים שלי [שע"ת לר"י שער ב', סכ"ז], אם לקחתם אותם לתשומת לבכם, אם ניסיתם בפועל להפריד את עצמכם מעגל-הזהב ומעולם השקרים – אזי האמת תשנה אתכם ואת כל העולם [יומא פו:], ואנחנו, עם ישראל, נהיה בע"ה מוכנים לקבל משיח-צדקנו.

חלק 18:

המציאות האמיתית היחידה

כ"ה כסלו, חנוכה תשע"ד

אמא, אתם בטח סבורים ששום דבר משמעותי לא מתרחש בעולם? נכון? אבל דברים כן מתרחשים. למלא כל העין. הרשעים בכל-מקום מתחזקים יותר ויותר בכל יום, ובכל יום יוצאים לפועל חוקים מפחידים חדשים בכל העולם, כולל במדינת ישראל. ישנם חוקים שהם במיוחד נגד היהודים, וישנם חוקים שהם נגד האנושות כמכלול [תנד"א רפ"ג]. הרוע הפך פראי, וממלא כל סדק וכל חור בעולם.

ישנם כמה גויים, וכמה יהודים, שרואים את האמת, ומתלוננים, ואומרים את הדעה שלהם, ומנסים להלחם ברוע הענקי הזה. אבל רוב העולם מתחיל ליהנות משיטות הרשע הללו [משלי ב' י"ד]. והם לא מעוניינים בכלל להילחם בזה, לכן אני מאד עצוב.

כאן, בארץ ישראל, אנחנו נכנסים לתקופה של חורבן מוחלט של המבנה של מדינת-ישראל. ולא בפצצות אלא על ידי העימות שבין הנוכל עם הבאנדיט אשר הוא חלק של המאפיה הליגאלית או שבין המרצח עם עמיתו היושב במשרתו הציבורית [יחזקאל כ"ב כ"ז, ור' הפטרת חזון].

ומהצד השני – יש לנו את הקהילה החרדית, שהם עסוקים במריבות אחד-נגד-השני בשם "עגל-הזהב-הקדוש" [מיכה ג' ה'], אשר בשילוב הלשון הרע האכזרי, שלעיתים מלווה גם באלימות פיזית ורגשית, כל זה גם כן מפורר והורס את הקהילה שהיתה קדושה בעבר [ר' רש"י עה"פ צפ"ט שמחני, שיה"ש ו', ובגמ' סו"פ מרובה].

ארצות כמו בלגיה העבירו חוקים איומים. החוק האחרון שנוצר קובע שכל אדם שאובחן כבעל מחלה סופנית יכול לבחור להיות מומת [משלי י"ב י': וְחַמְדֵי רָשָׁעִים אֶקְרִי], כך שלא יצטרכו לעמוד מול סבל. וכמו כן הרבה חוקים הועברו בכל העולם, המתירים באופן חוקי את כל התשוקות ואת חוסר המוסריות של הדגנרטים שמנסים לשלוט על העולם [כ"י מַגִּפֶן סִדּוּם גַּפְנִים, האיזנה].

ובזאת – הם כעת בעמדת מלחמה ישירה עם הקדוש ברוך הוא [תהלים פ"ט: אֲשֶׁר תִּרְפוּ אוֹיְבֵיךָ]. הם מנסים להרוס את הקדושה, חס ושלום, להעלות על נס את הכיוון העקום של האנשים הרעים [בית ועד יְהוָה לְנֹת, סוף סוטה. ע"י ספר חרדים פס"ו ספ"ח עה"פ יבסקלים מרים קלוז], דרך המבוססת על תשוקות, אהבת אלימות ורצח [כענין בעל פעור. ור' סנהדרין נה. ושם פב].

מאמי, המצב הזה עומד להתפוצץ. זה חייב להתפוצץ. רוב האנשים בעולם הפכו יצורים מטורפים פראיים [איוב י"א: יְעִיר פָּרָא אֲדָם יִלְדֵי]. כאשר אתה מאפשר להם להשתחרר, אם נתת להם את הרשות – הם מסוגלים לפעולות-אלימות הכי נוראות [אבות ג' ב']. כמו לדוגמא מה שקורה בסוריה.

העולם על סף התרסקות מוחלטת [ישעיהו סופ"כ"ד]. וכאשר זה יקרה – תהיה אלימות קשה בכל מקום בצורה הגרועה ביותר. אין שום דבר שהאנושות יכולה לעשות בכדי לעצור את זה. גם צבאות מצויידים היטב – אינן מסוגלים לעצור מצב חוסר-חוק שכזה. ואפילו תפילה רצינית לא יכולה לעצור זאת, מפני שאנחנו מגיעים לרגע האחרון של הפזורה, של הגלות, וכעת כל האנושות נשפטת. [סוף מלאכי, סוף ישעיהו]. אך בעוד שתפילה רצינית ותשובה לא תוכל אמנם לעזור להציל את העולם בשלמותו [יחזקאל ז'], אך תפילה שכזו בהחלט יכולה לעזור לנשמות יהודיות אמיתיות שהיו בהר-סיני (וגויים צדיקים) – לעבור את התקופה הכל כך קשה הזו בדרך קלה יותר, ולזכות לקבל משיח צדקנו [אם תִּבְעִיץ בְּעֵינֵי. ישעיה כ"א י"ב].

לכן, מאמי, אנחנו על סף תקופה קשה ונוראה [בְּחַגְגֵי הַסֵּלַע]. ורק הקשר שלנו עם הקב"ה יכול להציל אותנו. הוא אחד ושמו אחד [סוף עלינו לשבח]. ולהיות חלק של אחדות זו – זהו הדבר שחייב להיות מטרתינו בחיים [ס' מסילת ישרים], מפני שזוהי מציאות-הקיום האמיתית היחידה. [רמב"ם הל' יסודות, והל' מוחה סו"פ ו', ס' דרך ה' לרמח"ל ח"א פ"א].

חלק 19:

שנאתו היוקדת של עשיו ליעקב

א' טבת, נר ו' דחנוכה תשע"ד

אוי, מאמי, מאמי, מה אני יכול לומר? אני חש שהכל נסגר עלינו [הוציאה ממסגר נפשי, תהלים קמ"ב], אני מרגיש שאנחנו כמו שנמצאים ברוסיה, ברוסיה הקומוניסטית. אני מרגיש שאירופה, רוסיה הקומוניסטית, וסין הקומוניסטית בולעים את העולם [משלי א' ח"ב-ד'] ומנהלים מלחמה גדולה נגד הקדוש ברוך הוא. ברור לחלוטין ללא כל ספק שהרשעים של היום שמנסים להשתלט על העולם – הינם אותם היוונים שבעבר שלטו על העולם, או על רוב העולם.

רומא הגיעה לאחר יון, אבל היא היתה ההמשך הברור של התרבות היוונית [דניאל פרק ב' וע"י גיטין פ], הגישה היוונית לחיים. אין ספק שכל אלו הנבלים של ההיסטוריה – הם כולם נמצאים כאן עכשיו [קהלת ח' י': וְכִכּוֹ רֵאִיתִי רָשָׁעִים קְבָרִים וְכָאוּ... שם א' ט', דניאל פ"ב ב]. הם כולם אותם הרשעים שרצו למחוק את שני בתי-המקדש [שפשוטו ידיום בזבול, ע"י ר"ה יו.], שרצו למחוק את הדת היהודית, ושחפצו להרוס את הקשר שלנו עם הקב"ה [יחזקאל על פני תהום, פס"ד פליג ע"ש]. ולרוע המזל, יש לנו גם את המתיוונים, ההלניסטים כאן איתנו היום.

כל יהודי נמצא בסכנה נוראה, כי כבר נחלשנו על ידי העבודה זרה שבצורתו של 'עגל הזהב', המטריאליזם, החומריות. שקענו נמוך מאד בלי להרגיש בכלל איך שזה קורה לנו [ע' שבת קמו: 'מ'א דדיומסית כו']. הפכנו כה שבויים בקסם המטריאליזם עד ששכחנו שזה מפריד אותנו ממקור חיינו, מהתורה שהיא החיים בעצמם [ברכת 'אהבת עולם']. זה מנתק אותנו מקדוש ברוך הוא, ה' ישמור. והפולחן הזה של עגל הזהב, הגשמיות, המטריאליזם, לקח לו כמה-מאות-שנים כדי לעשות את העבודה המלוכלכת שלו. כעת, בכל אופן, לא רק החילונים מעורבים כה עמוק בצורה זו של הפולחן האלילי, אלא אפילו החרדים במקרים רבים מעורבים בסוג זה של עבודה זרה זו [בהרחבה: ס' דניאל 2 עמ' 227]. ישנם שומרי-שבת שמוכנים למכור את נשמתם עבור הגשמיות [ר' ביהג'א משלי ב' י"ח], מפני שלאחר שהם התרגלו לעינוגי החיים שמספקים אך ורק את הצרכים הגשמיים, ולאחר שהם התבלבלו עם כל הפילוסופיה והפסיכולוגיה וכו', שזה רק נותן הצדקה לדרך החיים החומרנית [אכול ושתו כי מקר נמות], אזי הם אבודים [עיר סיחון, ב"ב עד, ר' מ"א פ"א]. אלו היהודים משחקים היישר לידיהם של היוונים, הרומאים, עשיו [יואל ד' ג-ר]. ואפילו בארץ ישראל – אנחנו בקרוב נראה חיילים זרים על אדמתנו, ה' ישמור. הם יהיו כאן, והם עומדים לשלוט עלינו. בעצם הם כבר שולטים עלינו, אבל הם עושים זאת דרך אלו המכונים 'יהודים' שמנהלים את המדינה, "מדינת ישראל" [כ"ח: אנשי לצון אשר בירושלים ע"ש כה"ע, ובוחר מכונים: 'פריצין יחזקאל, ע' וזה"ק שמת ז. כה"ע]. היו רבנים שצפו שזה יקרה עוד לפני שמדינת ישראל נוצרה בכלל [הד"ח עמ' ר"ח]. וכעת זה קורה בבירור.

קבר דוד המלך – הוא כבר נמצא בידים של הכנסייה הקתולית. מדוע הם רוצים את זה? כולם מחכים למשיח: הנוצרים, המוסלמים, והיהודים. הכנסייה הקתולית היא האימפריה הרומאית. הכנסייה הקתולית נולדה מקבוצה קטנה של נוצרים שחדלו להיות יהודים, וחיו ברומא. ואלו שתי הדתות – האלילות הרומאית והדת הנוצרית, אוחדו כדת חדשה שהפכה להיות הדת הרשמית של רומא תחת האימפריטור קונסטנטיין, דת שהיה על כל אזרח רומאי לקבל. בתקופה ההיא כאשר כל אדם החזיק ב'געטשקע' (פסיל) אחר – זה היה קשה לאימפריטור לארגן את העם שלו תחת דגל אחד. אז לכן הוא לקח קצת מזה וקצת משם [ישעיהו מ"א: 'אמר לְדָבָר טוֹב הוּא... ע"ש] – ועיצב דת חדשה שנקראת 'נצרות', שאנחנו מכירים כיום כ'הכנסייה הקתולית', אך זה היה תמיד מבוסס על עבודה זרה [ע' מלבי"ם שם מ"ג י].

ומדוע שהכנסייה תרצה את קבר-דוד-המלך? מפני שדוד המלך הוא אביו של משיח [מזמור פ"ט, קל"ב], והם רוצים לשלוט על העולם מתחת לדת-הקווקטייל שלהם שתעזור להם לשלוט על העם יותר בקלות, ולכן הם בודאי ינסו לעשות את המשיח שלהם, חס ושלום.

ישנם מספר חדרים למעלה מעל קבר דוד המלך שהם בודאי עומדים להפוך להיות כנסייה, ה' יצילנו. מי יכול לעצור אותם? מי רוצה לעצור אותם? וזה לא רק אני שאומר זאת. זה ידוע! זה היה בעיתונים. זה לא סודו האפיוני לא שומר זאת בסוד. וזה לא רק את "קבר דוד המלך" שהם רוצים. זה ישפיע גם על כל אחד מהמקומות-הקדושים שלנו, מפני שהם מעוניינים לשלוט על היהודים. ומאחר שהבסיס של כל האמת בא מהדת היהודית, והם לא יכולים לשלוט על היהודים אשר עד לנקודה זו בהיסטוריה, ברוך ה', שרדו את כל הרשעים שחיו אי פעם בעולם [והיא שְׁעָמָה...], מבלי לנטרל חס ושלום את התורה שלהם ואת המקומות הקדושים שלהם שנותנים ליהודים את הכח הרוחני להחזיק איתן כנגד כל הנסיונות להפריד אותם מאביהם שבשמים, הקדוש ברוך הוא. ואני כבר אמרתי: החבל מתהדק. האדומים, העמלקים, הערב רב, רוצים לשלוט על העולם מתוך ארץ ישראל [צפניה ג' י"א]. זהו חירוף והתרסה כנגד הקדוש ברוך הוא [מלאכי ג': 'אם בָּתְנוּ אֱלֹקִים...].

מה שקורה עם איראן וכל ארצות ערב זה קומדיה מושלמת. הרומאים האלו החדירו לשם אנשים כדי לגרום לכל המהפכות הללו. בכל הארצות הם שלחו כמיות מסיביות של חיילים ונשק בצורת ערבים מורדים בכדי לערער את האיזון של כל ארצות-ערב האלו, כמו: מצרים, לוב, תימן, תוניסיה, סוריה וכו'. זהו החלק הראשון של המלחמה האחרונה [ר' מלבי"ם דניאל ב' מ"ד]. כעת אנחנו בעיצומה של המלחמה האחרונה! מלחמה זו עומדת להתפתח למלחמה הרבה יותר גדולה והרבה יותר מפחידה שלבסוף תשפיע על כל העולם [יחזקאל ל"ב, ע"ש מלבי"ם]. הסורים סובלים נורא. אבל זה כלום בהשוואה למה שעומד לקרות לעולם. אנחנו חייבים להתבונן על מה שמתרחש ולהתייחס לזה בדרכו של רבי עקיבא [מכות כד:]. כאשר הוא ראה את השועל מתרוצץ על חורבות בית המקדש [איכה ה': 'שועלים הלכו בו'] – הוא שמח. מדוע הוא שמח על מראה שכזה? מפני שאם נבואה זו התממשה – ברורים שכתובים בדברי הנבואות הקדושות [ר' אור יחזקאל ג', מאמרי הגאולה בשם הח"ח זצ"ל], ובהחלט מבשרים על ביאת המשיח.

איטליה זו רומא [ערשי"פ תולדות כ"ו ל"ט במושב עשיר: זו איטליה של יו"ר]. והוותיקן זה הלב של האימפריה הרומאית [עבודה זרה יא: מלבי"ם ישעיה ר"פ ס"ג]. זהו הרוח של עשיו בעצמו [מלבי"ם ר"ס עובדיה]. זוהי שנאתו הבווערת של עשיו [הלכה בידוע... רש"י פ' וישלח. פסחים ר"פ האשה: 'אפא דרומאי בהא נחתינ... ע' ספר נבואה והשגחה ח"א מפ"ב] והקנאה שלו ביעקב אחיו [קשה כְּשָׂאֵל קָנָא...; שיה"ש ח']. אלו הם שרוצים לשלוט על העולם. הם כבר הסבו פחד רב בעולם, וגם בילבול. מעט מאד אנשים רואים את האמת [ספורנו שיה"ש ח' ח'], מפני שאנשים שהם כה קשורים לגשמיות, לחומרנות, אף פעם לא יראו את האמת. לעולם לא [צו לְצוּ שוֹ לְקָר, ישעיה כ"ח, ערשי"ש שם]. הם ימותו כשהם עדיין צמודים לתפיסותיהם הטפשיות והמגוחכות, לשטויות השיגעוניות והרעיונות הבלתי-הגיוניות שלהם [סנהדרין סד].

כיום העולם נשלט על ידי חולני-טירוף. הרב דסלר זצ"ל אמר שהדור הבא, שזהו הדור שלנו, יהיה לגמרי מופרע נפשית [מכתב מאליהו ח"ג עמ' 116], וזהו בדיוק איך שזה עומד כיום.

כן, מאמי, אנחנו בצרה גדולה. אבל מאחר שאנחנו רואים שהעולם הולך בדיוק לפי הנבואות – אז ברור אם כן שזה יוביל אותנו למשיח צדקנו, בעזרת ה'.

שלא תהיה לכם כל טעות. אנחנו כעת נמצאים במלחמת העולם השלישית! המלחמה הזו גדלה והולכת, ותהיה יותר ויותר מסוכנת עד שהיא תתפוצץ. [ר' אבן שלמה פ"א סק"ז]

מאד קרוב לאחר מכן, יהיו הרבה גילויים לפני שהעולם יסבול את הפיצוץ הסופי שלו. אנשים יראו פתאום את השקרים הענקיים, את השקרים המופרעים שאנו מתעסקים איתם. אנחנו נגלה כמה שקרים שהיינו כה בטוחים שהם "האמת המוחלטת" שלפתע יתגלו כשקרים גמורים. כיום, רק מעט מאד אנשים יודעים עד כמה שהשקר עצום במידה שלא תאומן, אבל בקרוב – כל אחד ידע. אבל למרות זאת, אנשים רבים ילכו היישר למותם בלי לאפשר לעצמם לתפוס מה זה אמת ומה זה לא.

מאמי, אני מצטער שאני משאיר אתכם ערים מאוחר בלילה, ואני מצטער שאני בוכה בשנתי, אבל מה אני יכול לעשות? רק שתדעי, מאמי, שזה הכל מביא אותנו למשיח צדקנו. אני מאד מפחד עבור כל העולם, אבל בעיקר בשביל היהודים שלנו. עלינו להיות יותר קרובים אל ה', והוא ישמור אותנו [ישעיה פרק י"ב]. הוא יצר אותנו. הוא יגן עלינו [זכריה ט' ט"ז ושם י"ב ח'].

כיום אנחנו עומדים כבר לאחר שחינו חיים של כמויות כה עצומות של גשמיות, של חומרנות, מסוג כזה שלא נשמע כדוגמתו בעבר. זהו עולם שלכל אדם שני יש מכונית או שבבעלותו דירה בעלת מחיר עצום. זהו עולם שבו כל אדם שני בעולם המערבי נוסע לחופשות, להפלגות נופש וכו', עולם שבו אתם אוכלים על צלחות שאתם זורקים, משתמשים בכלים שאתם זורקים, וישנם אפילו סירים שמשתמשים וזורקים. עולם שבו מושלכים כל הסוגים של פסולת בכמויות עצומות. המטריאליזם בכל העולם דילל את האידישקייט שלנו, וכעת עלינו לשלם את המחיר.

חינו בעולם של כמות מגעילה לגמרי של חומרניות קלה להשגה. אנחנו נהיינו מפורקים ומבולבלים מזה מאד, והפכנו להיות כה תלותיים בזה, כך שאפילו יתכן שאנחנו מתפללים שלש פעמים ביום, ומניחים תפילין, ועוטרם זקן ופאות ארוכות, ולובשים חליפות שחורות, ונשותינו לבושות – פחות או יותר – בצניעות, תלוי במידת הגשמיות שהתרגלנו לה, ועדיין אנו שומרים שבת, וכן הלאה והלאה... אבל עם כל זה – האידישקייט שלנו ירדה. האידישקייט שלנו שקעה מפני שאיבדנו את הקשר שלנו עם הקדוש ברוך הוא. ישנם אנשים שעדיין יש להם את הקשר הזה, אבל הם מעטים ופזורים [ונשארם מתי מספר, דברים ד', הדה"א פ"ד].

עלינו לחזור אל הרצון, אל הכיסופין להתפלל עם דמעות באמת [ברכות ל"ב]. מדוע עם דמעות? מפני שהדמעות שוברות את מחיצת-הברזל שבינינו ובין הקב"ה [ברכות שם]. כאשר אנחנו שבורים ומלאי חרטה [תהלים נ"א] – זהו הרגע שאנחנו רוצים לבוא אל אבאל'ה שלנו בשמים, שיציל אותנו, שיעזור לנו [יזאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים], זהו הרגע שאנחנו כל כך מרגישים אותו [יסושע"ה שעה"כ פ"ט, ור' שע"ת העיקר הו' בענין ההכנעה, וחרגום ר"פ בא עה"פ לענות מפני].

אך ככל שאנחנו גאים ובטוחים בעצמנו, ואנו נשענים על הדוקטורים ועל הביטוח לאומי, ועל עולם הרפואה המדיקאידי' והצבא האמריקני [סר"ס הושע: אשור לא ישיענו], או הצבא הישראלי [על סוס לא נרכב] או ראש הממשלה, הנשיא או מה שלא יהיה [ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידנו] – ולא על בורא עולם, אזי אנחנו בבעיה, בצרה גדולה.

על כל אחד לחזור לחיים פשוטים ואל הקשר שלנו עם ה'. מדוע האנשים לא מבינים שהדבר היחיד שיציל אותנו זה הקשר עם הקב"ה?! הם משקרים לנו בכל מקום! הם גונבים את הכסף שלנו מהבנקים! הם משקרים לנו על תרופות! הם מחסלים אנשים בבתי החולים! הכל שקר! [אנשי דמים ומרמה].

ישנה רק אמת אחת ויחידה: הקדוש ברוך הוא! [עיקרי האמונה, ברכת גאל ישראל' דשחרית]. זהו המגן היחיד שלנו [סוף מזמור ד]. זוהי הדרך היחידה להגיע לנצחיות [ישעיהו כ"ז ד]. לילה טוב, מאמי, אני הולך לישון.

חלק 20:

אף אחד לא יכול לשעבד אותנו

ח' טבת תשע"ד

כן, אני רואה עננים חשוכים מאד באופק, מאד חשוכים [צפניה א']. אני רואה תוהו-ובוהו, כאוס' גדול בכל מקום. זה מתחיל. זה מגיע. זה מגיע מלמעלה. זה מגיע מלמטה. זה מגיע משמאל. זה מגיע מימין. זה מגיע מהמזרח, מהמערב, מהצפון ומהדרום [יחזקאל ד': יבא הקץ על ארבע כנפות הארץ].

אנחנו באחרית הימים. אנחנו נמצאים בנקודת אל-חזור. ולא ינתן משמים שום זמן, שום תוספת ארכה. לא תהיה שום המתקה (ריכוך) בדיון [שם: וישפטוהו דרכו, ולא תחוס עיני עליו ולא אהמול]. וכל דבר שצריך להיות – יהיה, מפני שכעת זהו קץ-הזמנים, הסוף. אנחנו נכנסים אל התקופה הקשה ביותר – אודותיה הזכירו הנבואות [חסד לאברהם מעין א' נהר י"ז]. זה באמת יהיה מאד מפחיד [אש"ל להגרא פ"א סק"ו], אבל בעזרת השם אלו הנשמות שעמדו בהר סיני ינצלו, כמו שכבר אמרתי, אבל כעת זה הופך להיות גרוע יותר ויותר.

בשתיים-עשרה השנים האחרונות – העולם השתנה לא רק פוליטית, אלא גם בצורתו הטבעית [תהלים ר"פ צ"ט: ה' מלך ירגזו עמים... בגוש הארץ]. איים נעלמו אל מתחת פני המים [מזמור צ"ג]. סופות גדולות ורעידות-אדמה שינו לחלוטין את עולמנו. הצונאמי הנורא שהכה את יפן והרס את מתקן-הכח הגרעיני 'פוקושימה' – הרעיל את האוקיינוס השקט ואת האויר שמעליו בקרינה רדיואקטיבית. והרעלת האוקיינוס השקט והאויר שמעליו – זה אומר הרעלת האנושות. סבלנו מהוריקנים כמו 'סאנדי', ומאות סופות-טורנאדו קטלניות ומכל הסוגים של טייפונים, וצורות אחרות של סערות קשות ונוראות שהרגו אלפים, עשרות-אלפים ואף יותר.

סבלנו מכל הסוגים של מחלות נוראות שמקצוע הרפואה אינו מסוגל להשתלט עליהן. סבלנו מבצורות, ומהרבה התפרצויות וולקאניות משונות [חבקוק ג', ע"ש].

וחוץ מכל זה, הוכינו במגפת-שקרים, השקרים של העשירים [פסחים ק"ג: עשיר מכחש] שמנהלים את הכספים של העולם. ולמעשה, הפכנו להיות קרבנות-שוד בצורה הגרועה ביותר: "תקח כמה שאתה רוצה מחשבונות הבנק שלנו, אדוני נשיא הבנק, מתי שרק מתחשק לך".

איבדנו את מה שנקרא ה'דמוקרטיה' שלנו, והפכנו עבדים [קד"ד גליון 67]. ואם אתה חושב שאתה אינך עבד – אז אני מספר לך שאתה כן עבד, אלא אם כן אתם אווזים באומץ-כח בתורה שלנו ובכל מה שקשור לאידישקייט. אם אנחנו מחזיקים בקדוש ברוך הוא, כביכול, אזי לעולם לא נהיה עבדים. אם נהיה רק עם הקב"ה – אף אחד לא יוכל לעשות אותנו עבדים [אבות ר' ב: ירתי על הלוחות – תרתי, ויקרא כ"ה נ"ה, ע"ש בדעת זקנים מבעה"ת], וזה מה שאני מספר לכם.

זה מה שהמסר הזה רוצה לומר לנו: רוב העולם הפכו עבדים; אתם יכולים להרגיש את החבלים מתהדקים מסביב כפות-ידיכם, מסביב רגליכם, מסביב צוואריכם. לאט-לאט אתם מוכנסים לתוך בית-סוהר, בית-כלא שישלוט על כל אספקט, כל חלק של חייכם. אך למרות זאת, אם אתם מחזיקים חזק בקב"ה ועושים את רצונו – לעולם לא תהיו אסירים. תמיד תהיו בני-חורין. ואפילו שהרשעים הגדולים האלה, לאט אבל בטוח, משתלטים על העולם – לא תהיו עבדים אם אתם צמודים לקב"ה. ואז כאשר יגיע הרגע הנכון – ה' ימחוק את הרשעים מן הקיום [תהלים ק"ד: 'רְשָׁעִים עוֹד אֵינֶם, עַיִן בְּרִכּוֹת ט, וְעַרְשֵׁי יִשְׁעֵי נִיא י"ג], וישאיר אותנו בשלום ושלווה. ואנחנו נמשיך לאורך כל הנצח עם הקדוש ברוך הוא, שהוא יוצרנו, הוא אבינו, והוא הכל שלנו [ישעיה ל"ג כ"ב: כִּי ה' שִׁפְטֵנו, ה' מַחְקְקֵנו, ה' מַלְכֵנו, הוּא יִשְׁעֵנו].

חלק 21:

הסתכלתי אל מחוץ לחלון...

י"ג טבת תשע"ד

בארבעת הימים האחרונים חשתי כוז השתוקקות, כאלה געגועים להיות קרוב אל ה'. הרגשתי לא רק כיוסופים, אלא את התחושה האמיתית של קירבת השם. כאשר הבטתי החוצה מן החלון וראיתי את הרוח ואת השלג ואת העצים הנופלים, חשתי שהעולם הזה של השקרים מתפרק, מתרסק ונעלם לפני עצם-העינים שלנו. הרגשתי שכל השקרים עולים וצפים אל פני השטח, שכל מחזה-התעוועים הזה שמכונה 'עולם הזה' – הופך בבירור להיות כלום, חידלון. אנחנו מחפשים אחר האמת. לפחות, אני מחפש. אבל אני לא צריך לחפש אחריה, כי אני רואה את האמת. אני מרגיש אותה. אני חש קרוב אל ה' – וזוהי אמת. ואני מביט מן החלון ורואה את המיני-חורבן, החורבן הקטן הזה שהובא אלינו בכדי להביא אותנו אל האמת.

כאן, אנחנו, כל ישראל, מדינת-ישראל, תלויים בחשמל. אנחנו תלויים בחשמל עבור כל צרכינו החומרניים. עבור הכל. האין זה מוזר שבעולם כל-כך מתקדם אנשים הם כה טפשים להיות תלויים על דבר אחד שישמור אותם בחיים? וככל שהם יותר תלויים בזה כך הם יוצרים יותר ויותר דברים שיהיו תלויים בזה! הכל מבוסס על החשמל! וזה מציב את עצם החיים שלהם בסכנה, החיים שלהם והחיים של ילדיהם! ישנם מקומות רבים ללא מים או ללא כל סוג של חימום בקור הנורא הזה, לא מסוגלים לצאת לקנות משהו, ובודאי מעט מאוד אנשים נכנסים לסיכון כדי לעזור להם. החשמל הזה שאנחנו חיים עליו – זהו דמיון! מי ששולט על החשמל – שולט על האנושות!

אני מסתכל מהחלון ואני רואה שה' שולח לנו מסר. השלג הזה שהופיע בכזו הפתעה בנוף הישראלי עם חורבן שכזה הינו אזוהרה נוראה על העתיד. השם מנסה למשוך אותנו קרוב אליו בכל דרך, ואחת הדרכים היא להראות לנו שרק הוא יכול להציל אותנו. שרק הוא יכול לתת לנו מחיה. ורק הוא יכול להביא לנו את פרנסתינו. רק הוא יכול לשמור אותנו בחיים. השליטים מאז ומעולם רצו להשתלט על המים והמזון. מים ומזון שומרים אנשים בחיים, וברגע שאתה שולט על זה, החשבון שלהם היה שאתה שולט על האנשים. אבל הם שוכחים דבר אחד: ריבוננו של עולם הוא האחד ששולט על הכל! הם יכולים למות מרעב אפילו כאשר הם מוקפים בכל סוג של מזון, והם יכולים למות מצמא אפילו בתוך בריכת-שחיה. הקדוש ברוך הוא מחליט על הכל, ואלה הנבלים שמנסים להיות במקום הקב"ה, חס ושלום, לא למדו עדיין את הלקח שלהם מכל הדורות האלו. אבל בקרוב מאד הם ילמדו את הלקח [שמות ז' ה': וְיָדַעְוּ מִצָּרִים כִּי אֲנִי ה', יחזקאל כ"ט ו'], ובין שהם רוצים לקלוט זאת או לא – הם יימחקו מן הקיום לנצח.

אני משתוקק למשיח, להיות ביחד עם הקב"ה ללא מחיצות, להתענג באור הקדושה. ואני חש שזה מגיע. אני מרגיש את זה מגיע מאד בקרוב, ועם זאת – הכיסופין לראות את היום הזה הולכים ומתחזקים ומתגברים, ואני שאני כמעט לא יכול לשאת זאת. אני מרגיש את הגאולה מתקרבת אלינו כל כך חזק עד שאני בוכה. אני פורץ בבכי מכאב ומהשתוקקות. מכאב, כי זה כל כך מצער אותי שאני לא נמצא שם עדיין.

אני מסתכל מן החלון, אני רואה את העצים נופלים, ורואה את האנשים נופלים בשלג, ואני בוכה. אני בוכה על עולם-הדמיונות הזה שכל כך הרבה מאמינים בו. אני בוכה על מה שצפוי להיות כאשר יתפסו את הטעות הגדולה שלהם. אני בוכה בגלל שיש לנו כל כך הרבה סבל שאנחנו צריכים עדיין לעבור, ומה שקרה כאן בארץ-ישראל עם השלג – זה לא במקרה. אמת, ברגע שהסכנה חלפה – הרבה אנשים יחזרו לטיפשות שלהם [שמות ח': כִּי הִיָּה הָרְחוֹחַ] – אבל יהיו לנו עוד נסיונות רבים מאד בקרוב, אם זה מזג-האוויר או פחד מלחמה או מה שזה לא יהיה. בכל אופן ה' יעשה את זה, והכוונה בזה תהיה להביא אותנו קרוב אליו. הכוונה בכל זה תהיה להסיר את המחיצות כך שנוכל להיות מאד קרוב ליוצרנו.

החורף הזה עוד הולך להיות מלא התרחשויות וקשה מאד. אני מתחנן לכל יהודי: כאשר אתה נכנס לצרה גדולה – תזכור שהקב"ה הוא הכל-יכול היחיד. הוא הכל. תחזיק בו והוא יציל אותך בכל מצב. רק תהיה קרוב אליו ותעשה את רצונו. זה לא מספיק לנסות להשתמש בו לצרכים שלך. לא! עליך להיות אחד אתו. עליך לעשות את מצוותיו, לעשות רצונו. אני מסתכל מן החלון ואני רואה את הבבואה שלי, ואני כה שמח שלפחות אני יודע את האמת, אבל אני כל כך עצוב שהרבה אינם יודעים.

אני בוכה בלילה מפני שאני מפתח על הסבל שאנחנו עדיין צריכים לעבור בו. ואם סערת השלג הזו היתה קשה – הרי שאנחנו הולכים להתנסות ולקבל לקחים בדרכים קשות עוד יותר. כל יהודי שתפס את האמת מהקשיים והמבחנים שלנו בשלב מספר אחד, יסבול פחות בשלב מספר שנים, שלש, ארבע וכו'. עבור אלה שקולטים מהר ומקבלים את האמת – כל שלב יהיה הרבה יותר קל באופן מתקדם וגובר. אבל אלו שמתעלמים מן המבחנים שה' עומד לתת לנו ומסרבים ללמוד את ההסתכלות הנכונה ואת הכיוון הנכון – הם רק יסבלו יותר ויותר בכל שלב.

אני מביט מן החלון החוצה אל תוך הלילה הקר והמושלג ורואה ברור שהמראה שאני רואה זה מאד מדכא, אבל אני גם יכול לדמיין מעבר למחזה הזה את האור של משיח צדקנו [ישעיה ס' א': יְקִימֵ אֹרֵי כִּי בָא אֲוֶרְךָ].

על סף הגאולה השלימה

כ"ז טבת תשע"ד

לאמיתו של דבר, אין לי 'מצב רוח' לפרוק את הרגשות שלי, אבל אם אתם עומדים על כך – אני אעשה זאת. השנה האזרחית החדשה תביא לנו הפתעות גדולות וקשות. הפתעות מאד קשות. העולם הפך להיות חלום-בלהות, סיוט לילה שלא-יאומן [ישעיה ל' י"ב ע"ש]. העולם המערבי החומרני, שבעבר היה כל כך פורח ורווחי, העולם המערבי שבו הגשמיות, המטריאליזם פרח וגדל עד ללא-סוף כביכול, יגלה את העובדה שכל זה היה רק סתם דמיון בסך-הכל, אילווייה בלבד [שם ל"ד י"א: 'קו תהו על אבני בוחר'].

כל חג חילוני, גויי-דתי הביא אתו יותר ויותר גאדג'טים, מכשירים מאד מעניינים לרכישה. בכל חג חילוני וגויי-דתי הופיעו עוד ועוד משחקים לילדים ומבוגרים, רעיונות חדשים שנועדו להשאיר אותנו מתעניינים בחיים, שהחיים שלנו יהיו עוד-יותר מעניינים. אבל כעת הכל חלף. העולם הפך להיות קשה עד אימה. והבידור, במקום לבדר – זה הפך להיות מפחיד. הפך להיות מלנכוליה. מכניס את כולנו לדיכאון [קהלת ז' ה'].

השירים, הריקודים, הבידור של העולם הגויי עושה את האנשים מדוכאים, נותן להם תחושת-בדידות [שם ב' ב': 'לשחוק אַמְרַתִּי מְהוֹלֵל...']. ואפילו בעולם היהודי, עדיין אנחנו רצים אחר 'עגל הזהב', ומנסים לשחזר, להחזיר לחיים משהו שאנחנו עדיין לא קולטים שזה אבד לחלוטין [לְבָנִים נִפְלוּ וְגוֹיֹת נִבְנְוּ, ישעיהו ט'].
אנחנו איבדנו לחלוטין את המטריאליזם הזולני [ישעיהו כ"ח: 'כִּי כָל שׂוֹלְהָנוֹת...'], וזה לעולם לא יחזור, ברוך השם. כל הסוג הזה של המטריאליזם ייעלם לגמרי, ולנו תשאר רק אחת מהשתים: או האפשרות להשיג את הדרגות הרוחניות הכי-גבוהות, כלומר להתקרב מאד-מאד אל השם [השפּל יְדוּעַ אַתָּה, ירמיהו ט'], או לחילופין, שלא נמשיך להתקיים, חס ושלום. התהליך הזה של ההיגמלות מהמטריאליזם המורעל הינו דבר קשה מאד ומסוכן, אבל זה מה שאנחנו עוברים עכשיו. הגשמיות, עגל-הזהב – הוא הסיטרא-אחרא, וזה היצר הרע בעצמו [עֲרַלְתָּ לְבַבְכֶם, דברים י'].

העולם הפך להיות יותר ויותר מבעית בצורה חולנית, מלא מוות. מדי יום ויום מתים אנשים בצורות האלימות ביותר, בין אם זה פעולות יחידיניות או במלחמות, כמו בסוריה לדוגמא, מקום שבו הפשע והאלימות ושפיכות-הדמים עלו מעל ומעבר לכל מידה שהתרגלנו אליה.

יש משהו מרושע מאד המתרחש כעת שזה לא היה קיים מעולם. העולם כולו אימץ כעת ערכים חדשים [דניאל עמ' 245: 'תרחות אדום - זאב בעור של כבש']. אבל הערכים החדשים האלו באמת הם אינם חדשים. הם ישנים מאד! זהו אותו הסיטרא-אחרא הישן שקיבל שוב את הכח כפי שמעולם לא היה לו. וזה הורס, או לפחות מנסה-להרוס כל דבר טוב, ה' ישמור. הם הורסים כל דבר שאנחנו רואים כדבר נעלה, שעבור העם היהודי זה קדושה. הם מנסים להרוס את הקדושה! והם סבורים שהם מצליחים! הם באמת בטוחים שהם מצליחים [דָּרַךְ רָשָׁעִים צִלְחָה, ירמיהו י"ב ע"ש], ואני לא יכול לומר שהם לא מצליחים, מלבד זאת שאני יודע שהם לא מצליחים, מכיון שאילו הם היו מצליחים – הרי שלא היה לנו עולם [נת פרק ו']. אבל ה' עומד להביא אותם לנקודת השיא – אל תמצית הרוע, וברגע שהם מגיעים לשם – לא יהיה להם להיכנן להמשיך אלא כלפי מטה, והם כולם ייעלמו [שִׁתְמוּ כְּגִלְגַל, תהלים פ"ג], ואנחנו אפילו לא נזכור שהם היו קיימים אי-פעם [מזמור ק"ד: 'רָשָׁעִים עוֹד אֵינִם, תהלים סו"פ ל"ז].

החיים שלנו יהיו כה יפים, כה נפלאים, כאלו מספקים, כל-כך ללא רבב, כל כך בלי תשוקות [דברים ל' ו'] וכלי שום דבר מהדברים הרעים שהרוע הביא אל העולם [מזמור פ"ט: 'עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶהוּ']. וגם לא יהיה לנו מוות [בַּלַּע הַמָּוֶת לְנֶצַח, זכריה י"ג]. יהיו לנו רק חיים [תהלים ל"ז י"], אך ורק חיים. [ר' באורך מאמר 'בית דוד' בהקמת השלה"ק 'תולדות אדם'].

הערה: 'האר פניך ונפשעה'. הדבקות בה' כתכלית שלמות האדם: סוף פ' ניצבים, רמב"ן פ' עקב על הפי' ובו תדבק, חובא בס' חרדים פ"ט אות י' ע"ש. ובאגרת הרמב"ן, שעת' ג' כ"ז וכן ש"א אות מ"ב, הרמח"ל בתחי' מס"י פרק א', וכן במאמר 'דרך חכמה' ובס' דרך תבונות כ"ד, חלק מהמקורות חובא בגליון קד"ד 27, ובחוברת 'קול דממה דקה' מס' 5 עמ' 10.

כן, זה קורה, והשנה האזרחית החדשה שהעולם חוגג – עבורי זה משהו עצוב מאד, מפני שאני פוחד עבור כולם. אני פוחד עבור היהודים שלנו. לגויים יש עוד הרבה מה לעשות כדי לקבל 'תיקון' מושלם על כל העבירות הנוראות שהם ביצעו נגד היהודים, ונגד הקדוש ברוך הוא, ה' ישמור [סוף האינו, ו' רש"י בשלח עה"פ תהרוס קמ"ך]. הם כולם ימותו בצורה הקשה ביותר. והעולם יתפטר מהם לנצח. ה' לא יאפשר להם להמשיך להתקיים. הם ישיגו את הסוף שלהם, את הסוף שמגיע להם [אֲשֶׁר שָׁפְכוּ דָם נָקִיא בְּאֶרֶץ, סוף יואל]. וגורל דומה ממתין גם לערב-רב [זוה"ק בראשית כז: 'צמיד דיתמחון...']. אבל היהודים שסבלו אלפי שנים [ישעיה ס"א, ע"ש] הם ימשיכו אל הנצחיות [שבת קנג. ושם ק"ח].

אני כה שמח שסוף-סוף אנחנו מגיעים לנקודה של אל-חזור, הנקודה שבה אנחנו לא יכולים להסתובב וללכת אחורה, רק קדימה. רק קדימה אל הנצחיות שלנו, אל הקדושה שלנו, אל הטוהר שלנו, להתענג על זיו אור השם ושכינתו [מזמור ט"ז: 'צִיְמוֹת בְּיַמֵּיךָ נִצַּח'].

אני כל כך רוצה לקפוץ מעל התקופה הזו [חבלי יולדה], לדלג אל הזמנים הטובים יותר, אבל אנו איננו יכולים לעשות זאת. ואנחנו חייבים להמשיך קדימה, לסחוב את הרגלים שלנו בנסיון לשמור על שפיותנו וזאת על ידי זה שאנחנו עושים תשובה. אפילו שהעולם הפך להיות מטורף – אנחנו חייבים להשתרך קדימה בנסיון להחזיק את העינים שלנו מכוונים אל המטרה, אל היעד שלנו – להיות מסוגלים סוף-סוף להשיג את הגאולה השלמה [דברים סוף פרק ל'].

ככל שתעוררו יותר מהר, כך זה יחלוף יותר מהר

י"ג שבט תשע"ד

טוב, אמא ואבא, אנחנו עברנו שבוע קשה מאד, סופו של שבוע אחד ותחילתו של האחר. כל שבוע ישנם יותר ויותר טרגדיות, יותר ויותר קשיים שעלינו לעמוד בהם. יותר ויותר אנחנו רואים את העולם שלנו, העולם שאנחנו מכירים, מתפרק מכל הכיוונים [ישעיה נ"א ו'].

בהתחלה התרחש רצח נורא בויליאמסבורג, רצח איום שהפחיד את כולם. לפחות רוב היהודים באיזור הרגישו פחד. אבל מהר מאד הם קפצו מזה, הכריחו את עצמם לצאת מזה, מכיון שהם לא אוהבים להיות נפחדים. הם לא רוצים לדעת את האמת שה' שולח להם מסר ברור שזה הזמן לעזוב [ר' פרקים 15, 16 מסידרה זו]. זה לא רק זמן לעזוב, זה זמן לשנות. בראש ובראשונה זמן להשתנות, זמן לעשות תשובה. הרצח של האברך הצעיר מסאטמר היה נורא, משהו איום, אבל אפילו עוד יותר נוראה מזה היתה האנטישמיות שחשף הניו-יורק-פוסט נגד הקהילה היהודית [בידוע שעשוי שונא ליעקב... ע"ס נבואה והשגחה ח"א מפ"ב]. וזה היה פחד אמיתי.

אבל האמריקאים החרדים קפצו בחזרה מהר מאד לשאננות הישנה שלהם, והם אינם רוצים לדעת את האמת, מפני שאם הם יתפסו את האמת, יתכן שיהיה עליהם להשתנות [ישעיהו ו': 'הֲשִׁמְן לֵב הָעָם הַזֶּה... פֶּן יִרְאֶה בְּעֵינָיו... וְשָׁב וְרָפָא לוֹ'] והשינוי הוא קשה, והם אוהבים את 'עגל הזהב' [הושע י"ג: 'יַעֲשׂוּ לָהֶם מִסְכָּה מִכֶּסֶף כְּתוֹבֵם עֲצָבִים']. הם אוהבים את זה, והם לא רוצים להתפטר מזה, כך שרובם פשוט ממשיכים הלאה והם אומרים לעצמם: "טוב, זה פשוט היה משהו שקרה [בְּקִרְיָא]". ובלב שלהם הם מנסים כנראה לומר לעצמם שהיהודי האומלל שנרצח בטח היה אשם, כדי להשתחרר מהרגשתם הנסתרת שיתכן שזה באמת מסר מן השמים שקורא לצאת מארה"ב ולעשות תשובה.

ואז ה' כמובן שלח התרחשות נוספת שהיתה מאד מדהימה. ברוב ארצות הברית של אמריקה אם לא בכלולה היתה הטמפרטורה נמוכה באופן קיצוני, ובאיזורים מסוימים, איזורים גדולים מאד, הקור ירד אפילו אל מתחת חמישים או אפילו שישים מעלות (פרנהייט) מתחת לאפס, אבל כמובן, היהודים ניתרו החוצה גם מהאיזורים הנה, לפחות אלו שאינם חיים בשיקאגו או במקומות שחטפו את הקור העז. בניו יורק הם בטח אמרו: 'אוהו, טוב, זה לא כל כך קיצוני, זה באמת לא כל כך בלתי-רגיל'. והם חזרו לדרכיהם הישנות.

תשובה – זה דבר שמאד קשה לעשות, וכאשר אין לנו חשק אמיתי לעשות זאת – זה אפילו נראה מדי קשה. כאשר אנחנו אוהבים את המשחקים שלנו, ואנחנו אוהבים את 'עגל הזהב' שלנו ואת הגשמיות (החומרניות) שלנו – אז באמת אנחנו לא מעוניינים שמשוה יגרום לנו דחף לעשות תשובה [י' ותועבת כסילים סור מרע, משלי י"ג. שערי תשובה לר"י ש"א אות ל"ג, ע"ש].

ולכן, אני באמת מזהיר אתכם, עם ישראל באמריקה, ובאירופה, ובכל העולם: עדיף היה שתפעלו כאחד בצוותא, מפני שבקרוב עומדים להיות אזהרות חזקות אף יותר [רבנו יונה ש"ת ש"ב, הדרך הא'] וזה עומד להגיע קרוב מאד לבית של כולם. אני מזהיר ומתריע על כך מראש.

כאן בארץ-ישראל, יש לנו סיטואציה מאד מעניינת. אחד מגדולי הלוחמים של מדינת ישראל נפל לו. הוא מת לאחר שמונה שנים במצב חוסר-הכרה. הגנרל הגדול הזה היה לו טקס לזיה וקבורה גדול ביותר. הוא נלקח אל הכנסת והונח שם כך שכל מדינת-ישראל יכלו לבוא ולהעניק לו את הערכת הכבוד האחרונה. היתה רק 'בעיה' קטנה אחת. לא מאד הרבה אנשים התעניינו לראות... וזה היה מעט מביך. כן, הדיפלומטים הגיעו ממרחקים לומר מילות-פרידה ללוחם הזקן הזה, אבל האלפים-על-האלפים שהם ציפו להם לא הגיעו בכלל... רק מעטים.

וזה היה מאד מאד מוזר, מפני שהאקס-פריים-מיניסטר הזה היה מאד בלתי-אהוד לחלק גדול של האוכלוסיה הישראלית, בגלל שהוא הוציא את היהודים המתיישבים מגוש-קטיף. ואפילו עוד גרוע מזה – הפוליטיקאים שבאו אחריו לא עזרו לאנשים האלה לקבל את מה שמגיע להם, שזה אומר דיור קבוע וכדומה. הרבה אנשים ראו אותו כעריץ. בכל אופן, מדינת ישראל היתה מעוניינת לתת לנו מסר שאפילו שאריק היה לוחם גדול, כאשר הוא היה צריך להתקפל – הוא התקפל. ובמה הוא התקפל? על מה הוא ויתר? הוא לא ויתר על החוה שלו. לא! הוא ויתר על כל הבתים ועל השטח של המתיישבים בגוש-קטיף. הוא גירש אותם מהבתים שלהם מפני שהוא התבקש לעשות זאת, מפני שנאמר לו שזה מה שהוא צריך עכשיו לעשות. אני תוהה מה היה קורה אם הוא היה צריך לוותר על החוה שלו, על המשק שלו.

טוב, על דבר אחד הוא בודאי ויתר – על המקום החיובי שלו בהיסטוריה. ומרגע זה והלאה הוא גלש במדרון. לראות אותו קבור ליד אשתו בחוה שלו גורם לי להרהר איך יתכן היה שאיש כזה גדול יכל ליפול כל כך בקלות, יכול היה להתקפל כ"כ בקלות, ולמה בדיוק ברגע זה התרחש המוות שלו? אני מאמין שהמוות שלו בא בדיוק כעת, מכיון שבקרוב מאד האוכלוסיה הישראלית עומדת לקבל 'שוק' רציני, בגלל שזה לא משנה מה שמצהירים אלו המכונים 'מנהיגי הכנסת' – אני בטוח שהם עומדים 'להתקפל' בשטחים גדולים. והרבה יותר מתיישבים יצטרכו לעזוב, והם עומדים להביא חיילים זרים, כפי שכבר אמרתי פעם. ומי יודע מה עוד אחרי זה. או תחזיקו חזק, עם ישראל, כי זה לא הולך להיות קל. אנחנו מגיעים לתקופה מאד קשה, וכאשר תראו מה מתרחש – תתבוננו בנבואות ואתם תראו שזה בדיוק מה שנכתב בהם [ישעיהו מ"ב ט': 'וְרַאשֹׁנֹת הַזֶּה כָּאן, וְחַדְשֹׁתַי אֵינִי מְגִיד, כִּי־מִתְמַחֵה אֲשַׁמְרֶה אֹתָם, וְשֵׁם נִיב חִי: 'פִי עֵץ פִּעֵץ יִרְאוּ... ע"ש בפירוש המלבי"ם].

אני צופה בעתיד הקרוב הרבה יותר מבחנים ונסיונות, הרבה יותר גילויים של האמת. אנו עומדים לקבל 'שוק', ואנו עומדים להיות מפותחים, וזה לא עומד להיות קל. אם אתם רוצים לעבור את זה, יהודי ארץ ישראל, יהודי אמריקה, יהודי אירופה, כל יהדות העולם, מי שרוצה לעבור את זה – כדאי מאד שתחזרו לשרשים שלכם.

נשים נכבדות, כדאי שתתפטרו מכל הבגדים האלו חסרי-הצניעות, ותחליפו אותם לבגדי צניעות. [הנשחרו ותחליפו שְׂמֵלֹתֵיכֶם, פרשת וישלח]. כדאי שתתפטרו מכל ה'שיטלן' (פאות נכריות) שלכן ומכל האיפור שלכן ומכל הגרביים השקופות שלכן ונעליכן המגונדרות שעושות הרבה רעש ברחוב, וכל שאר הדברים שה' מתעב [נסהדרין ק.].

נשים נכבדות, אל תשכחו את הצפרניים המבריקות. ואתם הגברים, אתם גם עושים את זה. כדאי שתתחילו ללמוד תורה בדרך שאתם אמורים לעשות זאת, ולא 'להתמוז' מסביב, למרות את הזמן. אתם צריכים ללכת לעבודה? או-קיי. אתם צריכים להיות 'קובעי עתים לתורה', ועדיף שאכן תעשו זאת. וכדאי שתפסיקו לפטפט בבית-הכנסת ולדבר את כל הסוגים של לשון-הרע וליצינות על אנשים ברחוב בגלל שזה נראה שהם מדי חרדים [לשון קְדָבָר גְּדוֹלוֹת, תהלים פ"ב, ו' ס"ח ס"מ מ']. רצוני שתזהרו. רצוני שתפסיקו את טיסות-הטיולים מארץ לארץ לבר-מצוות ולחתונות ולכל מיני דברים שבאמת אינכם צריכים ללכת לשם. עדיף שתתיישבו ותנסו להתפטר מהאובדרפט, ותנסו להתפטר מהחוב שלכם לבנק, מכיון שהחובות האלו הם הכי מסוכנים. אם אתם חייבים לגמ"ח או שיש לכם חוב ליהודי פרטי, יהודי חרדי, שבמקרה הגרוע ביותר הוא ימחל לך – בסדר. אבל ברגע שאתם מתעסקים עם הבנק וכו' וכו' אתם בצרה גדולה, בבעיה גדולה! אז אני מציע שתורקו את דרכי החיים הגויים, ותחזרו להיות יהודים-אמיתיים בצורה שהיהודי אמור להיות. תחזרו ללימוד שלכם, תחזרו לתפילות שלכם עם כל הלב והנשמה. תחזרו לאידישקייט האמיתי. תחזרו אל ה' [ויאל ב': 'שבו עֲדֵי כָּל לְבַבְכֶם].

הרבה מכם צוחקים על חסידי ברסלב מפני שהם אוהבים לעשות התבודדות, אבל התבודדות זה אחד מהדברים הבסיסיים שיהודי צריך לעשות. הוא צריך פשוט לדבר אל השם. הוא צריך פשוט להתקרב אל השם [קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראו באמת...]. היו ערים לכך שהקב"ה יודע כל תנועה שהאדם חושב לעשות אפילו לפני שהוא עושה זאת בפועל [ירמיהו ל"ב ו"א]. ה' יודע את תחושותיו העמוקות ביותר של האדם למרות שאנשים מרגישים שהם לגמרי מבודדים [ר' אגרת הרמב"ן, וש"ע או"ח סי' א' ברמ"א]. הוא יודע כל מחשבה וכל מעשה וכל רצון של האדם.

אז לכן הייתי מאד מציע שתזרקו את הספרים שלכם שהם 'טרייף', [משנה ברורה סי' ש"ז ס"ק ס"א, ע"ש], ואת המגזינים שלכם שהם 'טרייף', והייתי גם מציע שתזרקו את הבגדים שלכם שהם 'טרייף', ואת מקומות האכילה ה'טרייף' שלכם. אפילו שיש להם הכשר, בכל אופן הם טרייף, כי לשבת במקומות האלה ולזלול במקומות האלה, ולאכול בצורה זוללנית, אנשים, נשים, יושבים, צוחקים, מתבדחים [אבות ג' י"ב, א' ה], וכן הלאה, זה יותר גרוע מאשר 'האוכל בשוק' [קידושין מא]. מפני שזה מקום של בידור מרוקן מתורה. זה כמו שהקאתם על השולחן [זולל וסובא, אבות ג' ג]. ואל תשכחו שאוכלים במסעדה רק ממש בלית-ברירה. כאשר אתם מוצאים את עצמכם במקום זה ואתם במצב-חירום מפני שאין לכם אוכל ולא חנות מכולת ולא שום מקום לאכול ואתם מרגישים חלשים מרעב, אזי לא תהיה לכם ברירה רק לחפש מסעדה שהיא 'היימיש' (מוכרת), ושהיא בדרך צניעות, ושזה באמת כשר, אבל כל זה מאד קשה למצוא היום.

עם ישראל! סוף הזמן כפי אנו מכירים את זה מתקרב מאד [יהוה"קא ו']. אנחנו מרגישים רק קצת מן הצרות שממתינים לנו. אם אתם סבורים שזה היה רע עד כעת – זה הולך להיות גרוע עוד יותר. וזה לא אומר שאנחנו נעבור נסיונות דומים למה שעברנו. זה יהיה קשה עוד יותר. ורק אלו שקרובים לה' יהיו מסוגלים לעבור את זה – מפני שהם לא יהיו בחד. הם לא יפחדו – מפני שהם יהיו כל כך שמחים שאנחנו כל כך מתקרבים אל הגאולה השלימה שזו האמת הגדולה ביותר [כ"י חסו בו...].

יהודי אמריקה, תצאו מקהות-החוששים שלכם. אתם עומדים לעבור נפילה גדולה! זה עומד להיות נפילה ענקית. אמריקה כבר גולשת מטה [ישעיה ס"ב]. אל תשקרו לעצמכם. אם לאחרונה עשיתם משהו 'גדול' בשוק המניות – או בקרוב השוק הזה עומד ליפול. וכל הכסף הזה שלכם עומד ליפול. אתם עומדים להיות בצרה גדולה. הרבה יהודים כבר בצרות באמריקה, ואם אתם סבורים שהכתבה במגזין הניו יורק פוסט היתה רעה – תחכו. אתם אפילו לא תופסים שישנה אנטישמיות בכל מקום. זה לא כמו שזה היה. אתם לא יכולים כעת להכנס למשרדו של ראש-העיר ולומר: "זאת חוצפה!" והוא עומד לרוץ מיד לעזור לכם. בשום אופן לא ולא [מלאכי ב' ט].

הדברים משתנים, והם משתנים בקצב מהיר [עקד"מ להגרא"ן]. לכן אני מאד מציע שתקחו את עצמכם בידיים ומתחילים להשתחרר מכל קולקציות הפסולת שאספתם מסביבכם, ומגיעים אל האמת, להיות מסוגלים להגיע אל הגאולה השלמה. מכיון שאם אינכם עושים זאת – לעולם לא תעשו זאת. לא תעשו זאת לעולם – מפני שלא תהיו מסוגלים לעשות זאת. לא תהיו אפילו מסוגלים להבין מה זה אומר להגיע אל הגאולה השלימה. אתם לא תבינו מה זה אומר להיות 'בני חורין' [אבות פ"ז], לעולם לא תהיו מסוגלים להבין זאת. אם אתם לא מבינים את זה – אתם לא יכולים לעשות את זה מכיון שאתם לא מסוגלים להעריך את זה. אתם תגיעו ואתם תיעלמו מעצמכם – מפני שלא תוכלו להיות חלק של זה [ר' דניאל פרק 84].

עם ישראל! אני מדבר ברצינות, מאד ברצינות. הזמן הגיע [ב"א העת...; יהוה"קא ו' ע"ש]. אנחנו מגיעים אל הסוף [כלו כל הקיצין...; וע"י וזה"ק שמות יז: 'אמר רבי יוסי אי תירי ישתעבדון לא על פום גזרת מלכא הוא אלא על דלא בעיין למיהדר לקבליה, ור' שם במתמ"ד], ועדיף היה שתקחו פעולה ותעבדו ביחד [ב"בצקף יצ"ף קבוץ/ר' ע"י בית הלוי ר"פ וישב].

אני רק רוצה לומר לכם, לכולכם, כל עם ישראל, שמה שאני אומר זה אמת. יותר ויותר טרגדיות, טרגדיות עצומות ונוראות 'על הדרך' – עד שתתעוררו. וככל שאתם מתעוררים מהר יותר – זה יסתיים מהר יותר [ב"בצקף וזמן קריב, ר' אש"ל להגרא"א פ"א אות ה']. אבל אם אתם 'סוחבים את הרגלים' ולא רוצים לקלוט – אז זה הולך להסתחב' זמן ממושך יותר. אבל השם יציל כל נשמה יהודית, כל אחת [עמוס ט' ט], כל נשמה שהיתה בהר-סיני [ישעיהו כ"ז י"ב: 'אתם תלקטו לאחד אחד בני ישראל']. זה יכול לקחת מעט יותר זמן מפני שאתם עובדים נגדו, אבל אם אתם מפסיקים לעבוד נגד השם ואתם מתחילים להתבונן ולתפוס מה הולך כאן – אזי תוכלו להגיע לזה מהר יותר.

אני מתחנן אליכם, אני מתחנן לכל היהודים, אל החרדים השקועים כה עמוקות בעגל הזהב עד כדי כך שהם אינם מסוגלים לצאת מהבלאגן הרוחני שלתוכו הם הכניסו את עצמם. הם כל כך שקועים בגשמיות עד שהם לא יכולים איך לצאת מזה, איך לשבור את הקליפה הזו ולצאת מזה [לאמר לאסורים צאו...; ישעיה מ"ט ט', ור' בוח"ק פקודי רלג: עה"פ אל גינת אגוז]. אני מתחנן אליכם: 'תפרצו ותצאו!' [ר' דברי הגרא"א על מאמר 'על כן יאמרו המושלים] תשברו ותצאו מן הגשמיות – ותבואו רק אל הקדוש ברוך הוא. תתקרבו. תשחררו את עצמכם מכל הפסולת המיותרת [ר' ברכות פ' ה"א: 'א' מעין עוה"ב...], כל הכובד של הגשמיות וכל ההישענות המוטעית שלכם על האנושות [ישעיה ב': 'חזרו לכם מן האדם... כי ב"מה נחשב הוא...]. ותחזרו אל הקדוש ברוך הוא!

חלק 24 : הטרגדיות האלו נשלחו אלינו מן השמים כ"א שבט תשע"ד

אוי ויי... גאט אין הימעל...! (ה' בשמים), גאט אין הימעל...! מה יהיה?! מה הולך להיות?! טרגדיה על טרגדיה על טרגדיה... [יהוה"קא ו' כ"ו] הטרגדיות מכות את הצעירים ואת החלשים, את הזקנים ואת הנכים, וסתם את היהודי הממוצע [ר' אוהחה"ק פ' משפטים על הפסוק 'כי תצא אש'].

אוי, אוי... מה עוד אני יכול לומר?! מה עוד אני יכול לומר?! איך אני יכול להתחנן אליכם עם ישראל? איך אני יכול להתחנן אליכם לעשות תשובה? אתם סבורים שאתם כה 'פרום' (חרדים, כשרים)! נכון, יש יהודים שהם 'פרום', אבל אותם היהודים שרואים את עצמם 'עהרליך', 'ערליכע יידן' (יהודים יראי-השם): לא כולכם אכן 'פרום'. יתכן שאתם שומרים שבת בצורה שאתם אמורים לשמור, גם זה לא כל כך בטוח. יתכן שאתם שומרים 'כשר' בצורה שאתם אמורים לשמור, וגם זה לא כ"כ מוחלט. אבל אינכם 'פרום'. אתם חושבים שאתם 'פרום' – אבל אינכם!

אינני מדבר לאלו המנסים מאד קשה לחזור אל האמת, לשוב אל הדרך כפי שזה היה באירופה ובארצות-ערב, היכן שהיהודים היו מנוודים מאד, והיה להם את הקהילות שלהם ללא שום השפעה חיצונית מן הגויים [תן עץ לבודד ישכן ובוים לא יתחשב].

ר' פרק 11 בסידרה זו, היהודים באירופה שחיו בשטעטלאך (בעיירות היהודיות), שנצמדו אל הרבנים שהיו גדולים, היו ענקיים. אני לא מדבר אליהם. הם כמעט נכחדו.

אני מדבר על היהודי הממוצע, היהודי הרגיל. 'היהודי הממוצע' – הוא זה שהולך להציל את עם-ישראל, מפני שמעולם הוא לא היה 'ממוצע'. הוא תמיד היה הרבה יותר גדול מאשר ממוצע, הרבה יותר נעלה מאשר הממוצע. מפני שהיהודי הוא תמיד הרבה יותר גדול מאשר כל סוג אחר של בן אנוש [דברים כ"ז י"ט]. וזוהי הסיבה מדוע אדום הוא כ"כ מקנא ביעקב, מדוע עשיו מעולם לא היה מסוגל להשלים עם יעקב [קשה כשאלו קנאו... שיה'ש ח' ר'].

אבל כעת, יהודים יקרים שלי, אחיי היהודים, בבקשה, בבקשה, הקשיבו לי שוב: אתם עומדים לראות טרגדיות רבות עוד יותר מאשר ראינו בשבוע הזה [פר' בחוקותי]. דברים לא-רציונליים ובלתי-נתפסים התרחשו ואף יתרחשו בעתיד, השם ישמור. [לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה הפלא ופלא... ישעיהו י"ט] אלפי אנשים, עשרות אלפי אנשים, מליוני אנשים, הזמינו אנשי-מקצוע לבתיהם להדביר את הבית עם כל סוגי הכימיקלים בכדי להתפטר מחרקים ומכרסמים בלתי רצויים. אף אחד לא מת מזה! זה לא הופיע בשום עיתון שמישהו מת מזה. איך זה יתכן אם כן שהילדים האלה וההורים כל כך נפגעו מזה? איך זה יתכן שחלקם נפטרו מזה, ה' ישמור? איך זה יתכן???

שנים-על-שנים אנשים משתמשים בגז לחימום, לבישול, למה שאתם רוצים. כן, פה ושם שמענו על מיכלי גז שהתפוצצו, אבל לא קרה משהו מעבר לכך. איך זה יתכן שכעת משפחה שלמה נמחקה לאחר שטכנאי הגיע ובדק ומצא שהכל בסדר, בלי שום בעיה? איך זה יתכן? ברור איפוא שכל הטרגדיות האלו שראינו לאחרונה, והזכרתי רק שתיים מהן, היו מסר שנשלח מן השמים! [לאת ולמופת, דברים כ"ח].

אנחנו רואים כל כך הרבה דברים מוזרים בעולם הזה, מנחשולי צונאמי עד סופות-טורנאדו עד סערות-הוריקן, אבל כל אסונות הטבע הללו הם הרבה מעבר לנורמה. זה הרבה הרבה מעבר לנורמה, כמו אחד מכל שאר הדברים האלה. [ר' הפץ חיים במאמר 'בית ישראל' פרק י"א].

היהודים, אנחנו היהודים, רואים טרגדיה אחר טרגדיה, אם זה באמריקה או בארץ ישראל, או בכל מקום בעולם. אנחנו רואים טרגדיות עצומות אחת אחר השניה. הרבה מהם פגעו בילדים, הרבה מקרים בנשים לאחר לידה, ועדיין אנחנו לא שמים לב [ותבצר בו ולא ישים על לב... ישעיהו מ"ב כ"ה]. אנחנו פשוט מתנערים מזה, כמו אחד מכל שאר הדברים האלה.

ובודאי שהעולם מקבל מסר מן השמים כאשר מדי יום ביומו אנחנו רואים מלחמות אכזריות ועקובות מדם בכל קצוות העולם, והתפרעויות אלימות וקשות מכות ערים רבים בעולם. בכל יום אנו רואים שחיתות וטבח של אנשים, נשים וילדים, ובמיוחד מצבורי גוויות של ילדים שהומתו בגאז. מומתים בגאז? מזכיר לכם משהו? הם צוברים את הגופות של הילדים והנשים כך שאתם יכולים לראות את האלימות האיומה והקשה, האכזריות הנוראה והברוטאלית של אלו הלוחמים בסוריה. ואף אחד לא יודע בבירור מי עשה את זה, אם זה המורדים בממשלה, מפני שהם כולם אנשים אלימים, אכזריים וחייתיים. זה דבר רגיל בשבילם לערוף את הראשים של שונאיהם. האם זה לא חיתית? האם אין זה פרוע ואכזרי? יכולנו לצפות זאת מהעמים הפרימיטיביים בג'ונגל הגרוע ביותר [ועיר פרא אדם ילד, איוב י"א], אבל אלה השכנים שלנו. אלה שכינינו ובני הדודים שלנו, הדודנים בני הדוד ישמעאל [משא בערב, ישעיהו כ"א ג'].

ה' עושה את העולם למקום כל כך הרבה יותר מבעית מאשר זה היה אי פעם. פעם אנחנו סברנו שהשוואה היתה הדבר המפחיד ביותר שיכל היה להתרחש אי פעם [רש"י עה"פ למשל ולשניה, דברים כ"ח ל"ז], אבל אנחנו רואים 'שוואה' שמתרחשת בעולם בכל יום ויום. מדי יום ביומו אנחנו סובלים משואות גדולות ומשואות קטנות, אבל האלימות היא דבר בלתי-יאומן, ועדיין האנשים רצים, או יותר נכון טסים, לשווייץ או לכל המקומות האחרים באירופה בכדי ליהנות מהחופשות שלהם.

כאן בישראל, כאשר מגיע האחד ביולי, שזה היום הראשון לחופשה שלהם, מחצית מהמדינה טסים לחוץ לארץ, לאמריקה, אוסטרליה, הודו, תאילנד, ובודאי אירופה וכו' וכו', בגלל שהיהודים פשוט לא מסוגלים להיות במקום אחד. הם צריכים ליסוע וליסוע וליסוע. ובשביל מה? בשביל הבידור? לראות את מה? הם נוסעים לראות עוד מוזיאון, עוד אתר היסטורי. וכמובן לקניות, לעשות 'שופינג' [אחרי לבכם ואתרי עיניכם...].

אני עוד יכול להבין את החילונים שהראש שלהם לא מלא במשהו מדי-רציני, בדרך כלל, שהם נוטלים חלק בפעילות כה-שטחית [קחלת א': תבל הקלים]. אבל החרדים? מה זה נותן לכם? מה זה כבר נותן לכם? זה ממש ממש לא צניעות להסתובב בכל המקומות האלו מבלי שום סיבה רק בשביל ל'כייף' את עצמכם. וכמה חרדים נמשכים לכל הסוגים של האטרקציות של המקומות האלו אפילו שהטיול הוא במסגרת 'חרדית' לגמרי? וכמה נשים הולכות לעשות סקי על הקרח? הרבה! והרבה מהנקראים 'בחורים חרדים' לא רוצים בחורה שלא יודעת מה זה סקי!

אוי. אוי! טוב, אני אומר לכם ישירות. אם אתם לא משתנים – עומדות להיות יותר ויותר טרגדיות, השם ישמור! יותר ויותר קשיים, ה' ישמור [ומצאהו רעות רבות וצרות... פר' וילך]. ובסופו של דבר, רק אותם היהודים שלקחו את המסר ישירות לליבם ובאמת שינו את דרכיהם – הם עומדים לקבל משיח-צדקנו. אתם מקבלים אזהרות ברורות! אזהרות שנוגעות עד הלב ועד הנשמה, התרעות שאמורות להסיר ולהוריד את המסך הנורא של הגשמיות, שזו המחיצה המפסקת בינינו ובין הקדוש ברוך הוא [ועלה הלב]. ברגע שהמסך הזה התפרק – אזי אנחנו יכולים להתקרב מאד אל הקדוש ברוך הוא, ולאשש את עצמנו שאנחנו ראוים להכנס לעולם-הבא של משיח צדקנו [ר' ישעיהו פרק כ"ח]. וכל אלה שזוכים להגיע לרמה הרוחנית הגבוהה הזו, שהיא אכן בהשג ידו של כל יהודי אמיתי, להבין ולהשיג את ידיעת ה' וקרבתו, ולהשתנות על ידי עשיית תשובה מושלמת – אזי מצפה לכם העתיד המפואר ביותר. אבל אם אינכם משתנים ואינכם עושים תשובה שלמה – אזי הגיהנום יהיה 'גן עדן' בהשוואה למה שאתם הולכים לקבל [צפניה א' ט"ז: יום עברה היום תהווא... ע"ש. ור' עמוס ה' י"ח].

אני יושב על הארץ ושופך דמעות רבות על כל קרבנות-הטרגדיות של השבוע האחרון ובמיוחד אני מתפלל עבור רפאל יצחק אייזיק בן מיכל, וחיים מיכאל שלמה בן מיכל. אני מתחנן אל ה' לשלוח להם רפואה שלימה מן השמים בגוף ובנפש בתוך שאר חולי ישראל, ואני בוכה על הצדיק הגדול רבי יעקב גלינסקי זצ"ל שהיה אחד מן הגשרים האחרונים בינינו, היהודים של הדור הזה, ובין הדור הגדול שהיה לפני מלחמת העולם השנייה, אבל אני גם כן בוכה ומתייפח עבור הקרבנות העתידיים, הקרבנות הסהורות שיוקרבו בכדי להציל את עם ישראל מכיליון ותורבן [ר' דרשת הגר"ח וולאז'ין בסו"ס נפה"ח].

החופה הוקמה. והחתן, הקדוש ברוך הוא, כבר ניצב תחתיה ומצפה בחרדה לכלה שלו – עם ישראל.

חלק 25:

רק צבא-השם יכול לנצח

כ"א אדר א' תשע"ד

אני כה עצוב, למרות שאני יודע שזהו רק חלק בלבד של התהליך של פריקת עולו של עולם-השקרים הזה [ישבור עולבנ...]. כדי להיות מסוגלים לקבל משיח-צדקנו ולצעוד אל תוך העולם של האמת, בכל אופן אני יצור-אנוש, והדברים שמתרחשים לאחרונה מדאיגים ומטרידים אותי מאד כך שאינני מוצא מנוחה לנפשי.

ה'מדינת-ישראל' הזו כבר 'עולה לי על העצבים'. היצירה הזו של הערב-רב המרושע שבנו מדינה שכבר מתחילת יסודה – מטרתה היתה להיות מדינה חילונית לגמרי [אפרים בעמים הוא יתבולל, יכלל הגויים בית ישראל], ובהחלט ללא שום קשר עם הקב"ה, אז כעת אנחנו רואים את הפרצוף האמיתי של מה שמכונה "מדינת ישראל". אנחנו רואים שלמרות שהיא מנסה או ליתר דיוק, מנהיגי המדינה ניסו לנגן על מיתרי-הלב של יהודים תמימים [לכו ונלכח...]. שסבלו עריצות ומוות מידי גויים זועמים, גויים קנאים שרצו להרוס את עם ישראל, ולהכחיש את מציאות ה', אותם האנשים שחפצו בארץ-מולדת שם יוכלו להיות יהודים-אמיתיים ולהתקרב אל ה' [סוף מזמור ק"ה] אנשים תמימים אלו כבר אינם קיימים, מפני שהמנהיגים היו והם עדיין עד היום בלתי-מאמינים [הנה עופלה רוחו, חבוק ב' ד']. ולא רק שהם לא-מאמינים, הם מאוגדים בברית להרוס את כל האמונה בהשם, ריבונו של העולם [עליך ברית יכרותו: תהלים פ"ג]. הם רוצים להיות "ריבון העולם", הם רוצים להיות ה'כל יכול' – חס ושלו [אדמה לעליון]. אבל זה אבסורדי לחלוטין ולגמרי מן הנמנע [יושב בשמים ישחק, ד' ילעג למו, ור' מלכים ב' י"ט כ"א].

בכל אופן, תכניתם הגדולה מתגלית בבירור, וכל אלו היהודים שלא מבינים זאת – עומדים לשלם מחיר כבד [משלי כ"ב: עפתיים עברו ונענשו]. אנו, היהודים האמיתיים, שנשמותינו עמדו בהר-סיני, שאמרנו כולנו יחדיו 'נעשה ונשמע' [שמות כ"ד], אנו עומדים להיות נקראים לעמוד כנגד כל התכניות הללו של הערב-רב להרוס את עמ"י ותורתו. אנו עומדים להיות נקראים להכריז: 'לא! איננו עומדים להכניס את תינוקותינו בברית עם הקדוש-ברוך-הוא על ידי דוקטור, במקום על ידי מוהל'; 'לא! אנחנו לא נשלח את ילדינו לצבא שהוא מלא אנשים גסי-רוח, מופרעים, שבמקרים רבים – הרבה מהחיילים הם גויים, איננו יכולים לחשוף את ילדינו לצבא שמאפשר שפה מזוהמת [פה דובר נבלה, כתובות ת: והתנהגות פרועה וגסה, ביחד עם שנאת ה' ותורתו]. אנחנו עומדים להצהיר: 'לא! אנחנו לא נאכל מ'הכשרים' שמנוהלים על ידי מדינת ישראל, על ידי אנשים לא-חרדים, שיש להם את הרעיונות משלהם מה 'כשר' צריך להיות. ואנחנו נצטרך לומר 'לא' לכל "חוק" שלפיו הלוגיקה של הבלתי-חרדים דורשת מאתנו לשים את התורה בצד, לשים את המסורת שלנו בצד, להגניח את תרי"ג המצוות שלנו בצד, ולעשות מה שהם פוקדים עלינו לעשות.

ומשום כך אני מאד מודאג ומאד פוחד. כי אינני יודע כמה יהודים-של-היום יש להם את העוז, הכח הפנימי לומר 'לא', במיוחד בתקופה שבה רבים מאתנו נפלו נמוך מאד. אני רק מקווה, ומתפלל, שהנשמה היהודית, הנשמה היהודית האמיצה תצא, ותעלה, ואנחנו כולנו נצעק ונזעק בשיא קולנו: 'שמע ישראל, השם אלוקינו, השם אחד!' [ישעיהו כ"ט: יצאת אלוקי ישראל יצריצו].

מר לפיד סבור שהוא יוכל לספר לנו מי נושא פחות ומי יותר באחריות על הארץ. אני מציע למר לפיד שהוא גם ישתף את כולם בנטל-האחריות, וכמו שאנחנו אמורים לשרת שלש שנים בצבא, אז שגם הם, החילונים, ישרתו ויקדישו כמונו שנים רבות ללימוד התורה בישיבה אמיתית. מפני שלא היתה מלחמה אחת מאז 1948 שניצחה ללא ניסים גמורים, ולא ע"י שום דבר אחר [ימלחמות אני עשיתי, ע"ז ג:]. כך שבאמת הצבא האמיתי היחידי – הוא הצבא של השם. רק צבא-השם יכול לנצח מלחמות [ימין ה' עושה תיל]. ולכן חלק של ההכשרה שלהם צריך להיות הכשרה יהודית אמיתית. מה שזה אומר ללמוד תורה, ולהתפלל, וללמוד גמרא, וכן הלאה והלאה. זה פשוט לא הוגן שלא ללמד אותם [חמסו תורה]. ולא על ידי 'מורים' חילוניים, אלא על ידי בקיאים בשטחם, רבנים אמיתיים, תלמידי חכמים אמיתיים, שומרי מצוות אמיתיים.

כן, אדון לפיד, אתה סבור ששיכור המקפץ ומפזז על השולחן בפאב [אמרתיה להוללים...], יש לו מספיק שכל, די חוצפה ויהירות [ינגינות שותי שקר, ר' מכתב מאליהו, ח"ג עמ' 216], לומר לקדוש ברוך הוא, לעמו של הקב"ה, לאלו שמנסים לפחות להיות בדרך הנכונה, להגיד להם: 'לא! עליכם להשתתף! עליכם ליטול חלק במה שאנו החלטנו שזה האחריות למדינה! מדינה שמעולם לא היתה צריכה לבא לקיום. ובודאי לה' יש את תכניותיו [מאד עקמו מחשבותיך... ואתה מרום... תהלים צ"ב. ע"י רגמ"ה תמיד לב], אבל ללא הסכמת ה' – זה לא היה יכול להתרחש.

כשאני מסתכל על האנשים העומדים מאחורי כל זה, אני יכול רק לומר בעצב שזה לא נראה שלאף-אחד מכם יש נשמה יהודית. אין להם שום רגישות ליהדות שלהם, או ערך לתלמידי-חכמים [סנה: צט:] או לשום-דבר [כי דבר ה' בָּרוּך]. אמת, אנחנו חיים בתקופה מבולבלת. חרדים עושים דברים שהיו בעבר אסורים בהחלט. אמת, כיום אפילו יש מהרבנים שיוצרים פסקי-הלכה שרחוקים מלהיות יציבים ונוקשים [סוף פסוק...]. ראינו נפילה מאד גדולה בצניעות ובלמוד-התורה. כן, אנשים לומדים, אבל זה לא במדרגה הגבוהה, ובמקרים רבים זה בלי לב ונשמה [ויה' יראָה ללָבָב, סנ' קו, ר"ן מדרים פא]. אנו רואים הרבה מאד יהודים חרדים

שאינם מתפללים כמו שצריך, רואים הרבה מאד חולשות בחברה החרדית שלנו. אבל, מר לפיד, עם פחית-הבירה שלך [אף שְׁמְרִיקָ יִמְצוּ...], עם הריקוד שלך כמו גוי על שולחן-הפאב [בן פֶּרִיץ] – אתה אינך עומד להצליח לעשות זאת [מזמור ע"ה, ע"ש]. אף אחד, אף אחד בעולם, כולל האבא שלך, כולל כל אחד במדינת-ישראל, כולל כל הרשעים הגדולים ביותר בהיסטוריה – כל מי שהלך כנגד הקדוש ברוך הוא – נפל! [מְרוֹם יָדָךְ עַל צָרָךְ, וְכָל אוֹיְבֶיךָ יִכְרְתוּ] וכך גם אתה!

דבר אחד אני אומר לך: אתה לא תצליח! לעולם לא תצליח! לא אתה, ולא הפריים-מיניסטר שלך, ולא נשיא-המדינה שלך, ולא כל אחד אחר שנותן לך גיבוי [חליון ד], ולא שום אדם בכל העולם, מהגדול ביותר עד הקטן ביותר, אף אחד לא יוכל נגד הקדוש ברוך הוא. והוא בתנועה אחת קלה, כביכול, [יַעַל הַרְשָׁעִים תִּנְיָף יָדָיךָ / תִּפְי' הַבִּינְנוּ / ע"ש. / כְּהִמָּס דוֹנָג מִפְּנֵי אֵשׁ... / תהלים ס"ח] יהרוס את כולכם, ולא תהיה לכם שום נצחיות [תהלים ס"ט: יִמְחוּ מִסֶּפֶר חַיִּים. / ר"ה יז.]. אני מזהיר אתכם לא להתחיל עם הקדוש ברוך הוא, אתם יכולים לעשות את כל סוגי העבירות, אבל להלחם נגד הקב"ה ישירות – לעולם לא תנצחו [וְכָל מְשַׁנְאֵי אֱהָבוּ מוֹת. / משלי ח], ואתם עומדים ליפול כל כך קשה שאני באמת לא מקנא בכם [יְבוֹשׁוּ וַיִּבְהָלוּ צַדִּיקֵי-עַד וַיִּחַפְּרוּ וַיֵּאבְדוּ, / מזמור פ"ג].

וכעת, אני רק רוצה לומר ליהודים שלנו, ליהודים האמיתיים. אנו נכנסים לתקופה מאד-מאד קשה. היו חוקים! אל תיכנעו! תדעו שיהיה עליכם להקריב, ולהדוף, ולא לשכוח שאנו – יש לנו את האחריות לשמור על כל דין ודין, על כל מצוה ומצוה ממצוות ה', ולא להתרפות באף אחת מהן. אסור לנו להכנע לאף אחת מן הדרישות של "יהודים", שזה בכלל בספק עד כמה שהם יהודים.

אני מתחנן לעם ישראל וקורא אליכם: הדרך היחידה לשרוד את החורבן העצום והגורא שעומדת להקיף את כל העולם, זה ראשית, לנסות להיות בארץ ישראל. יהודי אמריקה, אנגליה, אירופה או כל מקום אחר, היהודים האמיתיים, הערליכע יידן' יינצלו [לקט רשימות, חנוכה, בשם המהר"ל דיסקין זצ"ל], אבל זה יהיה מאד קשה. וכל מי שנמצא כאן, בארץ ישראל – יעבור את זה הרבה יותר בקלות מבחינות רבות. אפילו שבתחילה כשמגיעים – זה יכול להיות קשה – אבל בסופו של הסיפור זה יהיה יותר קל.

שנית, עלינו לסגור את עצמינו. בעבר – הגויים הכניסו אותנו לגטאות, אבל אנחנו קינאנו באלו שיכלו לצאת מן הגטאות ולחיות בין הגויים. ברגע שהגויים התירו ליהודים לעזוב את הגטו, היהודים שעטו בזרם החוצה, בנסותם להתנער מהאידישקייט שלהם ולהיות כמו גויים. אבל אנחנו, עם ישראל בארץ ישראל, עלינו לבנות ולהקים מחדש את חומות הגטו, ולהכנס פנימה, ולנעול את הדלת [לך עמי, בא בְּחִזְקֶיךָ, וסגור דְלֶתְךָ בְּעֶדְךָ] ולא לנסות להיות עם אף אחת מן הקבוצות שמנסות להיות חלק מן העולם הגויי, ההלניסטי [ור' מאמר הוזה"ק מפרשת נשא המובא בהמשך שמבסס דבריו על הפסוק: 'ה' בוד ינחנר].

הבנים של עשיו, צאצאיהם של היוונים והרומאים מנסים להשתלט על ארץ ישראל. וזה נראה שהם מצליחים לעשות זאת. בקרוב – יהיו חיילים זרים על אדמתנו, וכאשר זה קורה – אתם תדעו שכל מה שסיפרתי לכם הוא מדויק [ביציי צַפְעוֹנֵי בְּקַעוֹ]. כבר כעת יש לנו חיילים זרים, אבל בקרוב יהיו לנו הרבה יותר. ואני מבקש מכם לזכור את מה שאני אומר: היכנסו אל תוך הבתים שלכם, היו קרובים לבתי-הכנסת שלכם [מה טובו אֱהִיךָ יַעֲקֹב, ע"י ב"ב ת]. היו קרובים לקדוש ברוך הוא. הקימו את חומות הגטו, ואל תאפשרו לזרים להכנס [וזה"ק נשא קתה]. תשמרו שהם ישארו בחוץ – ואנחנו נהיה קרובים תמיד אל הקדוש ברוך הוא. זה מה שהוא רוצה [בְּךָ חֶשֶׁק ה'...]. הוא רוצה מאתנו להיות שונים [וְאֶבְדִּיל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לְהִיֹּת לִי, / סו"פ קדושים. ערש"י שם]. הוא רוצה שאנחנו נהיה קרובים אליו. הוא רוצה שנעשה את רצונו ולחיות אך רק בשביל זה [אבות ב' ד].

אני רוצה לומר שבקרוב מאד זה יהיה נראה כמו שהעולם עומד להתהפך מלמעלה-למטה, ובאמת העולם יתהפך מלמעלה למטה [ירמיהו ד', יחזקאל ז]. אבל תזכרו שהעולם הזה הוא רק דמיון. העולם הזה שנולדנו בו – הוא דמיון בלבד. וכל פיסה ממנו, מהכוכבים בשמים עד לארץ מתחת – זה הכל דמיון. וכאשר נגיע לזמן של משיח, אנחנו נכנסים למציאות חדשה שמעולם לא ראינו קודם לכן, שמעולם לא חלמנו עליה קודם לכן. ואפילו אלו שהם תלמידי חכמים גדולים ירגישו לפתע מה זה אומר 'להיות משוחררים מכבלי היצר הרע'. בלי שום יצר הרע [וְצֵאת הַצְּפוֹנִי אֶרְחִיק מֵעַלְיָכֶם... / פי הגדיל לעשות'. יואל ב', סוכה גב].

אתם אינכם מבינים עד כמה זה ישפיע עלינו, אתם אינכם מסוגלים להבין זאת! מפני שאינכם יודעים את כל 'הפינות הקטנות' במהויותינו שם תָּדַר היצה"ר [חֲדָרֵי בָטָן]. כאשר אנחנו משוחררים מזה – אנו כולנו נהיה בטוחים, ושמחים, ורגועים, ופתוחים אך ורק לעולם הרוחני. ואנחנו כולנו נהיה כל-כך קרובים לקב"ה, וזו תהיה השמחה המושלמת שלנו [שִׂמְחוּ בַּה' וְגִילוּ צְדִיקִים, / תהלים ל"ב. תפילות ימים נוראים: יִכְבֵּן צְדִיקִים כו']. וזהו הדבר שאנחנו נאהב הכי-הרבה, פשוט להתענג בזיו אורו של הקדוש ברוך הוא [וְנַחַל צְדִיקֶיךָ תִּשְׁקֶם].

אני רוצה לומר לכל עם ישראל: היו חוקים ברות, בדעת ובנפש [חֲזִקוּ וַיֵּאמֶר לְבַבְכֶם]. אנחנו מגיעים אל הקץ. רק תחזיקו בקב"ה, כביכול, ולא לעזוב, ואנו כולנו נינצל [עַם נוֹשַׁע בַּה'... וְאַתָּה עַל כְּמוֹתֵינוּ תִּדְרֹף... / סו"פ ואת הברכה].

כמו זה ישאל (דהיינו כמו פרשת השקית הסוטה לנסותה ולבדקה האמור כאן בפרשה), כשהם מתללים את התורה, הקדוש ברוך הוא מקניס אותם לגלות בני עשו ובני ישמעאל שפחת שעבדום, שדבדבם כל"ב ונח"ש, ונדונים שם, ובהם יתבררו ויתלבנו ויצרפו כצורף הכסף וכבחן הזהב. זהו שכתוב (זכריה י"ג) ויצרפתים כצורף את הכסף, וכחנתים כבחן את הזהב, עד שיתקיים בהם, (ישעיה א') אם יהיו חטאיכם כשנים כשולג ילבינו...!

כמו כן יצוה לנסות את ישראל בגאולה האחרונה, זהו שכתוב (דניאל י"ב) 'יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים' - שהם מצד הטוב, ועומדים בנסיון. והרשיעו רשעים - הם מצד הרע, ויתקיים בהם (יחזקאל י"ג) 'נאל אדמת ישראל לא יבאו', והורג אותם... ומשום שעתידים ישראל לטעם מען התיים, שהוא ספר הזהר הזה, יצאו בו מהגלות, ויתקיים בהם (דברים ל"ב) 'ה' בך יתנו ואין עמו אל נכר'.

וערב רב, כמו שנגמר בהם, (שמות כ') ויבא העם וינעו ויעמדו מרחק'. כן יהיו רחוקים מן הגאולה, ויבאו תלמידי חכמים ויהיו העם הקדוש בקל הנכבוד הזה, והם רחוקים מהם. ואם ירדו להתמכר אדם, מה כתיב בהם? (שם י"ט) 'לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה'. באותו זמן יתקיים בישראל, (דברים ל"ב) 'ה' בך יתנו ואין עמו אל נכר', ויבאו פשוטה, אין מקבלים גרים לימות המשיח. (שמואל א' ב') וישעיים בחשוף ידמו' - הם ערב רב. ומשום זה אמר עליהם הנביא, (יחזקאל י"ג) 'נאל אדמת ישראל לא יבאו'.

וקורו אותם ערב רב רועים על ישראל, צאן הקדוש ברוך הוא, שנגמר בהם (יחזקאל ל"ד) 'ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אדם, ואין להם כלת לצעות טוב עם תלמידי חכמים. ואותם ערב רב הם עשירים בשלחה, בשמחה, בלי צער, בלא גזון כלל, גזלנים, בצלי שחר, שהם דגינים ראשי העם. (בראשית ז') 'פי מלאה הארץ חמס מפניהם'. עליהם נאמר (איכה א') 'היו צריה לראש'...

חלק 26:

הם רוצים להרוס את האידישקייט

ב' אדר ב' תשע"ד

אני רוצה לדבר על עצרת-התפילה המרשימה שהיתה אתמול בירושלים.

ללא ספק - זה היה משהו מיוחד מאד, משהו שיכול היה להעשות רק על ידי כה הרבה יהודים חרדים המתכנסים יחדיו לקריאת 'שמע ישראל', ולענות אמן לאחת הברכות הכי-מיוחדות שקיימות אצל היהודים. כמוכן, התפללו מנחה וכו', אבל אלו היו שתי הנקודות המיוחדות של היום.

התאספות זו של כל הקבוצות השונות של עם ישראל ביחד, במקום אחד, מבלי להתווכח ומבלי לריב על דברים טפשיים, רק להתאסף כאחד [האספה...], במטרה משותפת אחת [בניצחון יצירת קבוצתי/ בית הלוי ריש פר' וישב]: להתפלל אל הקדוש ברוך הוא, ולבקש ממנו שיציל אותנו מהעמלקים האיומים ומהערב-רב השולטים על ארץ-ישראל. אך מעבר לכל זה, רק לראות את כולם מתפללים ביחד בלי הבדל אם בעל-התפילה הוא חסידי או ליטאי או ספרדי - רק פשוט להתפלל אל ה' ביחד - זה משהו בלתי יאומן. היו שחשו שמאחורי זה היו פוליטיקות, ומשום כך העצרת הזו אינה יכולה לממש את מטרתה האמיתית, כי כצפוי הנקודה של הדברים היא פוליטית. ולמרות זאת, אף שעדיין אין זה מושלם, אך זו בהחלט התחלה. אפילו שזה לא יקרה שוב עד שמשיח מגיע - בכל אופן, זה מביא תקופה חדשה לעם ישראל. זה מכניס אותנו לתקופה שבה עיקר המטרה היא לרצות להיות "בעלי מסירת נפש". עלינו לקבל על עצמנו למסור אף את חיינו [ר' חרדים ט' ט"ז] (מתוך תקווה שלא נצטרך לעשות זאת) ולרצות לעשות הכל כדי להיצמד ליהדותנו [ובכל נפשך ובכל מאדך].

אנו מוקפים באנשים רעים. אנו מוקפים באנשים שרוצים להרוס את היהדות (אידישקייט), לא רק בארץ ישראל. עליכם להבין שהערב רב, והעמלקים, והאדומים, שולטים לא רק בארץ ישראל - הם שולטים בכל המדינות בעולם. רעים אלה רוצים לחסל בהדרגה את היהדות החרדית. במוח העקום שלהם - הדת נתפסת כסכנה שיש להתפטר ממנה. ובכל מקום בעולם הרעים הללו רוצים להתפטר לא רק מהיהודים, הם מעוניינים להתפטר גם מכל הנוצרים המאמינים. הם רוצים להתפטר מכל הנוצרים שמעדיפים למות בכדי לא להיות עבדים, או להיות נאלצים להפוך להיות משהו שהם יודעים שזה רע.

הם רוצים להתפטר מכל דת שהיא בעולם, מכל מי שדבק בדתו. אך בכל אופן, היהדות - היא בראש הרשימה שלהם, מפני שזה הכי 'מוסכן', לטעמם. מפני שזוהי אמונת האמת היחידה, והקדוש ברוך הוא - הוא הק'ל האחד. אין אלוקים זולתו [פרשת ואתחנן פרק ד']. השאר זה הכל הבל [רמב"ם מלכים פ"ב], המצאות של דמיונות-אנוש [לפני לא נוצר אל ואחרי לא יהיה, ישעיה מ"ג י', ע"ש. ור' רמב"ן במאמרו בס' הגאולה]. הקב"ה הוא אמת, ולכן אנחנו נמצאים בראש הרשימה שלהם שאנחנו צריכים ח"ו להיפרד מאמונתנו בק'ל האחד והיחיד, חלילה. משום כך, ארץ ישראל הפכה להיות המקום בו רשעים אלו חושקים לשלוט [אשר אמרו ירשה לנו את נאות אלקים. מזמור פ"ג]. כי מכאן הם רוצים לשלוט על העולם, כפי

שכבר הסברתי. והם הצליחו לחדור אל הממשלה עד ה'שפיץ' שלה, ובקרוב הם יסתננו לכל בנין ממשלתי, לכל משרד ממשלתי במדינה. הם חדרו אף לתוך הצבא, והם רוצים להרוס את החרדים, המאמינים.

אנחנו חיינו חיים של נוחות. כספים רצו בקלות דרך ידינו. לא היינו במצב של מחסור בדבר מאז הגענו למדינת ישראל הזו. הייתי אומר שלאחר תקופת-הצנע אף אחד לא היה במחסור. תמיד היה לנו אוכל, תמיד היה לנו דברים שנצרכנו, ואם לא היה לנו – אז פשוט קפצנו על מטוס ונסענו לעשות 'שנור' באמריקה או באנגליה או באירופה, ובדרך כלל – שבנו עם כיסים מלאים. אך העולם השתנה. הכסף לא מגיע כ"כ בקלות, ואלה האנשים הרעים פתחו במלחמה נגד עם-ישראל, הנשמות היהודיות האמיתיות, אלה שמנסים לחיות ולעשות רצון השם.

זה מפחיד מאד, וזה הולך להיות גרוע עוד יותר. הם כבר מתכננים את כל החוקים הנוראים שהם זוממים להעביר בכדי להרוס את האידישקייט שלנו. וזה יהיה תלוי בנו. עלינו יהיה להחזיק יחד ולומר: 'לא! לעולם-לעולם לא נלך נגד הקדוש ברוך הוא! לעולם לא! ולא משנה מה! יהיה עלינו ללחום בזה על ידי סירובינו, על ידי הרחקת עצמינו והתכנסות באיזורים שלנו, וע"י הצבת מחיצות בינינו ובין הרעים. אנו חייבים להקים את בתי הדין שלנו, ולוודא שהמוהלים שלנו אינם הדוקטורים שהם רוצים לשלוח. אנו חייבים לוודא שגר צדק נהיה גר-צדק בדרך הנכונה, ואנו חייבים לוודא שאין בתוכנו מלשינים [אָכּן נודע הַדְּבָר. ח"ח כלל ח' י"ב, ובפתי"ה הספר עש"ה]. אנו חייבים לנסות מאד חזק לחיות רק עם רצון השם. אסור לנו להלחם אחד עם השני. אסור לנו ללחום נגד האמת. עלינו להחזיק חזק ביחד מסביב הערכים שתמיד שמרו את עם ישראל חי [אָגוּדָה אַתָּה לְעִשׂוֹת רְצוֹנָךְ. ע"י תנא"ר פכ"ג, ור' חרדים סי' ז].

מעולם לא היה רשע שהתקיף את עם ישראל, בין מבפנים או מבחוץ, שלא נענש בצורה הקשה ביותר. לא היה אחד שהרים את ידו נגדינו שמעולם חי [כְּנוּגַע בְּכַתְּ עֵינוּ, הַנִּזְקִין נז]. תמיד הוא נהרס. כך שאלה הרעים שהם כפוי כה אינטליגנטים, לא יודעים אפילו היסטוריה בסיסית שמראה ברור שכל מי שהרים יד להרוס את היהודים – הוא יהרס בעצמו [וּכְסִילִים מְתֵי תִשְׁכִּילוּ]. הם אפילו לא יודעים ממה לפחד [משלי ד' י"ט]. שנאתם ל'יעקב' היא כה חזקה – שהם אפילו מוכנים להתאבד בכדי להתפטר מאתנו [תכונתו של 'עמלק' – עקד"מ להגרא"ן]. אבל זה לא יעזור להם, מפני שאלו הם השעות האחרונות של הגלות. ואנו כולנו יכולים לחוש זאת כבר. אנו יכולים לטעום את זה בפיותינו, אנו יכולים להריח את זה באפינו, אנו חשים את זה על עורנו. והטעם הוא מר מאד, אבל אנו נצלית, ואנו נעלה יותר ויותר גבוה, ואנו נהיה עם השם, ואנו לא נעזוב ולא נרפה, ולא ניכנע להם.

אנו, עם ישראל, עומדים לשרוד בעזרת ה', ואנו עומדים לקבל משיח, בעזרת ה'. אבל אתם הרשעים, לא תזכו לזה, אלא אם כן תעשו תשובה, וזה דבר שאני מאד מסופק אם אתם מסוגלים לעשות. בסוף אתם עוד תתפשו את הטעות הקשה והנוראה שלכם. וישנם אלו מביניכם שאפילו אז, כשתתפסו את הטעות שלכם – לא תעשו תשובה [על פתחו של גיהנום...]. ויהיו גם כאלו שבדקה האחרונה ינסו לעשות תשובה, אבל יפסידו. מפני שהם לא יודעים אפילו מה הכוונה 'תשובה', ולכן לעולם לא יהיה להם עולם הבא.

כך שאנו נכנסים כעת לתקופה שונה. החומרניות (המטריאליזם) לא ימשיך לזרום כבעבר. וזה כבר עצר את הזרימה שהוא היה מורגל בה [קד"ד 42]. אנו עומדים להיות נרדפים בשל אמונתנו בכל מקום על פני תבל [כְּצֵאן טְבָחָה; מזמור מ"ד]. אתם, יהודי אמריקה, ויהודי אנגליה ואירופה, אל תחשבו שאתם לא תהיו גם כן נרדפים! אנו כולנו עומדים להירדף. הם עומדים לנסות לסלק את הכשרות שלנו, את השחיטה שלנו, את ברית-המילה, כמו כל הדברים שהם רגילים לתקוף כאשר הם מנסים לעקור את יהדותינו. הם ינסו לעקור את לימוד התורה שלנו. הם ינסו לעקור את התפילה שלנו, את בתי הכנסת שלנו, את התורות שלנו, וכל דבר שהם רק יכולים לעשות כדי למנוע ממנו ליצור קשר עם הקדוש ברוך הוא.

הם עומדים להביא לעולם עבודה-זרה חדשה במקום כל הדתות. הרוע הענקי ביותר שהיה אי פעם עומד להתפרץ על פני העולם. וזה כבר כיסה את הארץ, אבל זה עדיין לא כל כך גלוי. זה יהיה גלוי וברור כאשר כל פיסת רוע יוצאת וחושפת את עצמה לעין כל [צִץ הַמָּטָה פָּרַח הַדָּוָן, יחזקאל ד' ע"ש], ואז ה' יהרוס אותה לחלוטין ועקור אותה משורשיה העמוקים ביותר. וזה יתבטל לנצח [ישעיהו כ"ה: 'בְּלֵעַ הַמָּוֶת לְנֶצַח... וְחָרַפְתָּ עִמּוֹ יִסֵּר מֵעַל כָּל הָאָרֶץ...'].

צינונים בענין ביעור הרשע מן העולם באחרית הימים: יתמו חטאים מן הארץ, סוף מזמור ק"ד. ע"י ברכות ט: 'ולא יהיה שריד לבית עשיר, תהלים ט: 'שָׁמַם מַחִית לְעוֹלָם וְעַד'. ע"ש כה"ע. תנב"א זוטא פרק י"ט, וזה"ק בראשית כה: בשלח סז. תיקוה"ז דף נה. זו"ח יתרו מ' ע"א.

לפיכך, עם ישראל, עשו הכנות. ואין כוונתי שעליכם לאגור מזון, אני מתכוון שההכנה תהיה עשיית תשובה. הפסח מגיע. עלינו לנקות לא רק את הבתים שלנו, אלא גם את הלבבות, ואת השכל שלנו. נקו אותם עם מלקטת, הוציאו כל פיסת לכלוך, כך שכאשר אנו מגיעים לקבל משיח – אנו נהיה נוצצים, נוצצים בטוהר [וְיִשְׁתָּרֵם כְּכֶסֶף מְזוּקָה שְׂבָעָיִם, מתפילת יום כיפור קטן].

תעמדו ותגידו: 'לא'!

כ"ב אדר ב' תשע"ד

אני רוצה לומר לכם כאן ועכשיו, שבין כעת עד פסח – העולם שוב ישתנה משהו בערך כמו 180 מעלות. אני יודע שאם מרוץ החיים של בני אדם עד כעת לא הקדיש תשומת לב מרובה למה שקורה – אך לפתע העיניים שלהם יפקחו והם יגרדו את מצחם או ימרטו את שערותיהם בבכי, תלוי היכן הם מתגוררים, ויאמרו לעצמם: 'מה קרה לעולם הזה?! האם אנו חיים בתוך חלום?! או שאנו חיים בתוך סרט בלהות הוליוודי?! מה אנו עושים? מה קורה פה?!' [יחזקאל ד' י"ח]

מצמרר מאד לספר את הניבויים המפחידים והאיזמים האלה ולראות אותם מתממשים בפועל, אבל זה לא יעזור לנו רק לפחד ולהסתכל על המתרחש בעיניים פקוחות בלי לאפשר לשכלנו לנסות להבין, מבלי לאפשר לעיניים שלנו, בלי לתת למה שלנו את ההבנה של המורכבות ועומק החורבן העצום של העולם שמתרחש כעת.

אני יודע שהפחד לכשעצמו איננו יכול להביא את האדם לתשובה! אז הבה ואסביר לאלה מכם שהם יהודים אמיתיים, יהודים עם נשמות יהודיות, שעמדו בהר-סיני ואמרו 'נעשה ונשמע' תחת ההר שהקב"ה הרים מעל לראשינו במדבר-סיני, אני רוצה לעזור לכם לשוב אל הקדוש ברוך הוא, לבטוח בו שהוא הכל-יכול, ושהוא יציל אותנו אם אנחנו אתו [תהלים צ"א. נפח"ח ג' י"ב].

נאמר לנו בנבואות [זכריה י"ג] ששני שלישי של העולם יהרס, שלישי אחד לחלוטין, ושלישי אחד במצב קשה מאד, ושלישי אחד לא יפגע. וברוך ה', בשלישי הזה שלא יפגע כלולה ארץ ישראל. אך עלינו לדעת כיצד להבין את כל הדברים המפחידים והמדהימים שאנו עומדים להיות עדים להתרחשותם, ועלינו לדעת מתי ליהנות ולהתענג על ראיית המשיח, מפני שאם איננו יודעים איך לעשות תשובה, לעולם לא נהיה מסוגלים להכיר את המשיח. ולכן אני רוצה כאן לתת לכם מספר קווים מנחים ולהסביר איך אנו אמורים לחיות מנקודה זו והלאה. ולאמיתו של דבר היינו צריכים לחיות בדרך זו מאז ומתמיד, ואז היינו יכולים לקבל משיח ביתר שמחה, וביתר עונג ובלי לסבול כ"כ הרבה [ר' ספורנו תהלים ס"ו פ' י"ד].

דעו והאמינו בכל עומק-הלב שלכם שרק ה' הוא הכל יכול! [יְיָ יֵצֵא הַיּוֹם... כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים... אֵין עוֹד] אף אחד, שום כח אחר בכל העולם, בכל הקיום לא יכול לתפוס את מקומו. לא הרופאים שלנו, לא עורכי הדין שלנו, ולא ביטוח לאומי, ולא שום דבר אחר יכול לקחת את מקומו.

אם אנו רוצים לשתות – המכולת שמוכרת לנו את השתייה היא איננה זו שנותנת את השתייה. זה ה' שנותן לנו לשתות. ואם אנו רוצים לאכול – הכסף שהרווחנו איננו הדבר שנותן לנו אוכל. זהו ה' שנותן לנו את הכסף עבור האוכל, וכאשר אין לנו כסף – אנו מתחננים אל ה' לתת לנו מה לאכול, והוא גם יתן לנו אוכל [וְהוּא יִכְלֶךְךָ]. אל תדאגו. תמיד הוא יהיה אתנו אם אנחנו אתו. עליכם להיות בעלי אמונה ובטחון שלם בהש"ת [חגיגה י"ג: 'בעלי אמונה'] כדי להצליח ולעבור עם זה את הפעם הנוספת בהיסטוריה. ולכן הבטחון בה' – זהו הדבר הכי נחוץ לנו בכדי לשרוד ולקבל משיח צדקנו. [בְּטַח אֵל ה' כָּל לְבָב. מקורות לחיזוק ציוני במאמר 'נעמוד ונבכה'. ר' מאמר 'זכור למרים' לבעל הח"ח מפרק כ'. ליקוטים נוספים מפסוקים רבים ומאמרי חז"ל ודברי רבותינו, ראה ס' 'מצוות הבטחון' מאת הרב הוימיר זצ"ל]

וכעת אנו מגיעים לאספקט נוסף שעלינו לבחון מאד ברצינות בנקודה זו של ההיסטוריה. כאן בארץ ישראל וכמו גם בעולם כולו, אבל זה מודגש במיוחד עכשיו בארץ ישראל, מתנהל קמפיין שמנסה לאלץ את היהודים החרדים לנטוש את האידישקייט שלהם. זוהי תוכנית שהיא רוע מעצם יסודה. הכנסת מעבירה חוק אחרי חוק הקובע לנו שכדי להיות אזרח שומר-חוק יהיה עלינו להסכים ללכת לצבא-הטריפה שלהם, המקום בו חוסר הקדושה משתולל. יהיה עלינו להסכים לאפשר לחילונים לנהל את הגיורים, את הקדושה, ואת הכשרות, חס ושלום. יהיה עלינו להסכים, חלילה וחס, לכל סוגי הגזירות שהם הולכים לנסות לאלץ אותנו, הכל במטרה להרוס את האידישקייט שלנו.

המנהיגים שלהם פה הכריזו מלחמה נגד הקב"ה [תהלים ב'], מלחמה שהם לעולם לא יוכלו לנצח, בעזרת ה'. אבל כדי שאנו נשרוד – עלינו לומר: לא! איננו מוכנים! איננו מוכנים שדוקטורים יעשו לנו ברית מילה [יְיָ לֹא שָׁקְרָנוּ בְּבְרִיתָהּ...]. איננו מוכנים לאכול מהכשר חילוני וכו'. נצטרך לומר 'לא' – אפילו אם זה מסכן אותנו. חובתינו לומר 'לא' ואסור לנו לשתוק על כך. ויהיה עלינו לבנות את הגטאות שלנו, ולסגור את עצמינו בפנים, ליצור בעצמנו את העולם הפנימי שלנו בו התורה שולטת. ולא קבוצה של אדומים, עמלקים וערב רב. אנו – עם השם. ואנו חייבים לשמור את תורתנו. [ישעיהו ל"ג כ"ב: 'כִּי ה' שָׁפְטָנוּ, ה' מִחֻקֵּינוּ, ה' מִלְּפָנָיו, הוּא יִשְׁעֵנו']

אין פשרות. לא עם הגויים ולא עם הערב רב. אנו חייבים לומר: 'לא', ואנו חייבים להיות באחדות. אנחנו לא צריכים "לקבל כל אחד כפי מה שהוא". נכון, אנו צריכים לקבל במידה מסויימת, אבל אנחנו לא צריכים לקבל כל אחד שמכונה 'יהודי' והולך נגד התורה. עלינו לקבל את אחינו שומרים התורה, שאינם יוצרים מחלוקת בין נאמני התורה [אש"ל י"א ו', ר' פלא יעץ ע' אחדות].

אסור לנו לדבר לשון הרע או רכילות או הוצאת שם רע כנגד יהודים שבודאי היו בהר סיני [יְרֵכִיל בְּעַמְךָ], אבל כאשר זה נוגע ליהודים שהולכים נגד התורה, שמנסים לאלץ אותנו ללכת נגד התורה – עלינו להתייחס אליהם כשונאים מוחלטים, מפני שהם שונאי ה'. ודבר זה, אוטומטית – הופך אותם לשונאים שלנו [תהלים ק"מ]. ולכן עלינו יהיה לבטוח בה', להתייצב בתוקף ולהגיד: 'לא! מתוך ידיעה והבנה שבאמירת ה'לא' – כל חיי הגשמיות-השטותית שחיינו כאן בתוכם בשלשים השנים האחרונות עומדים ליפול. ואז יהיה עלינו לבטוח בקדוש ברוך הוא בלבד, דבר שיהיה כה קשה להרבה אנשים, אבל יהיה עלינו לעשות זאת.

יהיה עלינו לרצות להיות מוכנים לוותר על כל דבר שבעולם עבור תורתנו. והרבה יהודים עשו זאת לפנינו [דורו של שמד], אבל אנו דור מפונק במיוחד, והרעיון הזה של 'למות על קידוש השם', שלא נדע, או 'לחיות על קידוש השם' – שזה דבר שה' רוצה עוד יותר מאתנו [מְדַמְּךָ חַיִּי, עִי אֹהֶ'חַ פ' בַּלֵּק עַה'פ' יַתְמוֹת נַפְשֵׁי מוֹת יִשְׂרָאֵל] זה מאד זר עבורו.

אבל היהודי האמיתי בשבריר-של-שניה כאשר הוא 'נלחץ אל הקיר', והם מורים לו: 'תאכל טריפה או שנרביץ לך' – אני בטוח שהוא לא יאכל 'טריף'. ואם הם לוקחים אותו ומנסים לאלץ אותו לעשות משהו נגד התורה, אני בטוח שהוא יספוג את המכות [אֲשֶׁר הִכִּיתִי בֵּית מֵאֲהָבִי... זְכַרְיָה י"ג], ויכנס לכלא, אבל בשום אופן הוא לא ילך נגד התורה חלילה. וזה יגלה מיהו יהודי-אמיתי שמעדיף לוותר על חייו הרגילים או מה שנחשב כ'בטחון' ורמת-חיים גשמיותית טובה, והוא מוכן לוותר על זה בעבור יהדותיותנו. אנו עומדים להתבקש לחיות על קידוש השם. ולכן אני פונה אליכם: הכינו את עצמכם!

גם היהודים בחוץ לארץ: אתם גם כן עומדים להתבקש לעשות זאת, אלא שהגויים יהיו אף יותר אכזריים, מפני שגויים הם בטבעם רוצחים ואכזריים כאשר זה נוגע ליהודים [ב"ק ק"ג: פְּתוּא מְכַמְרִי], ואין הכוונה שכאן בארץ ישראל אין לנו את הגויים, הערב רב והעמלקים. אכן יש לנו כאן מהם די והותר.

עם ישראל, אנו במצב קשה ביותר, וזהו העידן האחרון, המועד האחרון שבו נוכל להוכיח לה' שאנו עמו, עם ישראל, ואף אחד אחר לא יהיה כה נאמן לו כמונו [עַרְשֵׁי שֵׁה"ש פֶּרֶק ה' עַה'פ' מֵה דוֹרְךָ מְדוּדִי]. ואנו לעולם, לעולם לא נהרהר בכלל לעזוב אותו, ח"ו.

כאשר המשיח מגיע, בעזרת ה' – החיים יהיו כה שונים לחלוטין. כן, כתוב אמנם שהחיים ימשיכו כרגיל [שבת סג: אין בין כו']. בכל זאת אני רוצה שאתם כולכם תשבו ותחשבו, חשבו על כך רגע... מה תהיה צורת החיים ללא יצר הרע... וזה מה שעומד להיות: חיים ללא יצר הרע! רק תדמינו את כל הדברים שאתם עושים במשך היום, תחשבו על כל הדברים שיצר הרע הוא שדוחף אתכם לעשות בגלל החולשות שלכם ובגלל הפחדים שלכם, כל סוגי הדברים שאתם אומרים, וכל הדברים שאתם שואפים להם, כל הדברים שאתם חושבים עליהם כשאנשים לא יודעים את מחשבותיכם. במשך חייו אנחנו עושים את כל סוגי הדברים שהם לא-תואמים לרמה הגדולה שלנו [בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, יָגוּי קְדוֹשִׁי], וזה הכל מהיצר-הרע שסוחף אותנו, שדוחף אותנו כל הזמן, בידעו והכירו את נקודותינו החלשות [נְאֻת תַּצְפוּ אִיזִיק מַצְלִיכֶם... פִּי הַגְדִּיל לַעֲשׂוֹת. עִי סוּכָה נב].

רק תתבוננו, תחשבו עמוק-עמוק איך יֵרָאוּ החיים בלי יצר הרע. כאשר משיח בא, כאשר הגאולה מגיעה, הקב"ה עומד לשחוט את היצה"ר. [וְהַשְׁבִּיתִי חַיִּי רָעָה מִן הָאָרֶץ, ר' רַמְבַּ"ן נִצְבִּים ל' ו']. וכאשר אתם רק חושבים על זה, על החיים-ללא-יצר-הרע, רק או תתחילו לדעת לאיזה גן-עדן אנו עומדים להכנס. וכאשר אנו חיים במשך התקופה של משיח [יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ] עומדים אנו לעלות יותר ויותר גבוה – רוחנית [יְאָרְחָ צְדִיקִים כְּאוֹר נְהַל... עִי פִסְחִים ב.]. כל החיים שלנו עומדים להיות מסביב העליה הרוחנית, מפני שכל שאנו עולים גבוה יותר – כך נחוש יותר עונג והנאה, נחוש יותר ויותר קרובים לשורשינו – וזה התענוג הגדול ביותר שקיים בעולם [עֵצֶף מְקוֹר חַיִּים. מוֹמֵר ל"ו, רַמְבַּ"ם ה' תְּשׁוּבָה פֶּרֶק ח'].
האם אתם תופסים שעולם הבא, גן עדן, הגיהנום, שלא נדע, זה מאד מאד קרוב אלינו...?! זה לא במרחק מאה קילומטר או אלף קילומטר או מליון קילומטר. זה כאן! קרוב אלינו! וכאשר אנו עוזבים את העולם – אנו פשוט 'מחליקים' אל העולם האחר [הוֹלֵךְ נִמְחוּ]. יש אנשים שעוברים מצבים קשים [כַּפִּיטוֹרִי בְּפִי וְשֵׁט, בְּרוּכָה הוּא רַבְּנוּ יוֹנָה שְׁעִית שֵׁב י"ח-י"ט, ור' בִּיהֲגֵרָא לְמִשְׁלֵי ר' ל"ג] מפני שהם כל כך מחוברים לעולם הזה, ולכן קשה להם 'לסחוב את עצמם' מעולם זה לעולם האחר, אבל כאשר אנו מגיעים לשם – אנחנו לא במרחק גדול. אף פעם אנחנו לא במרחק גדול מעולם הזה [ר' רַמְבַּ"ן בְּסוֹף שַׁעַר הַגְּמוּל בְּעֵינֵי גֵן עֵדֵן, תַּחַח"מ עוֹה"ב].

הצורה שהעולם הבא עומד להיות – אני יכול רק לומר לכם בדרך קצרה ותמציתית [רַמְבַּ"ם שֵׁם סוֹפ' ח']: יש לנו מליוני מימדים. אנו מכירים רק שלשה מימדים, אבל אנו יודעים שישנם מליונים-על-מליונים מימדים שהבורא יצר [הֵן לְהֵא שְׁמַיִם וְשֵׁמֵי הַשְּׁמַיִם, סוֹף פֶּרֶשֶׁת עֶקֶב וּבְתַפִּילַת יוֹיכָרְךָ דוּד]. וכאשר אנו עוברים מהעולם הזה לעולם של משיח – אנו עומדים להכנס למימד חדש, מפני שהעולם הזה שאנו חיים בו כעת, הוא גם כן – דימיון בלבד. הכוכבים, הירח, הפלנטות וכו' הם כולם יצירות של הקב"ה לתועלתנו במשך אלפי השנים האלה שאנו קיימים כיצורי-אנוש על פני האדמה הזאת. וכאשר סיימנו עם העולם שאנו מכירים עכשיו, חלק זה של יצירה זו, ניכנס לתחום, לסביבה חדשה, מימד שונה. זה יהיה עדיין מימד מוכר לנו מפני שבכל זאת זה יהיה משהו שקרוב להיכן שאנו נמצאים.

אבל אם אתם רק חושבים על כך, בני אדם של ימינו, עם כל מה שקרה ביפן בהתפוצצות הכור הגרעיני בפוקושימה והזיהום הרדיואקטיבי שמרעיל את כל האוקיינוס השקט ואף מְעַבְר... כיצד אנחנו יכולים לחיות בעולם שיהיה בו סוג מסויים של מלחמה גרעינית וכל סוגי החורבן שאיננו יכולים לשלוט? ואפילו אם ארץ ישראל איננה נפגעת – בכל אופן זה ישפיע על כל העולם! אני צוחק על כל המדינות שרוצות לשלוח ספינות-חלל למאדים ולכל המקומות האלה... מה הם עושים...?! הם פשוט בונים את 'מגדל בבל'! [כַּפִּי שְׂמוּכָה בְּשֵׁם הַר"י אֵיבִישִׁיץ זצ"ל בְּעֵינֵי מְגִדֵל וְרָאשׁוּ בְּשֵׁמִים] מגוהך! אין להם שום-מקום ללכת! זה הכל רק תפאורה, סביבת-נוף שה' יצר בעולמינו, כך שהמשחק הזה שאנו פועלים בתוכו יכול להמשיך ולהיות מובן, ויכול להגיע לנקודה שלו, לתיקון שלו. אבל כעת אנו עומדים להיכנס למימד חדש, מימד של רוחניות שמעל הגשמיות, ובעולם הזה אנו נתענג ונהנה בחום, בחמימות של האור הקדוש. [שְׁמֵשׁ צְדָקָה, מְלָאכִי סוֹפ' ג'. נְדָרִים ח].

נתרומם יותר ויותר גבוה, יותר ויותר קרוב למקורנו, לשורשנו. אבל זו רק ההתחלה, וזה עומד להמשיך הלאה והלאה לנצח, עונג מתמשך עד אין קץ [וַיַּחַל צְדָקָה תְּשַׁקֵּם...]. וזה בודאי יהיה טוב יותר מאשר הסבל שסבלנו במשך כל הגלות, ואף במשך הזמנים הטובים יותר מתקופת אברהם אבינו עד חורבן בית המקדש השני. זה מעולם לא היה קל, וזה גם לא יהיה קל, אבל זה יהיה מבלי סבל [פִּסְחִים ג.]. ואנו נרצה ונשתוקק לעלות גבוה יותר, ואכן נעלה גבוה יותר.

אוי, אני כל כך נכסף להגיע לזמן הזה, משתוקק להשיג סוף-סוף את קרבת-ה' הזו. [מְהַר אֲהוּב פִּי כָּא מוֹעֵד... פִּיט יְדִיד נַפְשִׁי].

אחדות – זה להיות אחד עם ה'

כ"ד אדר ב' תשע"ד

ויעשו פולם אגודה אחת לעשות רעונך בלבב שלם...

אני רוצה לומר לכם משהו מאד חשוב. אני רוצה להגיד לכם שהדרך היחידה שבה נשרוד את התקופה הנוראה לפני שמישהו מביא אותנו אל הגאולה השלימה – זה שתהיה לנו אחדות, ו"אחדות" זה להיות אחד עם ה'.

ואלו הנקראים 'יהודים' שאינם רוצים להיות אחד עם ה' – אינם יכולים להיות באחדות עם יהודים שבחרו להיות באחדות עם ה', ועם האמת שלו, ועם התורה שלו. העולם-הבא-של-משיח שה' הבטיח לנו – לא יוכל להכיל ולקבל את האפיקורס, את האתאיסט, את הערב-רב, את הגוי שונא-היהודים, את העמלקי, את ההלניסטי וכו'.

ולכן, אני מתחנן לכל היהודים-האמיתיים להתאחד יחדיו ולהפריד את עצמם מן האנשים הרעים [זוה"ק פנתס רלח. על הפסוק 'קחו מאתכם']. אנו חייבים להפסיק להתערב אתם, מפני שהיהדות המעוותת שלהם עלולה להשפיע עלינו, ובכך עצם קיומנו הפיזי והרוחני יהיה בסכנה חלילה. אנו יכולים להיות נימוסיים כלפיהם, אבל הם אינם חלק מן האמת, ואנחנו לא יכולים להתמזג אתם מפני שזוה גורם לנו להיות כמותם. זה משפיע עלינו [רמב"ם דעות פ"ו, אבות א' ז' ובמפ' שם, ועי' ביהגרא"א משלי ג' ל"א], ולכן זו איננה 'אחדות' [עם לבדד ישכון. ור' מ"מ וציונים בפרק 11 מסידרה זו].

אחדות – זה להיות אחד עם ה'! וזה אומר שעם-ישראל חייב להיות אחד עם ה' [דברים ל"ג: 'בהתאסף ראשי עם, יחד שבטי ישראל. מלכים א' י"ח ל"א. ור' דה"א א' י"ז כ"א: 'זמי כעמך ישראל גוי אחד בארץ... ועי' באורך ס' חרדים פרק ז'] למרגלות הר-סיני כאשר הקב"ה הרים את ההר מעל ראשינו ואנחנו אמרנו 'נעשה ונשמע' – זו היתה אחדות. רק האחדות הזו תציל אותנו. לכן אינני יודע כמה יהודים ישארו לקבל משיח. בכל אופן, אלו שישארו יהיו אותם שעמדו בהר-סיני ואמרו 'נעשה ונשמע', וזו היא האחדות האמיתית. ואנו נעשה את אותו הדבר [הושע ה' ט"ו, ור"מ עמ' 89] אנחנו לא נעמוד אמנם בהר סיני, אבל אנחנו נעמוד יחדיו [שמות י"ט ח'], ואנו נאמר שוב: 'נעשה ונשמע'. אנו נגיד 'שמע ישראל', ואנו נהיה אחד [ובשם אלו קינו נגול]. עם-אחד ביחד עם האלוקים האחד והיחיד, הכל יכול, ריבונו של העולם, ואז אנחנו נהיה מוכנים להיות בני חורין אמיתיים לנצח [שבת פח].

אני מאד פוחד על עם ישראל, מפני שאני יודע שנוכח-לעכשיו אין לנו באמת סוג כזה של אחדות, ה' ישמור. חלק מאיתנו יש להם אחדות בעיקר עם 'עגל-הזהב', ומעט עם ה', ולחלק מאתנו יש אחדות רק עם עצמם ועם תאוותיהם [לתאיה יבקש נפד... רבנו יונה שע"ת א' ל"א], למרות שהם נחשבים יהודים-חרדים, והם לבושים כמו יהודים-חרדים.

ברוך ה', ישנם עדיין יהודים שהם באמת דורשי-אמת, והם מנסים להשיג סוג כזה של אחדות [חבר אני לכל אשר יראוך ולשמרי פקודיך... תהלים קי"ט], אבל הקהילה-החרדית בכל העולם התפרקה לקבוצות, וזה כבר לא 'עם אחד' [מפוזר ומפורד... ר' עמוס ו' י"א]. האיש הזה עם הרבי הזה, ואיש זה עם הרבי האחר, או עם הרב הזה או עם הרב ההוא. ספרדים, אשכנזים, חסידים, ליטאים, תימנים וכו', כל אחד עם הקבוצה הקטנה של עצמם. ולרוע המזל אלו הקבוצות הקטנות הפכו להיות 'כל-העולם' עבור כל אחד מחבריהם, ולכן זה קשה להגיע ל'עם ישראל אחד'. ולעתים רבות מאד בקבוצות החרדיות הללו, הקשר שלהם עם הקבוצות הופך להיות כמעט 'עבודה זרה', שלא נדע [סנהדרין ז:]. ולכן יגיע הזמן שכל השקר ייעלם [רמב"ם סוה"ל מלכים: 'ובאותו הזמן לא יהיה שם... ולא קנאה ותחרות...], ואלו שמחפשים את האמת יבואו יחדיו: אשכנזים, ספרדים, חסידים, ליטאים, תימנים וכו'. נבוא כולנו יחדיו כאיש אחד. ועד שזוה קורה – לא תוכל לבא הגאולה השלימה [חרדים שם. ועי' משנה סו"מ עדיות ובסו"מ מעלת המדות]. אבל זה יקרה בקרוב, וזה יקרה בפתאומיות [ישעיהו מ"ח ג', ע"ש], אבל אינני יודע כמה יהיו חלק מן הקבוצה שתיכנס אל הגאולה-השלימה חיים.

אינני יכול לספר לכם כמה לילות אינני ישן רק בגלל המחשבות כמה יהודים עומדים ליפול בדרך, מפני שבאמת אין להם נשמות של יהודים, אלא של ערב-רב [ביצה לב: זוה"ק נשא קכ"ז]. זה כל כך קשה לדעת מי הם, ובמיוחד אם הם נחשבים יהודים-חרדים, ובכל זאת זו העובדה, וזו הצורה שזוה כך עומד להיות. ואני רוצה להזכיר לכם שזוה לא אומר שכל יהודי שנפטר חס-ושלום לפני הגאולה השלימה הוא 'ערב רב'. לא. לבסוף אנחנו נדע מי הם הערב-רב, והמוות שלהם יהיה שונה בהרבה משל מישהו אחר [קרח ט"ז: 'אם קמות כל האדם ימתון אלה... סו"מ ישעיהו: 'ויצאו וראו בפגרי האנשים הפשעים ב...'].

אבל אני בוכה בלילות בדמעות רבות, מפני שאני חש שיחסית מעט יהיו היהודים שיקבלו לבסוף משיח-צדקנו [ר' מאמר יהיהלום הקטן]. אני מיחל ומתפלל שאני טועה בזאת לחלוטין.

אני רוצה לומר לכם שאני שמח מאד על כך שדיברתי היום, מפני שבאמת סבלתי בליל-אתמול. הלילה זה יהיה קל יותר.

אנחנו חייבים להתמקד על האמת

ג' ניסן תשע"ד

לאמר לאטורים צאו, לאשר בהשך הגלו...

טוב, הזמן שוב נראה מתמשך לו. באמת זה איננו כך, אך מאחר שהתרגלנו לכל הסוגים של המאורעות המטורפים בעולם, כאשר דבר מטורף אחד קורה אחרי חברו, זה הפך להיות כמו חלק של החיים היומיומיים, כאילו שאתה פשוט מצפה שזה יקרה.

וזה דרך פעולה מתוכננת בכדי לשחוק אותנו. זה מתוכנן ע"י הרשעים בכדי להלאות אותנו לחלוטין, בכדי להפוך אותנו למטוטמטים המורגלים לכל סוגי הדברים שבאופן נורמלי היו אמורים להפחיד אותנו מאד. ובכל אופן אנו ממשיכים ללכת, מושכים את רגלינו, ושכלינו מתבלבל עוד יותר ויותר. אנו כבדי-אברים ומוחותינו מבלבלים [מזמור פ"ח], ואני משער שזה המקור שממנו נלקח המונח 'זומבי' (קחי-חוישים, הסרי-חיים), ובהחלט הם הופכים את רוב העולם ל'זומביס' [נוצ תנוצ ארץ כשכור, התנדודה כמלונה... ישעיהו כ"ד].

ה' מאפשר לרעים האלה לעשות את תפקידם החשוב ביותר, וזה - לסחוט החוצה מכל פינה שבעולם את הרע, שזה יצוף ויעלה על-השטח, כך שנוכל לראות זאת בבירור. ואז הקב"ה יטאטא את זה לגמרי מעל פני האדמה, וזה יעלם כמו הקצף שמעל כוס קפה חלבי [עובדיה: יִשְׁתוּ וְלֹעַז, וְהָיוּ כְּלוֹא הַיָּם...]. אך הנקודה היא שכולנו הפכנו כל כך שחוקים, עד שאנחנו לא מסוגלים בכלל לחוש את הצד הרוחני שלנו, ובכדי להגיע לצד הרוחני שלנו עלינו לפרוץ את הכבדות הזאת שאופפת אותנו. עלינו לפרוץ החוצה ממה שמתרחש בעולם, לפחות בחלק מן היום, ולהיות שוב קרובים אל האמת, שזוהי הקשר שלנו עם ה'. בהמשך הזמן אנו נראה הרבה יותר דברים מטורפים שקורים, דברים שבאופן נורמלי לא היינו חושבים ברצינות שזה יכול לקרות. ונכון לעכשיו, עלינו להיות מסוגלים לנתק את עצמנו מכל הדברים האלה, ולחזק את הקשר שיש לנו עם אבינו שבשמים. וזה ישמור אותנו שפויים, וזה ישמור עלינו מאוזנים, וזה ישמור אותנו 'למעלה', לא עם הרשעים, חס ושלום, אלא עם הקדוש ברוך הוא, שישים אותנו מעל כולם, מעל הרשעים, ונהיה בטוחים תחת כנפי אבינו שבשמים, כביכול [באברתו יסף לך, שיר של פנעים, מזמור צ"א, רמב"ם סוף ס' המורה, ועי' נפח"ח שער ג' י"ב הובא לקמן].

וזה איננה עבודה פשוטה. יהיה עלינו לקבל הרבה כח-רצון. עלינו להכריח את עצמינו לראות את האמת. עלינו להכריח את עצמנו לראות מה היא אמת בחיים ומה איננו אמת בחיים. עלינו לאלץ את עצמינו לראות היכן הם החולשות שלנו כך שלא נתבלבל, ועלינו לראות היכן הם הכוחות שלנו כך שנוכל לבנות על גביהם בכדי להתקרב לאמת. וזה איננו קל. כל העולם תחת ההשפעה של הרע, ורק יהודים מעטים, וגם מעט גויים, הם למרות הכל חכמים בכדי להבין מה שקורה, אבל הרוב הגדול איננו מביין. הם רואים את הרע כמו השטן בעצמו, כמו אמת. אבל הם לא תופסים שהשטן עצמו, ימח שמו וזכרו, הוא ברגע זה שולט בעולם, ברשותו של ה', והוא שולט על כל פינה וסדק בעולם, שלא נדע.

ומצד שני, ה' נתן יכולת למעט יהודים שהם כן רואים את האמת - להתייצב ולומר את האמת. ויותר ויותר יהודים החכימו להבין מה שקורה, והם יותר ויותר מתקרבים לקב"ה. ברוך ה' שזה קורה, אבל שוב, בכדי לשרוד, אנחנו חייבים 'לשמור פוקוס', להתמקד על האמת, ולא על השקרים שנמצאים במספרים כה גדולים [ב"מ פד: 'תִּשֶׁת הַשָּׁקֶר וְהָיוּ לְיָגָה' - זה הערה"ו. מס"י פרק ג']. מה אני יכול להגיד... אני רק יכול לומר לכם שוב לשמור את המיקוד, את המבט שלכם על האמת. כל הגשמיות שלנו, כל השנים האלה של הגשמיות שהחלו מראשיתה של המאה העשרים ועד עתה, כל שנות הגשמיות הזו שרק גדלה וגדלה, התרחבה והעמיקה והשתלטה על רוב חיינו, גשמיות זו - היא שקר מוחלט [ע' פלא יועץ ע' אר']. זה סוחר אותנו מהאמת שהיחיד שיכול לעזור לנו בכל דבר - זה הקדוש ברוך הוא. אנחנו כ"כ סומכים על השקרים, השקרים - מי הוא שמחזיק אותנו, ומי מפרנס אותנו באמת, ומי הוא הרופא האמיתי שלנו, וכן הלאה והלאה. השקרים הללו הפכו כה נפוצים עד שזה נתפס כאילו שזו האמת.

ואנו מוכרחים להבין שאף אחד איננו מרפא אותנו מלבד הקב"ה. ואנחנו נקבל את אותו הרופא בין אם נישאר כאן ובין אם נטוס לאמריקה. אנחנו נקבל את אותו הטיפול בין אם הדוקטור הוא יותר נחמד או שהוא לא כל כך נחמד. ה' מרפא אותנו ולא הם. ועלינו להבין שאדם יכול לעבוד ימים וילילות ולא תהיה לו שום פרנסה. ומתי שה' סבור שזה הזמן שיהיה לנו פרנסה - אז תהיה לנו פרנסה [שער הביטחון בחוה"ל פרק ה']. כך שאם אנו עושים את רצון ה' ואנו מתקרבים אליו מאד - אזי כל שעלינו לעשות זה להרים את קולינו ולהתחנן אליו בשביל הפרנסה, בשביל רפואה שלימה, ועבור כל דבר שאנו רוצים [זכריה י"ב י': וְיִשְׁפְּכֵתִי עַל בֵּית דָּוִד... רוח מן הַתְּהַנְּנִים...], בעבור ילדים, או שהילדים יהיו יראי ה', וכן הלאה והלאה. הוא הוא המקור היחיד, המקור המוחלט עבור כל דבר [ישעיה מ"ה כ"ב: שָׁנוּ אֵלַי וְהִשְׁעֵנוּ כָּל אִפְסֵי אָרֶץ, פִּי אֲנִי קָל וְאֵין עוֹד]. ואלו שבוטחים בגשמיות - מפסידים, ולא יהיה להם לא עולם הזה ולא עולם הבא [תהלים כ"ה ג'. הפטרה בחוקותי: מִקְוֶה יִשְׂרָאֵל ה' - כָּל עֲזָבֶיךָ יִבְשׁוּ].

אני מתחנן אליכם, עם ישראל, פתחו את עיניכם! שימו את הדגש על קרבתכם אל ה' [משלי ג' ה': בְּטַח אֵל ה' כָּכָל לִפְנֵי... ע'ש בכי הגר"א]. אל תפחדו מאף-אחד או משום-דבר, רק מה' [יָרֵאוּ אֶת ה' קְדוֹשֵׁי...]. היו תמיד עבדיו. והעינים שלכם והמח שלכם והלב שלכם תמיד יראו את האמת [משלי ד' כ"ה: עֵינֶיךָ לִנְכַח יִבְטְחוּ] והאמת הזו היא שתציל אותנו, מפני שהאמת הזו היא מקור חיותינו [כי

הוא תיף וארץ ימיה... דברים ל'. וזה נותן לנו חיים נצחיים [רמב"ם הל' תשובה פ"ח ה"ב על 'צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם...]. ובלעדי זה – לא רק שאנחנו מתים, אנחנו כלום, חס ושלום.

כך שכל המשחקים האלו שהעשירים הללו שמנסים לשלוט על העולם עושים עלינו, כמו ה'מטוס שהלך לאיבוד', או מה שנקרא 'המלחמה באוקראינה', או כל דבר שמתרחש בעולם, זה רק דמיון שהם יוצרים בכדי לבלבל אותנו.

האמת היחידה – זה הקדוש ברוך הוא [רמב"ם ריש הל' יסודות, ובהל' מזוה סוף ר']. ולכן תתעלמו מכל השטויות ותשובו אל הקב"ה. [ישעיה ב': יְנַשְׁבֵּב ה' לְבַדוּ בַיּוֹם הַהוּא...; דניאל ח': יִנְצֵדֶק קוֹשֵׁי]

ישנם אנשים שאומרים: 'נכון, אני לא מקשיב לכל השטויות. אני פשוט ממשיך בחיי הרגילים ומתעלם מההם, וה' כבר ידאג להכל'. אך רוב האנשים האלה הם לא באמת מאמינים זאת, אלא שזה פשוט יותר קל להם לומר את זה, מפני שזה מונע אותם מלחוש פחד מכל מה שמתרחש, וזה מה שמאפשר להם להמשיך את אמונתם ואת הרצון שלהם לגשמיות שלהם [כפי אחרי גלגלים לבם הלך, יחזקאל כ' ט"ז]. גשמיות – זה מה שמעבר לצרכיו של אדם.

לאנשים אלו אני אומר: עדיף שתדעו מה שקורה בעולם. עדיף שתדעו שהעולם בסכנת חורבן, לפחות רובו של העולם. וכדאי שתדעו שאנחנו כולנו בסכנה, בכדי שמלבד התפילות שאתם מתפללים שלש פעמים ביום, ומניחים תפילין, וכן הלאה, אתם באמת-באמת תתמקדו באמת, שה' הוא הכל-יכול, ולא רק בענין המלחמות, אלא בקשר לכל-פרט-ופרט שנוגע לחיי היומיום שלכם.

אז שוב אני אומר לכם: ביטוח רפואי, ביטוח מפני גניבות, וכל סוג של ביטוח שיש לכם – לא יעזור לכם ולא יבטיח אתכם [יחזקאל כ' ט"ז]. חשבון-הבנק שלכם עלול להיעלם. הדוקטור שלכם עלול לתת לכם את הזריקה הלא-נכונה או שמה שהוא מצפה שיקרה לא יעבוד, וכן הלאה והלאה. הם לא יותר מאשר שלווחי של ה' [רשות לרפואה]. ואפילו אם הם המומחים ביותר בתחום שלהם, הקב"ה, ללא-מאמץ, יכול לגרום להם לעשות טעויות. אז לכן, תהיו בצד הנכון, הצד של הקב"ה. תחיו את חייכם בכיוון זה לחלוטין, ואז כולנו בעזרת ה' נשיג חיי-נצח, שזה אומר צמיחה תמידית והתקרבות יותר-ויותר אל הקדוש ברוך הוא ואל האמת [מזמור ל"ה: 'בארץ נראה אור'. ור' סוף מזמור צ"ב. ור' פ"ה הגר"י מליסא לקהלת א' ט].

טאטי ומאמי, אני רוצה ששניכם תבינו שזה מאד חשוב. חיי היום-יום – מלבד תפילה, לימוד והתקרבות אל ה' – צריכים להיות מלאים במצוות [ש"ע אר"ח סי' רל"א], וזו הדרך שנסרוד [ע"י סוטה כא. מצוה אגוני מגנאי].

זו היא האמת האמתית. כאשר אדם נפטר, שלא נדע, כל האנשים שאהבו אותו עצובים מאד. הם חשים שהם לעולם לא יראו אותו פעם נוספת. אבל הם לא יודעים את האמת לאמתה. האמת היא שאדם זה, בדור הנוכחי, הוא רק חלק של נשמה, זה לא נשמה שלימה. וכאשר הם מגיעים לעולם הבא – הנשמה הזו מתחברת עם נשמות אחרות שהם חלק מהם, וזה איננו אבד [דברים י"ד א', ע"י רמב"ן ורבנו בחיי שם, וע"י יחזקאל פרק י"ח]. רק שאנחנו, כאנשים, משוכנעים שאנחנו צריכים את האנשים האלה. יצרנו קשרים מסויימים שאנחנו חשים שאיננו יכולים לחיות בלעדיהם. אנו מרגישים שאנחנו לא יכולים לחיות בלי לראות אותם... בלי לדבר אתם... אבל זו לא האמת. זו איננה האמת. מפני שזו רק תקופת-זמן קצרה עד שהכל חוזר ומתאחד. יתכן שלא דוקא באותה הצורה, אבל זה מתאחד באיזושהי דרך, וזו האמת [ע"י אבות ג' ט"ז וספי"ד ועוד]. וכאשר כולם ישובו אנחנו נראה את הדברים המפליאים ביותר, ואף-אחד לא יחסר את אף-אחד, מפני שכולם יהיו קשורים בדרך הנכונה, לא בדרך רגשית, אלא במקום האמיתי שלנו בעתיד האלוקי של היצירה.

אני רוצה לתת דוגמא מזידי (הסבא שלי, שנפטר לפני תקופה), האבא שלכם. אתם לא רואים אותו, אבל הוא כאן! הוא כאן! ושוב אני אומר לכם, שהעולם-הבא הוא קרוב מאד. זידי, האבא שלכם, יכול לשבת ממש לידכם, ואתם אפילו לא תדעו על כך, מפני שהעולם האחר הוא לא-מאד רחוק [פרק 27 בסידרה]. בכל אופן, אם להתבטא כך, על הנשמות לקבל רשות להגיע למקומות, או לשוב הנה באיזו-צורה שהיא אפילו בחלום, מפני שבנקודה זו של הזמן אין זה מתאפשר לקשר שבין שני העולמות להיות כה גלוי. עד שיום-אחד שני העולמות יתמזגו כאחד [ביום שנושקים בו ב' עולמות].

ואני כל כך רוצה שעם-ישראל ידע שאילו רק היתה לנו אחדות – הרשעים היו מפחדים מאתנו. הם חוששים שנהיה מאוחדים. הם פוחדים מכך שתהיה לנו אחדות [בראשית מ"ט: 'הקבצו...]. ומשום כך הם שלחו את כל סוגי האנשים אל תוכינו בכדי לפרק אותנו לחתיכות בכל דרך שהיא, וזה לבד גורם להם להרגיש גדולים. הרשעים הגדולים ביותר המכונים 'יהודים', שהם לבטח ערב רב או עמלקים, היהודים האלה שהם בכלל אינם יהודים-אמיתיים, גורמים לאנשים הרעים להרגיש שהם פלשו דרכם אל הקהילה החרדית. ולכן הפלישות הללו צריכות להיפסק, ועלינו להתקרב כאחד, כעם אחד, עם הקדוש ברוך הוא – יוצרנו, ולהראות לעולם שאנחנו אתו.

כאן, בארץ ישראל, החרדים הם קרוב לרבע מן האוכלוסיה, וזה דבר שאף-אחד מהצד השני לא רוצה להודות בכך. והם מנסים את מיטב כוחותיהם בכדי לבקע אותנו ולפורר אותנו בכל דרך שהיא [אולי אוכל נפה בו...]. יש לנו עסקנים בינינו שהם מתוגמלים כספית בכדי לשבור אותנו לחלקים [סנהדרין צו: 'משירבו המסורות', וע"ש דף צד. ועע"ש דף נב. ודף קיב], ותפקידם להגביר את השנאה בין יהודי אחד לחבירו [שטן מרקד בינינו...]. אך אילו כולנו היינו באים ביחד, באמת, ואומרים להם 'לא' ומחליטים כולנו להתנתק מהם, לא היה להם שום כח עלינו [וע"י סוטה מא:]. מפני שאנחנו במספר גדול בארץ ישראל. ואם אנחנו גם קרובים לה, אף אחד לא יכול לעשות לנו מאומה [קב הישר סוף ה', יערות דבש לר"י אייבשיץ זצ"ל ח"ב, סוף דרוש ה', בית הלוי ר"פ וישב].

ובחוץ לארץ – זה אותו הדבר. אם לא תהיה שום מחלוקת, וכל היהודים יעשו את רצון ה', ויתחננו אליו להציל אותנו – אזי הכל היה שונה. אבל מאחר שאנחנו חלשים, ואנחנו מאפשרים לזה לקרות – לכן אני פוחד על עם-ישראל, ואני לא יודע כמה לבסוף ישארו בכדי לקבל משיח-צדקנו.

ספר 'נפש החיים' שער ג' פרק י"ב: ...ובאמת הוא ענין גדול וסגולה נפלאה, להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל, כשהאדם קובע בלבו לאמר: 'הלא ה' הוא האלקים האמתי, ואין עוד מלבדו' יתברך שום כח בעולם ובכל העולמות כלל, והכל מלא רק אחדותו הפשוט ית"ש, ומבטל בלבו ביטול גמור ואינו משגיח כלל על שום כח ורצון בעולם, ומשעבר ומדבק טוהר מחשבתו רק לארון יחיד ב"ה - כן יספיק הוא ית' בידו שוממילא יתבטלו מעליו כל הכחות והרצונות שבעולם, שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל.

פרק 30:

לשנה הבאה בירושלים...

ר"ח אייר תשע"ד

אשרי המחכה ויגיע...

הזמן ממשיך, ומהירותו גוברת. אני לא יכול לומר שאנו נעים במהירות-האור, אבל אנחנו מתקדמים. זה כמו טנק, טנק כבד שנוסע לאט, אבל מסוכן עד מוות. ואנחנו נוסעים ומתקדמים אל תוך הנבואות של ה'. [יחזקאל ז', ויאל ב', עמוס ה' י"ח, צפניה א' ועוד, ור' פרק 20].

כעת אנו יכולים לראות יותר ויותר ברור מה מחכה באופק, ואם אנחנו מסתכלים מקרוב, דרך המשקפת שלנו, אנחנו יכולים לראות בבירור חורבן ומוות, שלא נדע.

אנחנו יכולים לראות ברור כיצד כל נבואה ונבואה מתממשת. ומצד אחד, זה מאד מפחיד, אך מצד שני, זה נותן לנו תקווה. זה מביא את התקווה, שסוף-סוף, סוף-סוף, אנחנו מגיעים לקץ הגלות הנוראה שלנו, הזמן הקשה ביותר בכל ההיסטוריה שלנו, שאנחנו רצים מארץ-לארץ בכל פעם שהגויים התחילו להרוג בנו, ומנסים למצוא מקום שבו נוכל לחיות בשלום ולעבוד את הקב"ה בכל דרך שהיא מבלי להיות מותקפים. היה עלינו לעבור ממקום-למקום [דברים כ"ח ס"ה], והיה עלינו לחזור ולשקם את עצמנו כלכלית בכדי שיהיה לנו לחם לתת לילדינו ולמשפחותינו. סבלנו מן הפחד מעליה שלאחריה באה נפילה רוחנית [משך חכמה, בחוקתי כ"ז מ"ד]. וכל זה יהיה בקרוב מאחורינו. ואפשר לראות את זה 'בעין חשופה', אם להתבטא כך. יתכן שאנו נזדקק לעזרת 'משקפת', אבל אנחנו יכולים כבר לראות את זה. אנחנו יכולים להריח עשן מלחמה - ואנחנו גם יכולים לטעום את זה. אנחנו גם יכולים כעת להבין בשכלינו איך שני-שליש של העולם יכול להחרב [זכריה י"ג], ואנחנו יכולים להיות כה מדוכאים מהמחשבה הזאת, אך גם להיות בתקווה שאנחנו יכולים לשכוח מכל העולם הגשמי-עד-קיצוניות, ולהחליט סוף-סוף לעשות תשובה אמיתית [ע"י רמב"ם הל' תשובה פ"ו ה"ג].

אז לכן אני סבור, אחי היהודים, שזה הזמן. זהו הזמן, כעת ועכשיו, לפני שהצרות הגדולות מתחילות [ירמיהו י"ג ט"ז: 'תבנו לה אלקים פבד פטרם יחשו, ויבטרו יתגפפו רגליכם על תרי נשף...']. ר' סנהדרין לו, ור' באורך בהקדמת ס' 'שברי לוחות' לרבי י"מ מנעמרוב ה"ד בענין צרות וגזירות ת"ח ת"ט. זהו הזמן לעשות תשובה וללמוד להיות תלוי אך ורק בקב"ה [הושע י"ד: 'ולא נאמר עוד אלהינו למעשה דינו...']. ה' נותן לנו הרבה הכוונה לזה, ובהרבה דרכים ללמוד להיות כה קרוב אליו עד שלא תפחדו מכלום, רק ממנו. והתפקיד שלנו - זה להתחיל ללמוד איך להיות עבדי ה' ועובדי ה' אמיתיים.

אני מקווה ואני מתפלל שכל עם-ישראל, כל אחד מעם-ישראל, יקח את המסר שלי ברצינות, ויפסיק עם כל השטויות שהרוב תפוסים אתם. תהדפו את הכל הצידה. תראו את זה כפי שזה הינו: ריקנות בלבד. ותתקורבו אל ה', שהוא הכל, הוא מקיף-הכל, שהוא רוחני לגמרי, ותתקורבו לאמת-היחידה שהיא כה אלוקית לחלוטין, כה יפה וכה נעימה וכה נפלאה וכל-מקפת - עד שבקרוב תשכחו את העולם המטריאליסטי הנרפש, ותיבלעו בתוך היופי והקדושה של עולמו הרוחני של הקדוש ברוך הוא, הכל-יכול, יוצר כל הקיום.

האם אתם יכולים פשוט לדמיין, להביט מעלה, ולראות את בית-המקדש-השלישי מופיע מעלינו, ומזמין אותנו לבוא ולהקריב קרבנות, סוף-סוף לאחר כל כך הרבה שנים!?!... [תפילות מוסף למועדים] האם אתם יכולים לתאר זאת?!... כל זה יהפוך מחלום למציאות! אבל עלינו לכסוף לכך באמת. עלינו להשתוקק לזה בכדי שנוכל באמת לזכות להיות חלק מזה [ר' חתימת ס' הכור. מאמר 'ציפית לישועה' להח'ת]. **לשנה הבאה בירושלים! ירושלים הבנויה!**

ספירת העומר בשנה זו, היא חלק של 'הספירה-לאחור'. כעת, אנחנו יוצאים מעבדות-לחרות, ואנו עומדים לראות הרבה ניסים בדרך, כך שבתקופה שבין התחלת ספירת העומר עד חג-השבועות יהיו הרבה שינויים בעולם, שינויים קשים. יתכן שלהרבה אנשים זה יהיה קשה להבין, אך לבסוף כל חלקי הפאזל יתאחדו, ואנחנו נראה תמונה אמיתית מה ה' רוצה מאתנו. אנחנו גם נהיה ערים ומודעים למה שהעולם העקום הזה לקח מאתנו. הכל יהיה ברור, ברור וזך, ברור כפי שרק יכול להיות ברור. ולא תהיינה לנו שום ספקות. אנחנו נבטח בה' בשלמות.

הַשָּׂמַל וְיָדוּעַ אוֹתִי... יָדַעַת הָאֵמֶת וְהַבְּחִירָה בְּטוֹב: יִשְׁעִיהוּ יִיא יִט: לֹא יָרְעוּ וְלֹא יִשְׁחִיתוּ בְּכָל הַר קָדְשִׁי, כִּי מִלֵּאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת ה'... דְּבָרִים ד': יָדַעַת הַיּוֹם, וְהַשְּׂבוּת אֶל לְבָבְךָ... וְר' מַלְבִּי"ם לִיחֻזְקָאֵל ט"ז ס', וְר' דְּבָרֵי הַרְמַח"ל בְּהַקְדַּמַת 'דָּרֶךְ עֵץ חַיִּים': 'כִּי יָדַעַת הָאֵמֶת מִחֻזְקַת הַנְּשָׁמָה וּמִרְחֻקַת מַמְנָה הַיָּצֵר וְדָאֵי. וְאִין דְּבָר מַחְלִישׁ הַנְּשָׁמָה לְפָנֵי הַיָּצֵר כְּחֶסֶד הַיָּדַעַה. וְאִם הֵיטָה הַיָּדַעַה רְחֵבָה וְעוֹמְדַת עַל לֵב בְּנֵי הָאָדָם לֹא הִי חוֹטְאִים לְעוֹלָם. אֲךָ לֹא הִיָּה אֶפְלוּ הַיָּצֵר קְרוֹב אֵלֵיהֶם וְשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ שְׁאִינוּ שׁוֹלֵט בְּמַלְאָכִים...'

אני חש של'ג בעומר השנה יסמל את הקץ של דרך מסויימת של עשיית דברים. אני חש שדברים עומדים להשתנות דראסטית לאחר ל'ג בעומר, בארץ-ישראל וגם בעולם בכלליות. אנו צופים שינויים ענקיים לאחר ל'ג בעומר, ובשבועות, וכן לאחר שבועות שינויים ענקיים.

שאלה: כיצד השינויים האלה שינו דברים בשלש עשרה השנים האחרונות?

תשובה: טוב, במשך שלש עשרה השנים האחרונות העולם השתנה לגמרי. זהו עולם שפעם היה עליו ותוסס מעל פני השטח. וכל אחד טס לאירופה, או לישראל, מברזיל לאפריקה, לתאילנד, ולכל מקום בעולם. זו היתה תקופה של גשמיות שמעל ומעבר לכל דבר שיכולנו לחלום עליו. אך כעת, הדברים ירדו מאד בגשמיות. ואנשים מבולבלים מפני שהעולם הפך להיות מאיים וחשוך [ישעיה ב' ע"ש]. אנשים פוחדים לטוס. לאנשים אין כסף ליסוע לחופשות, ובכלל לא חושבים על חופשות. לאנשים אין כסף אפילו לאוכל. פחד מרחף על העולם. האנשים מפחדים, מפני שזה נהיה עולם אכזרי וקשה מאד, ורוב האנשים חיים עם פחד ענקי ומוצדק.

פרק 31:

חיים חולפים ביעף

ג' סיון תשע"ד

פְּלִינוּ שְׁנֵינוּ כְּמוֹ הַנֶּחֱלָה...

זמן מגביר מהירות. יש לנו שבת, אחר כך יום ראשון, וביום שני זה כבר כמעט סוף השבוע. אמנם זה באמת יום שני, ויש לנו עוד כמה ימים, אבל זה נוסע בכזו מהירות. החיים פשוט חולפים ביעף. אנחנו מובלים אל הגאולה, אל הגאולה השלימה. וכאשר אנו מתקרבים, זמן צובר מהירות גוברת והולכת וגוברת.

אנשים נולדים. הם עוברים ילדות. הם בוגרים. הם מתחתנים. הם הורים לילדים. הם מרגישים כמו שהם עשו משהו בחיים. הם עובדים, הם משיגים, ואז הם משיבים את נשמתם לקדוש ברוך הוא. ומי זוכר אותם? הם הלכו על האדמה הזאת, היה נראה שהם עושים רושם בחיים, לפחות עבור מישהו, אבל אז הם נעלמים מהמציאות של האנשים שנשארים בעולם הזה, ואחרי דור-אחד-או-שנים - רוב האנשים נשכחים. אנשים שחיו, ונשמו, ועשו דברים, פשוט נשכחים כאילו מעולם לא היו. [קהלת א' י"א].

אך בכל אופן, בקרוב, אנחנו נראה כיצד הכל באמת קשור. כאשר אנו מגיעים אל הגאולה, ואפילו עוד לפני זה, אנו עומדים לראות כיצד החיים הם שלשלת מתמשכת שחוזרת ומתחיה בצורות שונות, אנו נראה שהחיים זו בריאה דינאמית שלעולם איננה מתה. זה ממשיך הלאה והלאה. וזה לא משנה באיזה מימד של חיים אנחנו חיים, בין אם זה במקום הזה שנקרא 'עולם', שבו יש שמש, ירח, כוכבים וכן הלאה, או אם זה מימד אחר המכונה 'עולם הבא', היכן שיש גן-עדן וגיהנום וכו', וישנם מימדים אחרים גבוהים עוד יותר ממה שאנו יכולים לדעת, וזה הכל חי. הכל חי. והקדוש ברוך הוא - הוא הכל יכול, והוא יצר את זה, ואנו הבנים שלו, והבנות שלו, והוא יציל אותנו. הוא שם אותנו בעולם-הזה בכדי לעשות 'תיקונים', בכדי להיות טהורים יותר [יצרפתיים...], להיות יותר רוחניים [יְהִירוּ כְּזֹהֵר הַקָּרְעִי...], כך שאנחנו נוכל להמשיך הלאה, להמשיך את השושלת של היצירה. ויש לו עוד דברים גדולים עבורינו לעשות ולהיות, ועלינו רק לעבור דרך התקופה האחרונה הזאת של הזמן, לפני הקץ של העולם-הזה ותחילתו של עולם-האמת - ימות-המשיח [הרמח"ל 'דעת תבנות' אות ל"ד: 'תכלית כל ההצלה שהוא מבטיח לישראל - הוא התברר יחדו לעיני הכל. ודבר זה נוצר פעמים אין מספר בדברי הנביאים ע"ה...].

הייתי מאד מאד עצוב לאחרונה, אפילו שאני יודע שהעולם הזה הוא רק גשר לדברים גדולים יותר. המחשבה על איך עם-ישראל וגם העולם עומד לסבול בתקופת הזמן הקצרה שלפנינו - מפחידה אותי, וגורמת לי לרצות לבכות, אפילו שאני יודע שהכל לטובתינו. כל מי שרוצים לפתוח את עיניהם ולראות - יכולים לראות בעצמם מה שקורה, ויכולים לראות בעצמם את השקר הגדול והענק. אך לרוע המזל, רוב אנשי-העולם, הרוב הענק, מאמינים בשקרים ורוצים אפילו להמשיך עם זה עד המוות שלהם כמו בקר המובל לשחיטה [תהלים מ"ט].

אבל בואו רק נסתכל מה קרה כאן בארץ-ישראל במעט השבועות האחרונים. היה לנו כאן ביקור של ראש הכנסיה-הקתולית הרומאית. לפני שהוא בא היו שמועות רבות שהתרוצצו, ורבות מביניהם היו אמת. שום-דבר בעולם לא יכול להיות יותר 'אָדום' מאשר רומא עצמה, היכן ששוכן הותיקן. ואף-אחד מהותיקן איננו יכול לטעון שהוא לא רומאי, כאשר במרתפי הותיקן שוכנים כלי בית-המקדש שחרב על ידי הרומאים [גיטין נו', יומא נו.].

כך שאדם זה הקרוי 'המנהיג הרוחני של העולם' בא לארץ-ישראל לא לצורך 'ביקור תמים', אלא בכדי להתחיל להניע ולהפעיל את התוכנית שלהם לשלוט על ארץ ישראל, מדינת ישראל, לחלוטין. אתם יכולים להיות נדהמים מן הרעיון, אבל אני חושב שהרבה אנשים אינם בהלם, מפני שלאחרונה ראינו הרבה אירועים שנראים משונים מאד עבורינו. ראש-הכנסיה-הקתולית, שהוא עצמו הוא בובת-משחק בלבד, נשלח לארץ ישראל בכדי להשתלט, לא באותו הרגע שהוא בא אלא בכדי להניח את היסודות [יעד היסוד בה...].

לראשונה יכבשו את הר ציון [ע"י מלבי"ם ר"ס עובדיה], ובשביל זה הוא זקוק לעזרה מבפנים, שזה בבירור ממשלת-מדינת-ישראל, שאכן עוזרת לו [זוה"ק שמות ז: יכמה מפרצי יהודאין...]. וחוז' מכל זה אנחנו יכולים לראות שהם להוטים אחר קבר-דוד המלך. מדוע? מפני שהם רוצים לשבת כאן בירושלים ולשלוט מכאן על העולם. הקתולים תמיד חשקו את הקבר הזה. הם מאז ומתמיד ניסו לכבוש את ירושלים, אבל הם הצליחו רק לתקופות קצרות. בכל אופן כעת הם לא הולכים לעשות זאת עם חרבות וחיצים או עם תת-מקלע. הם עומדים לעשות זאת עם 'ידידות'. [ר' מאמר 'מסע הצלב האחרון']. הם עומדים להראות לנו, לנסות להראות לנו, 'כמה שאנחנו דומים' [מלאכי א': הלא אף עשיו ליצקב...]. וכל דבר שאני אומר כעת - זה כמעט ציטוט ישיר מהפופ בעצמו, ימח שמו וזכרו. הוא הזמין את הקתולים מכל העולם לבוא לגליל בכדי 'למצוא את השורשים שלהם'. אנשים שהולכים לכותל נדהמו למראה אלפים של צלבנים, פשוטו כמשמעו, נושאים צלבים ענקיים שהופיעו שם. אך הם לא הופיעו רק בכותל, אלא בהרבה מהמקומות הקדושים שלנו [מזמור פ"ג: אֲשֶׁר אָמְרוּ נִרְשָׁה לָנוּ אֵת נַאֲוֹת אֱלֹהֵינוּ... וְר' דברי המלבי"ם להושע י"ב ד"ה], כולל קבר-רחל, כולל שמואל-הנביא, כולל קבר רבי-שמעון-בר-יוחאי, ובודאי בקברו של דוד המלך. הם פלשו למדינת ישראל באישורו של משרד-התיירות בהתעלמות מן העובדה שהם אינם תיירים רגילים, הם צלבנים! והם רוצים לשלוט על ארץ ישראל.

ולכן, יהודים יקרים, אחי היהודים, בקרוב מדינת-ישראל תהיה מדינה לא יהודית [מאמר 'מדינה לא יהודית']. ואני משער שבגלל זה נתניהו רוצה שזה רשמית יקרא 'מדינה יהודית'. הממשלה העבירה חוק שבו הם מתכוונים לגייר כמעט כל-אחד שרוצה גיור. רוב הגיורים יעשו על ידי אנשים המכונים 'רבנים' בלתי-מוסמכים. וזה נגד ההלכה היהודית! רוב הארץ תתמלא בגיורים שהם לא גיורי-אמת [אפרים, בעמים הוא יתבולל], וזאת חוץ מכל הגוים האחרים שמתכננים להתיישב כאן. אתם תראו, חברי היקרים, שאני צודק, אם עד עכשיו אתם לא ראייתם את זה.

כל החוקים שכנגד החרדים שהם מעבירים - הם כולם כדי להרוס את החרדים, חס ושלום. כדי למשוך אותם הרחק מן הקדוש ברוך הוא, הרחק מן התורה והמצוות, ולדחוף אותם אל מקומות עבודה עם כל החילונים שאין להם שום מושג על היהדות שלהם כך שהם בקלות יכולים להתפתות מחלקת-הדיבור של הפופ [תהלים נ"ה: חֲלָקוּ מִתְקַמָּאת פִּי... רַבּוּ דְבָרָיו מִשְׁמָן... הַמָּהָה פְּתוּחֹת] המנסה להראות להם כיצד נצרות ויהדות הם כל כך, כל כך דומים, חס ושלום [יואל ד' ר'].

וחברי היקרים, הערב רב שבינינו ילכו בכיוון שלהם [יהמטים עקלקלותם יזליכם ה' אֵת פְּעָלֵי הָאָן...], ואנחנו, האנשים שהם בתקוה יהודים-אמיתיים, נצטרך לומר: 'לא! אנחנו לא מקבלים זאת!' ויהיה עלינו להיות חזקים יותר בשמירת האידישקייט שלנו, ויהיה עלינו להתקרב הרבה יותר לה'. ונצטרך לאהוב איש את רעהו, ושתהיה לנו אחדות-אמיתית עם ה', שזה מה שיביא את כולנו לאחדות [דברים י"ד א', יבמות י"ד א', ור' לעיל פרק 28]. הקב"ה שונא כאשר העם-היהודי שלו נלחמים איש ברעהו ואומרים לשון הרע אחד נגד השני [רבנו יונה שיע"ת ג' אות ר', וי"מ עמ' 118]. כעת יהיה עלינו לבא ביחד כעם-אחד עם הקדוש ברוך הוא, וזו הדרך היחידה שנוכל לנצח. אבל לא נוכל לנצח את המלחמה הזאת בעצמנו [זכריה י"ז: ב: יַגְבִּירְתִּים בְּה', וּבְשִׁמּוֹ יִתְהַלְכוּ; תרגום שיה"ש ח' ג']. אנחנו נוכל להתפלל, לנסות להתקרב לקדוש ברוך הוא, ולהצמד לחבל הזה, החבל הרוחני שמחבר אותנו לקדוש ברוך הוא. והוא ינענע וינענע אותנו [יחזקאל... אֵת בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּאֲשֶׁר יָנוּעַ בְּכַבְרָה... עמוס ט']. ואנחנו לא נעזוב, ולא נרפה [ר' שם עולם להחיה ח"ב מפי"ב]. ואם אנחנו עושים תשובה ואנחנו מתקרבים אליו ואנחנו מסרבים להטלטל ולנוע בגלל רצון הגויים [רש"י שיה"ש ח' עה"פ 'אם חוּמָה הִיא... ע"ש], אזי אנחנו נשרוד בעזרת השם.

לרוע המזל, הרבה מן היהודים שהם בעמדות מפתח במדינת-ישראל הם גוים או ערב רב או משהו מהסוג הזה [זוה"ק נשא: יָאנָן... רִשִׁי עֲמָא]. ולכן אם אנחנו לא נכנעים - הקב"ה הוא שישמור אותנו [יואל ד' ט"ז], ואנחנו נקבל בע"ה משיח צדקנו. הקב"ה בעצמו יטפל בגויים שרדפו והציקו לנו מאז התקופה שאברהם-אבינו היה בעולם. וה' יהרוס את כל אדום לגמרי עבור כל הרשעות וכל הרדיפות שהם עשו נגד ילדיו של הקב"ה [סוף שירת האוינו, סוף ס' יואל. רש"י קהלת א' י"א, ור' מלבי"ם לדניאל פ"ב פסוקים ב' ט', סו"ס קב הישר פ' ק"ב, 'משמיע ישועה' לאברבנאל ע"ס ישעיה, העיקר הא' והב']. אבל העבירה הגדולה ביותר שיש להם - זה נסיונם להביס את הקב"ה בעצמו. וזה מה שהם מנסים לעשות כעת. הם באו לתוך 'ארץ ישראל' שלו, הארץ אשר הוא נתן אותה במיוחד לעם-ישראל, פלשו אליה בכדי לנהל מלחמה על ה' [מזמורים ב', פ"ג. אגרת תימן' להרמב"ם] בנסותם להמיר את העם שלו אל השקר של הדתות האחרות, דתות מלאכותיות מעשי ידי אדם [ירמיהו ט"ז כ', ור' ישעיהו מ' י"ח ועוד], וזה לא יעבוד. והקב"ה יהרוס אותם [זכריה י"ד י"ב] וגם הרבה אנשים שנראים כאילו שהם יהודים - גם הם יִהָרְסוּ, מפני שהם 'ערב רב', והנשמות שלהם הם לא נשמות של יהודים [אכן שלמה י"א ז'].

ואנו, היהודים האמיתיים, נוכל לשרוד את החורבן, ולהכנס אל תוך העולם הבא של משיח. ונוכל להתענג באור השכינה, ואנחנו נתרפא מכל המומים שלנו, פיסיים או רוחניים [מלבי"ם דברים ר"פ ל', אגרת הנחמה לרבנו מימון עה"פ 'יְחַדְדֶךָ עַל בְּנֵיהֶם]. ואנחנו נהיה שלמים. נהיה מושלמים. ואנחנו נחייך [שחוק פינא], ונהיה שמחים [ישעיהו ס"א ז' ועוד], ואנחנו נשכח מכל הסבל של כל אלפי השנים הללו [שמחנו פימות ענייננו]. אנחנו פשוט נשכח מזה לגמרי, ונמשיך קדימה, ונעלה מעלה אל המטרה שה' הציב עבורנו.

פרק 32:
מזל טוב!
י"א סיון תשע"ד

נהיה כגוים, כמשפחות הארצות...

מזל טוב! מדינת ישראל הפכה להיות ממש מדינה כמו כל מדינות העולם. הלב שלי שבור, אבל מדינת ישראל הזו הפכה להיות ארץ כמו כל הארצות בעולם [ירמיהו ב' כ"א: יְאִיךָ נִהַפְכְתָּ לִי סוּרֵי הַגָּפֶן נִכְרִיחָה...]. נהיינו גוים, גוים גמורים, שלא נדע. [תהלים ק"ו ל"ט] שמעתי היום שהכנסת רוצה להעביר חוק שאומר שכל פצינט שמרגיש שהוא רוצה לשים קץ לחייו מפני שיש לו מחלה סופנית, שלא נדע, או מחלה נפשית וכו', יכול לדרוש מכל רופא מרשמים לתרופות-רעל שיעשו סוף לחייו, והרופא לא יהיה אחראי בשום-אופן למותו של הפצינט. אנחנו הפכנו להיות כמו כל גויי העולם [הזבישה הורגם.../ הושע ב']. זה לא רק שמחצית האנשים שרצים לנשיאות למדינת ישראל - חשודים רשמית להיות גנבים [ידיכם דמים מלא.../ ור' יחזקאל י"ח ח], אלא שגם נשיא-לשעבר יושב בכלא על האשמות אימות, וראש-ממשלה אחד עומד להתחיל את תקופתו בכלא עבור נוכלויות וגניבות וכו' [הפטרת 'חזון', ישעיה א' כ"ג: שְׂרִיף סוֹרְרִים וְיַחְבְּרֵי גִבְבִים, פְּלוֹ אֵהָב שְׂחָד וְיִדְרֵף שְׁלֵמָנִים.../ ושם ב"ט ג]. וואו! מאמי וטאטי, עשינו דבר נפלא! כעת אנחנו כמו כל העמים האחרים! נו, מה אתם אומרים על כך?!

פרק 33:
כאשר המסך האחרון יורד...
י' תמוז תשע"ד

יאתה על פמותימו תדרוך...

אין עסק מוצלח כמו 'שואו-ביזנס'... (עסקי מחזות ומשחקים). האם אין לכם תחושה שאנחנו חיים בתוך משחק?!. מרגע אחד למשנהו אנחנו לא יודעים מה עומד לקרות. בבוקר יש חדשות רציניות, בצהריים יש חדשות עוד יותר 'חזקות', ובערב יכול להיות 'פיצוץ' של חדשות, וככה זה ממשיך הלאה והלאה. לפעמים יש איזה זמן שקט יחסית, אבל תמיד לאחר מכן מגיעות חדשות מוזרות, דברים שלא-יאמנו, דברים שלא היינו מסוגלים אפילו לחלום עליהן. מה שאנו רואים עכשיו בתקופה זו, דומה מאד למה שנכתב בנבואות [ישעיהו כ"ד י"ט: יִרְעָה הַתְּרַעְצָה הָאָרֶץ... מוֹט הַתְּמוֹטְשָׁה אֶרֶץ... יחזקאל פרק ז', ועוד], ואני משער שרובנו מרגישים שזהו סימן שהמשיח כבר כמעט כאן, ואכן זו האמת, אך בכל אופן משהו כאן מתרחש שאנחנו לא מבינים, כי הדברים קיבלו תפנית דראמטית מאז נפילת מגדלי-התאומים, ומרגע זה והלאה אסונות משונים החלו להיות דברים של יום-יום. בעוד שמקרה משונה אחד מתרחש המקרה הבא כבר מתפוצץ. כולנו מרגישים את זה. כולנו חשים פחד. אנחנו מרגישים ריקנות בלב. החיים איבדו הרבה מן הטעם שלהם, במיוחד חיי הגשמיות. טיסות הפכו להיות דבר מפחיד, ואם לא מפחיד - אז משפיל, כאשר עליכם לעבור דרך מתקן-רנטגן שחושף את תמונתו של האדם ללא מלבושיו, כאשר כל עובר ושב יכול להעיף מבט, ואם הינכם מסרבים לבדיקה זו אתם צפויים לבדיקה פיזית משפילה עד מאד. העולם הפך להיות עולם חסר-שמחה, ללא העליצות הטפשית של הגשמיות וגם ללא השמחה האמיתית, העמוקה. הפכנו להיות עולם של אנשים מבולבלים שלא ממש מוצאים את הכיוון. אנחנו ממשיכים את השיגרה של הדברים שהתרגלנו לעשותם, אבל מתוך חוסר-משמעות, זה לא נראה שמסלול-החיים מוביל אותנו לאיזה יעד מסוים. אנחנו לא יכולים לתכנן דברים כפי שעשינו בעבר. פעם יכולנו לתכנן שבעוד חצי שנה בדיוק אנחנו ניגשים לרופא-שיניים, היו לנו תכניות לאיזה בתי-ספר עומדים להכנס הפעוטים בני-השלוש שלנו, ומה בדיוק הם אמורים ללמוד... אך כיום האנשים חשים ריקים ונפחדים. כסף הפך להיות דבר קשה להשגה למעט עבור אותם שמונים-וחמשה אנשים בעולם המחזיקים תחת ידם את רוב העושר של העולם. לכל השאר - זה פשוט מאבק יומיומי ללוות עוד כסף ועוד כסף. אנחנו נכנסים למסלול של פחד ועצבנות, גדוש חששות ודאגות על ילדינו ועתידינו. זו היא ההרגשה בכל מקום בעולם. כאן בארץ-ישראל, במשך השבועות האחרונים היינו עסוקים בטרגדיה-אחר-טרגדיה. ראשית, היו הרבה תאונות-דרכים, ילדים רבים טבעו, ובנוסף התרחשו עוד דברים רבים נוראים, אך כאשר שלשת הילדים נחטפו ולאחר מכן

נודע שהם נרצחו בצורה קשה ביותר, וקודם לכן נרצחה אשה צעירה באופן אכזרי ומרושע – כל זה הביא אותנו לסוג מסויים של התפכחות למציאות הריאלית, להבנה שאנחנו נמצאים בצרה גדולה. כיצד מסוגלים יהודים צעירים, נערים יהודים, להרוג נער ערבי בצורה כה אכזרית?! זהו הלב גדול עבור יהודי לראות שיהודי אחר מסוגל כך להרוג ולשרוף אותו חי. נכון, זו מלחמה, אך כיצד יתכן שיהודי בדורנו יכול לרצוח בצורה כה אכזרית, אפילו כאשר הערבים הם אויבים?!

הדבר הראשון שאני אומר לכם הוא שהנבואות ומה שמתרחש כיום תואם לחלוטין. [ר' מלבי"ם ישעיה נ"ב ח']. מפליא לראות כיצד ה' מנהיג את עולמו. כולנו יודעים ששמונים וחמישה אנשים שולטים על רוב עושר-העולם, וחוקי מאותם האנשים קיימת קבוצה שלמה של אנשים שיש להם את כל סוגי העמדות האיסטרטגיות בעולם בכדי להביא את העולם אל תחת שלטונם של הרשעים. [איוב ט' כ"ד: ארץ נהנה ביד רשע]

הרשעים הללו הם אדומים, והם לא אוהבים את הערבים, והם גם לא אוהבים את היהודים. את היהודים הם מוכנים לסבול אם נסכים להיות כמוהם, האדומים, אך אנחנו מעולם לא היינו כמוהם ולעולם לא נהיה כמוהם. בעזרת העושר שלהם ושליטתם בעולם הם הורידו כמעט את כל המדינות הערביות 'על הברכים', וזאת מבלי שהיו צריכים בכלל להיכנס עם כל הצבאות של אמריקה ואירופה וכו', אלא פשוט על ידי התסיסות והמאבקים הפנימיים שהם חוללו.

הם כותבים את התסריט, הם מספקים את השחקנים, והם בטוחים שהם מנהלים את העולם. ואנחנו כבר יודעים עליהם את הכל מהנבואות, והם מתנהלים בדיוק כמו שזה כתוב שם בנבואות [תהלים מזמרים ב, פ"ג, צ"ד, זח"ק שמות ד' ע"ב ועוד], וזה גורם לנו לחוש, ובצדק, שכל הנבואות עומדות להתגשם [ע"י סומ"ס מכות]. לכן, יש לכולם מחשבות והרהורים על העולם הבא, על הקדוש ברוך הוא. ולא לו שאינם מאמינים תיתכן התחלת-מחשבה של אמונה.

אבל התכנית שלהם מסתיימת שמה, היכן שהנבואות ממשיכות. ומנקודה זו ואילך זה ממשיך בדרכים שונות [איוב ה': מפר מחשבות צדומים]. כי תכניתם של האדומים היא להשתלט על ארץ-ישראל, ולשבת כאן בירושלים [מזמור פ"ג י"ג, ישעיהו כ"ה ר, ע"ש במפרשים], ולנהל מכאן את העולם, וזה מה שמביא אותנו למה שמתרחש כיום.

אתם מרגישים כאילו שאתם בתוך משחק, בתוך מהלך של הצגה, כאילו הכל כאן מתוזמן, ואפילו הרוצחים תוזמנו. האם הערבים עשו את זה?... האם מישו אחר עשה את זה?... האם הכל אמת-באמת?... איכשהו יש 'הורים' בכל הסיפורים שמספרים לנו, כך שזה לא נראה לנו האמת על דיוקה, וכמו הרבה דברים שקרו בארצות הברית. ואם אנחנו חוזרים אחורה בהיסטוריה – במקרים רבים אנחנו יכולים למצוא את חוסר-ההתאמות האלו. אנחנו מרגישים כמו בתוך איזו הצגה שהתסריט שלה נכתב מראש, ושחקניה נבחרו מראש, אך במקרים רבים הם אינם שחקנים מוצלחים במיוחד, אבל המשחק הוא משחק מסוכן מאד, מסוכן עד מות. והשחקנים המובילים בכל ההצגה הם רוצחים חסרי-לב. הדם נשפך, והם עומדים לנסות לכבוש את ארץ-ישראל.

ארץ ישראל היא נקודת-המרכז של העולם עבור שלשת הדתות הראשיות [ירמיהו ג': צְבִי צְבָאוֹת גוֹיִם]. וברור שארץ ישראל הובטחה מאת ה' רק ליהודים, ולא לגוים, והיא תשאר אך ורק עבור היהודים בלבד [תהלים ק"ה: וְיִצְמִיחַ... לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם... לְךָ אֶתְּן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן... סנהדרין צ"א], כך שכל אדומי שסבור שהוא עומד לבוא ולשלוט כאן עומד לקבל הפתעה גדולה ביותר.

עד עתה הקב"ה איפשר להם לעשות מה שהם רצו לעשות [משגי' לגוים...], הוא נתן להם לתכנן ולהצליח [אם יעלה לשמים שיאו... כְּגִלְלוּ לְנֶצַח יֵאבְדוּ... איוב כ' ו'], אפילו שזה היה כמעט בלתי-אפשרי עבורם להצליח אבל ה' הוא שאיפשר להם להצליח, אך בנקודה מסויימת הם לא עומדים לעשות זאת יותר. הם יתפרקו [וימשם הפיצם ה' סנהדרין קט]. ה' יעניש אותם, והם עוד יתפסו שהם עשו את הטעות שלהם. [סוף מזמור פ"ג]. ה' עומד להראות להם שהשטן איננו כל-יכול, הוא רק יצורו של הכל-יכול, של הקדוש ברוך הוא, ובגלל זאת שהוא רק יצור של הקב"ה הוא איננו יכול לעשות מה שהוא רוצה. הוא יצור של הקב"ה בלבד, כמו כולנו, כמו כל העולם, כמו כל דבר שקיים ביקום, ורק ה' מחליט מתי זה יסתיים. השטן, או היצר הרע, או מלאך-המות, או 'הרע' או מה שאתם רוצים לכנות אותו, ירוסק לחתיכות, כביכול, והוא 'מוחזר' בנקודות שונות של הבריאה [סוכה דף נ"ב. ר' מאמר 'בלע המות לנצח', ר' איוב מ' ל', השל"ה הק' מאמר 'בית דוד'], כך שחלקיו יפכו להיות חיוביים. אבל היצר-הרע ייעלם, והרשעים ייעלמו, אבל לא לפני שהם יעשו בצורה הקשה ביותר.

עם ישראל, אני מתחנן בפניכם. כעת לאחר שפרסתי בפניכם את כל הרקע של ההיסטוריה שעד לנקודה זו, אני מתחנן אליכם: פיתחו את עיניכם! האם אתם לא רואים מה שהם מנסים לעשות לנו כאן בארץ-ישראל?! הם מנסים להפוך אותנו לגוים! וזה לדעתם יהיה 'הפתרון הסופי', חס ושלום. והם מנסים לעשות זאת עם מהלכים ומשחקים מכל הסוגים, עם כל סוגי הפעולות, במטרה להפוך אותנו לבלתי-מאמינים, חס ושלום, בבורא העולם, הקב"ה. הם מנסים לבלבל אותנו. הם מנסים להביא הנה גוים באלפיהם בכדי לעשות אותנו כמו גוים. הם תוחבים את הכסף שלהם אל תוך הגמחי"ם שלנו, אל תוך בתי-הכנסיות שלנו, אל הישיבות שלנו, אל הכוללים שלנו, כך שנהיה תלויים עליהם. הם אוספים ומרכזים אינפורמציה אודותינו כך שיוכלו לעקוב אחרינו בכל עת שזה מתחשק להם, ויותר מן הכל – הם מנסים לשנות את הדת שלנו [דניאל ד' כ"ה: וְיִמְלִיץ לְצַד עֲלֵאָה יִמְלֵל... וְיִסְפֵּר לְהַשְׁמִינָה וְזִמְנֵן וְדָת... ע"ש].

הם מנסים לקחת מאתנו את ברית-המילה. הם מנסים לקחת מאתנו את הקידושין והנישואין. הם מנסים לאלץ אותנו להפוך חילוניים: או להיות חסרי-דת לחלוטין או שנקבל את הדת שהם עצמם יצרו. הם מנסים לאלץ אתכם לצעוד במסלול שהם קבעו בכך שהם מעניקים לכם את מה שאתם הכי רוצים: כסף, אוכל, מה שאתם צריכים. אמת, הם גם אלו שגרמו לנו מצבים מאוד קשים מבחינה כלכלית, בכל העולם. וזה נראה כעת, גם בארץ ישראל, שהם השאירו אותנו לסוף. עד לעת האחרונה לא היו לנו כל כך קשיים כלכליים, אבל כעת אנחנו 'בראש-הרשימה' עבור כל נושא, מפני שהם מתכוננים לכבוש ולהשתלט כאן. [וזהו'ק נשא קבו]. הם בונים דירות, דירות-פאר בארץ ישראל עבור האנשים שלהם. הם בונים בניינים, מרכזים-מסחריים, רכבות ומסלולי-רכבות, ואת כל סוגי הדברים שיש להם את המימון בשביל זה. הרכבת-הקלה נבנתה בכדי שיהיה קל להסתובב ולטייל בירושלים, העיר שמאז ומקדם היתה המרכז של העולם, מרכז-הלב של כל בן אנוש, המרכז של ה' [מלכים א' פ"ט: 'והיו עיני ולבי שם כל הנמים...'], היכן שהם רוצים לבא ולהשתלט במקומו של הכל-יכול, במקום השכינה, חס ושלום. אבל זה לא יקרה, בשום פנים ואופן זה לא יקרה. [אבדו גוים מארצו, מזמור י' ע"ש].

לכן, עם ישראל, היה חזק! התקרב אל השם. הגשמיות עומדת להתמוטט בצורה הקשה ביותר [ישעיה פרק ב' בארוכה], אבל אל תפחד, כי ה' איתנו, וכל אלו שהם אתו - הוא יהיה איתם [דה"א פכ"ח: 'אם תִּדְרֹשׁוּנִי יִצְאָא לָךְ, וְאִם תִּעֲזָבוּנִי יִנְיָחָךְ לְעַד']. כמו שכבר אמרתי פעמים רבות: שום נשמה-יהודית לא תלך לאיבוד. אך אם אתם בוטחים באלילים של העולם, ואם אתם מאמינים בעגל-הזהב - בודאי שזה יהיה לכם הרבה יותר קשה לעשות תשובה שלימה. אבל אם הינכם בוטחים בה' - שום דבר לא יזיק לכם. ה' ישמור עליכם, והוא ישגיח עליכם לחלוטין [מזמור צ"א], בין אם אתם זקוקים למוזון או ביגוד או מקום מגורים [דברים ב' ז], חימום בחורף או קירור בקיץ [יונים השמש לא יפכה...], אל תדאגו. הוא ורק הוא - הכל יכול. הוא יכול להביס כל שונא, הוא יכול לעצור כל פצצה-אטומית, הוא יכול לעשות הכל, ואנחנו - הילדים שלו שהוא אוהב במיוחד, הבנים והבנות המיוחדים שלו. אל תפחדו! אנחנו נשרוד. אנחנו נינצל [אל תִּירָא תולעת יַעֲקֹב, מתי ישראל...], ואילו הם - לא [עם נושע בה...], פרשת ואת הברכה]. כאשר ירד המסך האחרון על המשחק הנלעג הזה שהרשעים כתבו - אנחנו כולנו ניכנס אל תוך העולם-הבא של משיח, אל תוך הנצחיות, והם ייעלמו כליל מעל במתו של העולם הזה, ומכל העולמות.

פרק 34:

חייבים להכין את עצמנו להיות קרבנות תמימים

ג' אב תשע"ד

תמים תהיה עם ה' אלוזקיך...

מאז הפעם האחרונה שאני כתבתי - הרבה דברים קרו. העולם כמעט התהפך מלמעלה למטה. מלבד המלחמה שיש לנו כאן בארץ ישראל - הרבה מלחמות אחרות החלו, והעולם הפך להיות מקום הרבה יותר מסוכן ומפחיד. אחת מן הסיבות שזה כה מפחיד, מחוץ לעובדה שהמלחמות האלו הם אכזריות, מתפרצות בפתאומיות, ורצחניות, ודם שזורם בחופשיות, מלבד עובדה זאת, מה שהכי מפחיד אותנו זה שהרבה ממה שקורה כיום פשוט לא מובן לפי שכל הגיוני, מה הגיוני נורמלי. חסרות לנו פיסות מן ה'פאזל' שהיו אמורות להיות גלויות. אנחנו לא יודעים מי הוא האיש הטוב. אנחנו לא יודעים מי הוא האיש הרע.

אנחנו לא יודעים מדקה אחת לחברתה מי נמצא באיזה צד. פתאום ישנם דברים מסויימים נסתרים, שלא היה לנו שום רמז שזה היה קיים בכלל אי פעם, והם מספרים לנו ב'חלונות הגבוהים' אלו, הידענים המלומדים הגדולים כביכול, שזה כבר היה בעשר, עשרים, חמישים שנים האחרונות, זה ינק וצמח וגדל עד שנהיה כה מפלצתי, ואנחנו מגרדים את ראשינו ואומרים: איך בעולם זה יתכן להיות? איך זה נהיה כ'כ גרוע? איך זה נפל עלינו בצורה כזו פתאומית? איך זה שאף אחד לא ידע, ואם הם כן ידעו - אז מדוע אף אחד לא עשה כלום?...

אנחנו בטוחים בממשלות שיוודאו עבורנו שכל התרופות שלנו אינן מסוכנות. אנו בוטחים בבתי-המשפט שיתנו לכל אחד פסיקה הוגנת כביכול. אנו בוטחים בדוקטורים שהם יתנו לנו את האבחנות המדוייקות. אנו בוטחים בכלכלנים שיגידו לנו שהדברים נראים בסדר מבחינה כלכלית, או שיתנו לנו עצה כיצד להשקיע. אנו בוטחים בכל האספקטים השונים של עגל-הזהב - אבל אנחנו לא בוטחים באמת. והאמת - זה הקדוש ברוך הוא. אנו בוטחים באדם יותר מאשר ב'אמת-עם-א'-רבתי' [חידלו לכם מן האדם... ישעיה ב'].

אני יודע שאנחנו מתקרבים מאד למשיח. אני יודע שבקרוב אנחנו עומדים להתפטר מכבלי הגלות הנוראה הזו. ואני יודע שרק אלו שמכירים אמת עם א' רבתי ויכולו אי פעם לחיות בעולם של אמת-עם-א'-רבתי, ולכן אני רוצה להסביר לכם שהדברים נראים מעורבים ובלתי-הגיוניים בגלל שזו לא האמת. זו לא הדרך שבה העולם נוצר. מה שמתרחש כיום זה הולך נגד האמת, זוהי השחתה [סמחדין גו]. וזה סוחר אותו למצב השחתה. וזה הולך ומשתלט על כל העולם, ועלינו להתנגד לזה. והדרך היחידה לעצור את זה - זה להכיר בכך שמהו מאד לא-נכון כאן, ואנו נשענים על הצלת-חיים לא-נכונה בשביל החיים

היקרים שלנו. אנחנו חושבים שיש לנו גלגל-הצלה על פני המים בכדי להנצל, אבל זה כלל לא נכון. זה טעון בעופרת, וזה עומד להוריד אותנו עד לתחתית הים, חס ושלום. [תקוה' ת' ס"ט: 'יחזקאל בְּנוֹי דְּקָזָן לְתִרְבָּא עֲלָמָא... / ע"ש']

מה ה' רוצה מאתנו...? כיצד יכולים אנו לשרוד את האסון הזה, את ההרס הזה, את כל הרוע הזה שהתפרץ ויצא מכל פינה שבעולם, הרוע - שאף אחד לא קלט שהוא קיים בכמויות אדירות שכאלו?!... כיצד אנחנו יכולים לשרוד את כל זה?!... ומי הם ה'אנחנו'? בסך-הכל מעט אנשים עלובים, מסכנים, חסרי כל כח, כיצד נוכל לשרוד בשיטפון של השחתה כה איום?... ישנה רק דרך אחת: עלינו להכין את עצמינו. עלינו להתכונן כיצד לקבל משיח. עלינו להכין את עצמינו להיות קרבנות מושלמים, נכון, קרבנות תמימים. ואנחנו צריכים להיות שלמים, תמימים, או לפחות לנסות במאמץ רב להיות שלמים.

ואם אנחנו לא מגיעים אל השלימות, ה' יביא את השלמות, אבל זה יהיה כל כך קשה וכל כך מכאיב. לא פחות כואב מאשר ניתוח, אלא שזה יהיה ניתוח רוחני שעלול להיות הרבה יותר מכאיב מאשר ניתוח פיזי. ולא קיים שום משך-כאב עבור סוג כזה של ניתוח, ואנחנו נרגיש כל תחושה של כאב, כך שאנחנו צריכים להכין את עצמינו להיות קרבנות, להיות טהורים וזכים ככל האפשר.

אל תהיו מדי מיוחדים. אין כוונתי שכולנו נצטרך למות על קידוש ה'. אני מתכוון שה' רוצה מאתנו שנחיה על קידוש ה', והוא רוצה מאתנו להיות מושלמים ככל האפשר. והדרך להיות מושלמים ככל האפשר - זה לבטוח בה' לחלוטין. לבטוח בו בכל דבר שהוא דורש מאתנו. לא לשאול ולא להרהר על שום דבר שהוא דורש מאתנו [תמים תהיה...]. אנחנו רוצים לעשות את רצונו בשלימות. אני לא אומר שנוכל להגיע למדרגה הגבוהה ביותר, אבל אנחנו נצטרך לעשות באמת-באמת נסיון להגיע לזה. באמת-באמת עלינו לשים את מוחינו, ליבינו, נפשותינו וגופינו לתוך המאמץ הגדול ביותר, בודאי המאמץ הגדול ביותר שהיה אי-פעם בעולם.

יצחק אבינו היה קרבן שלם, מושלם, תמים. אביו היה מוכן לציית לקב"ה ולהקריב את בנו יחידו, את הבן היחיד שיכול היה להמשיך להיות אביו של עם ישראל, אחד מן האבות. רק יצחק היה יכול לעשות זאת [כי בַּיְצָחֵק יִקְרָא לֵה' וְרַע]. והוא התרצה למות רק בגלל שכך ה' אמר. זהו סוג הביטחון שעלינו לרכוש. בסופו של דבר - היה זה מספיק שיצחק איפשר לעצמו להיות נעקד על גבי המזבח, כך שהוא לא יזוע בעת שהסכין מגיע לצווארו. הוא הושיט את צווארו כדי שזה יהיה קל יותר לאביו כאשר הוא יצטרך לשחוט אותו. והוא שמח לעשות את רצון השם [וַיִּלְכֹּד יַחֲדָיו], ואברהם אבינו לא היסס לרגע לשחוט את בנו היחיד, בגלל שהקדוש ברוך הוא רצה זאת, והוא ידע שכל דבר שהקב"ה עושה - זה לטובתינו. הוא גם ידע ששום דבר שיש לנו, שום דבר ממה שאנחנו סבורים שאנו כאילו בעלים עליו, שום ילד מילדינו אינו שלנו. כלום לא שלנו [לה' הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ]. הכל שייך לה', ואנחנו עצמינו ג"כ שייכים אליו. וזו הדרך שאתם מגיעים לשלימות. [כי מִמָּה הַכֹּל, וּמִיָּדָה נִתְּנָה לָהּ, אֲבוֹת פ"ג מ"ז].

עליכם להיות בטוחים בכל צורה שהיא שה' הוא הכל-יכול, וכל מה שהוא עושה - זה הכי מתאים עבורינו [ברכות ס': 'באלקים אהלל דָּבָר... / ע"י פסחים ג.], ויהיה הדבר הטוב ביותר עבורינו, ולא משנה כמה סבל שזה יגרום לנו. מפני שהסבל שלנו הוא רק דמיון, זה רק מתוך התשוקות העקומות שלנו. עלינו להבין שהעולם הזה הוא רק ביקור קצר ביותר עבורינו, שאחריו אנחנו מגיעים לעולם הבא [אבות פ"ד: 'פְּרוּזְזוּר לְטְרַקְלִין]. אבל כעת אנחנו לא נלך לעוה"ב. אם ירצה ה' אנחנו נצעד היישר אל תוך העולם-הבא של משיח.

אז כעת, יהודים יקרים שלי, היו חזקים! זה הזמן לעשות חשבון-נפש על החיים שלנו, על כל חלק של חיינו, ולנסות להיות הרבה יותר טובים, מפני שאם אנחנו לא עושים זאת - אנחנו נהיה בצרה גדולה.

אני מתחנן אליכם: עשו חשבון נפש. ערכו מאזן של 'ספרי-החשבונות' שלכם עם הקב"ה, תמצאו מה אתם חייבים לו ותמצאו מה אתם חושבים שהוא צריך לתת לכם, ואני בטוח שכולנו נגלה שאנחנו בחוב עמוק-עמוק כלפי ה', ושנחנו צריכים להראות לה' עד כמה שאנחנו אוהבים אותו ובוטחים בו, ושנחנו נעשה כל דבר בעולם שהוא יבקש מעמנו, אפילו אם זה אומר לתת את החיים עצמם. זה מה שאנחנו צריכים להראות לו.

כיהודים - אנו עומדים להתנסות בצורות הקשות ביותר, ואנחנו צריכים להיות קרובים אליו. אנחנו צריכים להוציא מתוך עצמינו את כל השטויות השטחיות של עולם-השקרים הזה, של עולם עגל-הזהב הזה, של עולם-הדמיונות הזה - ולהגיע אל האמת. אך זה מאד מפחיד, כי כל 'מהלך-החיים הרגילים שלכם', כפי שאתם מכנים זאת - עומד להשתנות לגמרי-לגמרי. יהיה עליכם לוותר על דברים שהפכו להיות נחוצים עבורכם בצורה-בלתי-פרופורציונלית, ויהיה עליכם להוציא מתוך הלב שלכם את כל השטויות הטפשיות והקטנוניות שהפכתם להיות כה תלויים בהם, בכדי לעזור לכם להעביר את הזמן בצורה שטחית.

יהיה עליכם להתעסק עם אמת. זה מאד מפחיד, והחיים שלנו ישתנו. העושר הגדול של מה שנקרא 'העולם-המערבי' הזה יהיה כלא-היה. זה עומד להיעלם [מלאכי א': 'כי תֹאמַר אָדוֹם רִשְׁשָׁנָה...]. יהיה עלינו ללמוד להיות בדרך הרבה יותר פשוטה, וזה יעזור לנו להיות קרובים אל ה' [ע"י סנהדרין קט. 'אנשי סדום כו' מתוך רוב טובה...]. זה כבר קורה עכשיו, ומלחמת העולם השלישית כבר החלה, ואני חושב שאנחנו כולנו יכולים לראות את זה. זה הולך להתרחב. זה הולך להיות מלחמה גדולה-גדולה, מלחמה עצומה ומפחידה, ואני יודע שכל היהודים-האמיתיים יודעים שמה שאני אומר כעת - זו אמת.

הכינו את עצמכם, יהודים יקרים שלי, אחים יקרים. ה' אוהב אותנו והוא רוצה אותנו בחזרה, הוא רוצה אותנו שוב עמו. זהו דור נמוך אבל הלב והנשמה היהודית עדיין ישנם, ועל הלב והנשמה היהודיים האלה של כל יהודי ויהודי יתייסד עולם-הבא של משיח [יחזקאל ס"ו פ' ל"ו: 'וְהָיָה מִשְׁפַּחַי צְלִיטָה, וְהָיִיתִי לָהֶם לְאֱלֹהִים, וְהָפַחַתִּי יְהוּי לִי לְעַם...'] ע"ש].

שאלה: מדוע אינך ישן בלילות?

תשובה: אני לא ישן בלילה מפני שאני יודע שבעתיד הלא-רחוק אנחנו באמת נצטרך לבטוח בה'. אנחנו עומדים לקלוט שאוכל וביגוד וקורת-גג כלל לא יהיו ברי-השג בכזו קלות כפי שהיו, ויהיה עלינו לבטוח בה'.

כאשר אני אומר 'אנחנו' – אני מתכוון לכל העולם. כוונתי לכל אחד ואחד בעולם, למעט אותם אנשים מעטים, אלו שסבורים שהם יכולים לשלוט במקום ה', חס ושלום. אבל אנחנו נהיה המנצחים, מפני שבסופו של דבר ה' יעלים אותם אל החידלון [יְקַל קַרְנֵי רְשָׁעִים אֲגַדְעָם...], ואנחנו נקבל את כל הדברים הטובים. אנחנו לא נרעב למוות, ואנחנו לא ניוותר בחוץ, בקור, אם אנחנו בוטחים בה', אם אנחנו בוטחים בעובדה שהוא הוא הכל-יכול.

ולכן אני בוכה, מפני שאני יודע שזה עומד להיות מאד קשה עבור יהודים רבים, ודרך אגב, האם אתם קולטים כמה מן העולם הולך להיות חורבן, ה' ישמור?!... זה כתוב בנבואות כל כך ברור ומפורש! [זכריה י"ג, יחזקאל ז'] האם אתם תופסים איזה הלם זה יהיה הדבר הזה?! אני לא חושב שיהיה איזה CNN (סוכנות עיתונות) בשטח בשביל לצלם את זה ולשלוח תמונות. אבל מה אני יכול לומר לכם, רק לחשוב על ה'שוק', על ההלם הזה, זה לבד מספיק בשביל להביא אותי לבכות, לבכות בשביל עם-ישראל, לבכות בשביל כל העולם [ערש"י ישעיה ט"ו ה'].

הרשעים משחקים את המשחקים המרושעים של רצח ושפיכות-דמים. הם אנשים כאלה טפשים, במיוחד הגוים, אבל גם היהודים טפשים, מפני שהם לא מתקרבים לאמת, לקדוש ברוך הוא. הפכנו את כל החיים שלנו ל'אידישקייט' שיטחית, וכל מה שאני יכול לעשות זה רק לבכות על זה. התפצלנו למיליוני חלקיקים במקום להיות אחד עם ה', אבל ה' ילמד אותנו. הוא אוהב אותנו, הוא רוצה להציל אותנו, אבל אנחנו עושים את זה מאד קשה בשביל עצמינו. [ישעיהו מ"ח ד': 'מִדַּעַתִּי כִּי קָשָׁה אֲמַתָּה, וְגִיד בְּרָזֶל עֲרֹפְךָ...']

רק תזכרו שלפי הרבה מהמקורות בתורה רוב היהודים שבדור הזה, הדור שלפני הגאולה השלימה, יהיו ערב רב [מקורות גליון 73]. הם יכולים להיות חרדים או חילונים – אבל ממש לא יהודים-אמיתיים, והם ינסו להרחיק אותנו מן האמת.

כן, הבכי שלי בלילות קשור לעם-ישראל. אני כל כך מודאג. זה לא כל כך פשוט. עלינו להיות חזקים, ועלינו להיות תמימים, ללא כל חיסרון. [ר' ספר מעלת המידות פ"ב: 'מעלת התמימות']

פרק 35:

ניתנה לי רשות לגלות לכם דברים שיתרחשו

ט"ז אלול תשע"ד

בְּכִי יִבְאוּ וּבְתַחֲנוּנִים אוֹבִילֶם...

אוי, מאמי, אוי, טאטי, מה אני יכול להגיד לכם?... אני מצטער שבשבועות האחרונים קצת הוצאתי אתכם משיווי המשקל, אבל אני חייב להודות שהעולם משתנה במהירות הקול. ומיום ליום או מדקה לדקה, אנחנו לא יודעים מה עומד להיות. התרגלנו לחיות בעולם שהיה קצת-מסודר לפחות. יכולנו איכשהו לצפות מה יביא היום הבא או הרגע הבא, אך כיום כולנו מבולבלים, ואף פעם איננו יודעים מאיפה תגיע הטרגדיה הבאה, הפיצוץ הבא, שלא נדע.

טאטי, מאמי, השבועות הקרובים עומדים להיות מאד-מאד מפחידים. בשבועות הבאים יהיו המון שינויים שיגרמו לנו לסחרחורת-ראש [מומר ק"ו: 'יִצְלוּ שְׁמַיִם יְרֵדוּ תְהוֹמוֹת...'] שינויים על פני כל העולם, שינויים מפחידים וגם התרחשויות מפחידות. כאשר אנו מגיעים לראש השנה נהיה כולנו במצב רוח קודר ורציני, ועם רצון להתפלל מאד חזק ולהתחנן אל ה' להציל אותנו, ולהכתיר אותו כמלכנו. כך שאנו צריכים להכין את עצמנו שלא להיות 'שחוקים' בגלל כל ההתרחשויות של העתיד הקרוב, ועלינו תמיד לזכור שהדרך היחידה לייצב את עצמנו ולשמור את יכולתינו להתגבר נפשית ופיזית בהתרחשויות התקופה העתידה – זה להחזיק בקדוש ברוך הוא, כביכול, להחזיק את החבל, החבל הרוחני שקושר אותנו, עם ישראל, אל יוצרנו [דברים ד': 'וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בַּה' אֱלֹהֵיכֶם...'].

אז כפי שאמרת, בשבועות הקרובים עד ראש השנה יהיו חדשות חדשות ומדהימות לכולנו, לכל העולם, ויהיו חדשות שהאנשים לא יבינו. הם יעמדו ויתפלאו: 'מה קורה כאן בעולם שלנו?!...'. אך בהמשך הזמן אנחנו נקלוט ונבין מה באמת היא תכניתם של האנשים הרשעים. לאחר ראש השנה, במשך עשרת ימי התשובה – יהיה זה זמן של איסוף וריכוז כל הכוחות שלנו בבכיה אל ה' כפי שלא בכינו מעולם. וכאשר מגיע יום-הכיפורים, אני חושש שהדמעות שלנו כבר יכלו מרוב הדאגות

מהעתיד לקרות. ואנחנו ננסה 'לסחוט' עוד קצת דמעות בכדי לנסות להציל את עצמנו. [ירמיהו ל"א ח. 'שְׁעָרֵי דְמָעָה, עִי' זוה"ק וישלח קצ"ה ע"ב, ובפרשת פקודי דף רמ"ה: באורך, ובתיקה"ז דף כ"ו].

כאשר יגיע חג הסוכות אנחנו כבר נהיה שחוקים מרוב מאמצים, ואני מאמין שחג הסוכות, לפחות זמן קצר, יביא לנו משהו שמזכיר מעט יציבות למראית-העין, מעט שמחת יום טוב, אבל שמחת-תורה יחזיר אותנו אל המציאות המרושעת, ואנחנו נרקוד עם התורה תוך כדי שדמעות בעינינו. אנחנו נחזיק את התורה קרוב-קרוב אלינו כך שהיא לא תוכל להפרד מאיתנו, כך שאנחנו לא ניפרד ממנה. אנחנו נרקוד ונרקוד, ואנחנו נתחנן אל ה' תוך כדי הריקודים שלנו שהוא תמיד ישמור אותנו קרובים אליו [לא יִרְפָּךְ וְלֹא יִצְוֶכְךָ], ושאנחנו נשמור את התורה קרוב אלינו, וכאשר חג שמחת-תורה מאחורינו – המלחמות האמיתיות יתחילו.

עם ישראל, אתם יודעים שיש משהו בדברים שלי. בשנתיים או בשלש השנים האחרונות אתם ראיתם את התרחשותן של טרגדיות כל כך מטורפות. אנחנו יודעים שהעולם הפך להיות בית-אישפוז למשוגעים, וכפי שהרב דסלר זצ"ל הגדיר זאת, האנשים שמטפלים במשוגעים הם המשוגעים עצמם. זהו העולם של חולי הנפש [מאמר 'היהלום הקטן']. אך ישנם יהודים שהם כן מנסים להפריד את עצמם מן השקר, ועל אלו מעט היהודים יבנה בע"ה העולם של הגאולה-השלימה. אנו, עם ישראל, חייבים להחזיק חזק, ולעולם לא לעזוב.

נמשיך הלאה.

לאחר סוכות ושמחת תורה – העולם יהיה כל כך שונה, שונה עד אימה, זה יהיה עולם בלתי ניתן להכר לחלוטין. והדבר היחיד שאנחנו נכיר – זה הקשר שלנו עם השם. הדבר היחיד שיהיה אמיתי – זה הקשר עם ה', עם תורתו ועם מצוותיו. עם ישראל, אלו שהם מחוץ לארץ ישראל! אירונו את חבילותיכם אם אתם יכולים. ארוזו את חבילותיכם ובואו. עשו זאת! לבוא לארץ ישראל – זו לא עבירה. זוהי זכות גדולה, אבל אל תבואו אם אינכם רוצים באמת להתעלות באידישקייט שלכם. אל תבואו רק בשביל להציל את עצמכם, מפני שזה לא יעבוד [זבש"רדים אָשֶׁר ה' קָרָא... יוֹאֵל ג' ה', עי' במפרשים]. עליכם להאמין, להאמין שהשם הוא הכל יכול. אין עוד מלבדו! עליכם להאמין בזאת עם כל הלב והנשמה שלכם. עליכם להאמין שאין שום דבר גדול ונעלה יותר מן התורה הקדושה. עליכם להאמין שמישיח עומד להגיע, ושעומדת להיות תחית-המתים, ועליכם להאמין בכל אחד משלשה-עשר עיקרי האמונה. [עי' ספר מחנה ישראל פרק כ"ה]. אתם חייבים להאמין בזה. זהו כרטיס-הכניסה שלכם אל הנצחיות [באמונתו יִחְיֶה. ר' הקדמת הרמב"ם לפרק חלק בארוכה]. עליכם להאמין בזאת עם כל הלב והנשמה שלכם [באמונה שלימה].

לאחר שמחת-תורה עומד להיות בירור ענקי, והבירור הזה עומד להיות קשה ביותר, אבל זה לא יהיה קשה לאלו המבינים את האמת, לאלו שנצמדים אל ה'. לאלו הצמודים אל האמת – זה לא יהיה קשה. אז אנא, עם ישראל, בבקשה, בבקשה! אם אתם מרגישים קרובים לזה, אם אתם חשים שאתם רוצים לגדול מבחינה רוחנית, בואו לארץ ישראל. לא ל'מדינת-ישראל' שעומדת ליפול בקרוב מאד, אלא לארץ ישראל. בואו לארץ ישראל אפילו שיתכן שזה יהיה מאד קשה, ואפילו אם אתם אינכם יודעים היכן אתם עומדים לגור, ואפילו אם אינכם יודעים מאיפה תגיע הפרנסה שלכם, בכל זאת יהיה לכם יותר טוב פה מאשר שם – אם אתם באמת רוצים להיות קרובים אל ה'. אם אתם באמת חפצים מסיבות רוחניות להיות קרובים אל הקדוש ברוך הוא ולקבל בפועל משיח צדקנו, אזי בואו לארץ ישראל עכשיו! [הגאולה בארץ ישראל, ר' מקורות במאמר 'נעמד ונבכה']

מי שיש לו רעיונות גשמיות בנוגע לגאולה – תשכחו מזה. תשאו איפה שאתם נמצאים. אני רוצה גם לחזור ולומר שכל נשמה יהודית תינצל. כל נשמה יהודית שעמדה בהר-סיני ואמרה 'נעשה ונשמע', כל נשמה יהודית תינצל [אם יִהְיֶה נִדְחָךְ בְּקֶזֶה הַשָּׁמַיִם...]. ה' יראה לוודא שאפילו אם היהודי חושב שהוא לא מקבל את האמת – בסוף הוא כן יקבל. ה' יכריח אותו לקבל אמת, והוא יהפוך להיות מאמין גדול. אבל בתהליך הזה הוא יסבול. אבל אלו שהם כבר קרובים, אלו שמאמינים בכל ליבם ונפשם בהכל-יכול – בקדוש ברוך הוא, בריבוננו של עולם, להם לא יהיו כמעט קשיים. יהיה זה אולי מפחיד לראות את כל מה שמתרחש, אבל הם עצמם לא יסבולו. אז עם ישראל, אנחנו מגיעים לראש השנה. בבקשה תעשו תשובה. בבקשה עשו תשובה עכשיו! תישרו את הראש שלכם. תכוונו את המח שלכם אל הדברים הנכונים. תלמדו את ילדיכם איך להגיב כאשר המלחמות הנוראות באמת מתחילות. והם כבר התחילו, אבל החלק הגרוע עומד בקרוב להגיע. תלמדו את ילדיכם איך להיצמד אל ה'. תלמדו את ילדיכם מה הכוונה מציאות-האמת [רמב"ם ריש הל' יסוה"ת וסופ"ו מהל' מוזה], מה הכוונה 'הגאולה השלמה', למה הכוונה 'בית המקדש', מה הכוונה 'קרבנות'. תלמדו אותם לא לפחד – בגלל שה' הוא הכל-יכול. הוא הוציא אותנו מארץ מצרים בדרך של נס עצום ומופלא [לְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנֵי בְנֵיךָ... שמות י"ז] והוא גם יוציא אותנו מהגלות הנוראה והמרה ויביא אותנו אל הגאולה השלימה. [ר' אור יחזקאל אמונה, בתח"י מאמרי הגאולה].

אני רוצה לומר לכם משהו נוסף, מאמי וטאטי.

אני אוהב את כולכם מאד מאד. אני יודע עד כמה אתם עושים עבורי וכמה שאתם דואגים לי. אני יודע שלפעמים אני גורם לשניכם להיות עצובים ומודאגים בגלל כל ה'מוזות' (מצבי הרוח) שלי. אני בעצמי קצת מבולבל עם החיים הכפולים שלי שאני

חי. מצד אחד של החיים שלי – אני ילד קטן עם צרכים של ילד קטן, ומהצד האחר של החיים שלי – אני אדם גדול יותר, והרבה יותר מבוגר.

אז משום כך אני מבקש מחילה משניכם, על כל קושי שעשיתי לכם, ואני רוצה לומר לכם עד כמה אני מעריך את כל מה שדאגתם לי, וכל מה שאני משער שאתם עוד תמשיכו לעשות בעבורי עד אשר משיח מגיע. ואז, כשמשיח מגיע, לא אצטרך יותר את עזרתכם, בעזרת ה'. [ישעיהו ל"ה ה-ו]

אני יודע שבקרוב מאד אנחנו עומדים לראות את האמת. אז אל תהיו מאוכזבים ואל תהיו מיואשים ברוחכם. רק תדעו שכל הצרות שלנו עומדים להיעלם, ובאמת כבר לא תדאגו אודות כל הדברים שקורים בבית... קניית דירות ומכירתן, לדאוג עבורי ועבור כל הנכדים האחרים שיש להם בעיה זאת או אחרת, או הדודות והדודים שיש להם בעיות מכל סוג שהוא. רק שתדעו שזה כמעט מאחור, כבר הכל כמעט מאחורינו.

לכל עם ישראל!

אני רוצה להגיד לכם שכאשר אנחנו מגיעים לחנוכה יהיו לנו התרחשויות רוחניות גדולות עד מאד שיזכירו לנו את המכבים, זה יזכיר לנו את הגדולה שלנו, זה יזכיר לנו את בית-המקדש שלנו, למרות שאנחנו נהיה מאד מפורדים, ואנחנו נהיה קבוצה כה קטנטונת מוקפת בכמויות עצומות של אנשים פראיים עם כלי נשק נוראים, אך בכל זאת הלבבות שלנו יהיו מלאים בשמחה מפני שאנחנו שוב נחוש מה שהמכבים הרגישו, אפילו שאנחנו נהיה שרויים בפחד ואימה. זה יהיה נראה בלתי-אפשרי לצאת בכלל מן הסיטואציה הזאת, אבל ה' יעזור לנו ואנחנו נצא. [מזמור ק"ז: כ"י שְׁבַר דְלִתּוֹת נְחֻשֶׁת...]

ואחרי זה יגיע צום עשרה-בטבת, ואנחנו נתאבל כפי שמעולם לא התאבלנו. אנחנו נבכה ונתחנן כפי שמעולם לא עשינו בתשעה-באב, נסיף להתחנן ולבכות ולהתחנן אל ה' לחזור ולבנות את הבית שלנו, את בית המקדש שלנו, ושלא יאפשר לגויים לעשות את הדבר הכי שגעוני, להרוס את כיפת-הסלע ועל מקומו לבנות חס ושלו (מקדש) לפולחן-הדת האילית החדשה שלהם, חס ושלו, ימח שמם וזכרם. זוהי התכנית שלהם – לבנות בראש הר המוריה, בראש הר הבית מקדש לעבודת אלילים, עבודה זרה מן הסוג הגרוע ביותר. [אֲשֶׁר אָמְרוּ נִרְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים... תהלים פ"ג].

ואז אנחנו מגיעים לפורים, ואנחנו נתחנן אל ה' להציל אותנו מהמן, ויהיה לנו כאן 'המן' שנצטרך להנצל ממנו. ויהיה עלינו להילחם, להילחם בפחדים שלנו, ולהתחנן אל ה' להציל אותנו מהאיש האיום והמרושע, אדם מבעית עד אימה עם הצבאות שלו ועם המשטרה שלו. נצטרך להתחנן מאד חזק. ה' יציל אותנו.

הוא יציל אותנו – ואז יבוא חג הפסח, ואנחנו נהיה קבוצה מרופטת ושחוקה של אנשים מרוטים כאשר אנו יושבים מסביב שולחן ליל-הסדר, עם מצות ויין שה' ישלח לנו באופן ניסיון [י"ן המשומר...]. ואנו נתחנן אל ה' להציל אותנו. נתפלל הרבה אל ה'. נתחנן אליו להביא את הגאולה השלימה.

ובחג שביעי של פסח נשמע את השופר [תְּקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְחַרְחֹרֵתוֹ]. נשמע את קול השופר, ובליל הסדר יראו בכל בית את אליהו הנביא. כל היהודים שהם אמת'דיק (אנשי אמת) יראו אותו [תהלים מ"ג: שְׁלַח אֲרֹף וְאַמְתָּךְ...]. וזה ינסוך בנו כח, אבל עדיין זוהי לא עת קץ הגאולה. אני לא יכול להמשיך להסביר מעבר לכך, אבל כאשר אנחנו רואים את אליהו הנביא אנו נדע שבקרוב מאד הגלות הארוכה והמרה הזו תהיה מאחורינו, וסוף-סוף אנחנו נהיה בני חורין [תיקוה"ז קמ"ו].

מרגע זה והלאה יהיו מלחמות רבות יותר וגדולות יותר. יהיו נביאי-שקר ומשיחי-שקר, אבל אנחנו נהיה דבקים לקדוש ברוך הוא, ולזרעו של דוד המלך, למשיח צדקנו, משיח האמת שלנו. הוא יגלה את עצמו – ובמצאי שביעית אנחנו ניכנס לבית המקדש ונקריב קרבנות [וְאֵז תִּחַפֵּץ וְכָחִי צֶדֶק עֹלָה וְכִלְיִים...]. ונשמת, ונעלוז, ונרקוד, ונהיה מאושרים בשמחה הגדולה ביותר שהיתה אי פעם בכל העולם [ישעיהו ל"ה: וְפָדִינוּ ה' יִשְׁבֹּן, וְכָאוּ צִיּוֹן בְּרָגָה, וְשִׁמְחַת עֹלָם עַל רֵאשִׁים...]. אפילו שמסביבנו שני-שליש מן העולם יהיה הרס וחורבן, ורק מעט מאד יהודים עם עוד פחות מזה גויים – ישרדו.

הערה: ענין בידוד וצירוף וכילוי הרשעים מאודהע ומעיד ומועד זמנו ע"פ שי" הגר"א, מבואר בארוכה בס' אמונה והשגחה לר"ש מאלצאן אות י"ז, ועי' גם ס' הקדו"ש להגר"א שי"ז פ"ה ואילך.

קיבלתי את הרשות לגלות לכם את ההתרחשויות העתידיות הללו בכדי לתת לכם ישראל חוסן ועידוד כדי שנוכל לעבור את הזמנים הקשים הללו.

אני מתחנן אל עם ישראל מתוך מעמקי ליבי שכל יהודי ירגיש את האחריות שיש לו ליהודי אחר. כל יהודי-אמיתי חש אחריות כלפי יהודי זולתו, הוא מרגיש שהוא חפץ לעשות חסד עם יהודי אחר – וכך אתם יודעים שזה באמת-יהודי. אני כל כך אוהב את עם ישראל שרק להגיד את זה – זה גורם לי לבכות [על בן המו מעי ל"ו]. ואני מתחנן אליכם, בבקשה הקלו על עצמכם. שובו אל ה'. סלקו את הגשמיות שהיא כל כך חסרת-משמעות, את כל הצעצועים, את כל צעצועי המבוגרים הטפשיים, כל סרטי הוידאו, את כל הדברים שגורמים לנו לבזבז את זמנינו [ישעיהו ה': זְהִי מִשְׁכֵּי הָעוֹן בְּחַבְלֵי הַשְּׂוֹא...]. ובמקום כל זאת להקדיש את כוחותינו לצמיחה רוחנית. והדרך הטובה ביותר להתפתח רוחנית זה כאשר הזמנים קשים. אנחנו לא רוצים אמנם שהזמנים יהיו קשים, אבל אנחנו מוכרחים להשתמש בזמני העתיד הקשים בכדי לעזור לנו לצמוח.

בבקשה, הבה נרכז את ליבנו ונשמתנו וכל כוחותינו לצמיחתנו הרוחנית, למרות שמסביבנו ישרור חורבן ומות. אנא, המשיכו להתעלות, אנא המשיכו להתקרב יותר ויותר אל הקב"ה.

שאלה: האם עלינו לחשוש מהדאע"ש?

תשובה: קבוצת הרוצחים הזו נוצרה על ידי הרשעים בשביל להטיל פחד בעולם. אין להם כח אמיתי של ממש. זה הכל פארסה (בדיחה), והאירופאים בהחלט לא רוצים אותם בשטח, ובודאי ינסו להתפטר מהם בהקדם האפשרי. בכל אופן הם ירדו למחתרת והם יגרמו הרס בעולם, מפני שכיהידים הם יכולים לפוצץ מאות מקומות באירופה, ובאמריקה, ולא רק במזרח התיכון. כצבא – הם אינם צבא. הם בסך-הכל קבוצה של אנשי-פרא. הם משתמשים בטקטיקות מחרידות של עריפת ראשי אנשים, לא עלינו, או רציחתם בצורות איומות בכדי להפחיד אנשים. אבל אל תשימו אליהם לב. זה הכל משהו לא-אמיתי. כן, אנשים נרצחים, והם מאד אכזריים, אבל אין להם שום כח, וה' יהרוס אותם.

אין שום דבר להוסיף כעת. אני נתתי לכם סוג של צפיה מקדימה מראש. עד עתה האוטיסטים כתבו הרבה דברים וכולם התמשו '[הראשנות הנה בא...]'. אך לעומת זאת, מעולם לא הגדרנו לוח-זמנים, מפני שהאנשים היו צריכים 'לסחוב' את עצמם לאורך שנים ארוכות מבלי סוג-החיזוק הזה. לא היתה כל תועלת בנתינת מסגרת זמנים, מפני שלבטח האנשים היו אומרים: "אווא, מצויין, יש לנו עוד עשר שנים, נו, טוב, בוא נמשיך לחגוג עד אז, עדיין יש לנו עוד זמן לעשות תשובה". כעת אין זמן. הבה נעשה זאת עכשיו! עכשיו! עכשיו! [אין 'עתה' אלא תשובה]

ישנו דבר נוסף שאני רוצה לומר.

בעתיד הקרוב ביותר מדינת ישראל עומדת לקרוס. והיא כבר בתהליך של התפוררות עם כל הריקבון והניוון של עצמה. וזה מה שעומד לקרות – אם ירצה ה'. בקרוב מאד ה'כאוס' (התהווה ובוהו) עומד להתגבר עד שהגויים משתלטים, ואז משיח יקח את השליטה מהגויים, והגאולה השלמה תתחיל בעזרת ה'. [עמים ט': 'זנה עיני ה' בממלכה הנשא... ביום ההוא אקים את ספת דויד הנפלת... ובגיתיק בימי עולם...'] אין לי משהו נוסף לכתוב כרגע.

פרק 36:

אנחנו – העם הנבחר

כ"ד אלול תשע"ד

שובו לבצרון אסירי התקוה...

אני רוצה לומר לכולם, להסביר לכולם, מה אנחנו צריכים לעשות בכדי להציל את עצמנו, מה עם ישראל צריך לעשות כדי לזכות לקבל משיח צדקינו.

כמו שכבר אמרתי, עומדות להיות התרחשויות גדולות ומפחידות בעתיד הקרוב, דברים שמעולם לא חלמנו עליהם, דברים מפחידים ביותר. והפחד כבר עלינו. ישנם כל כך הרבה, כל כך הרבה דברים מפחידים המתרחשים בחיי היום יום של אנשים וכן בעולם בכללותו וכו', אבל בקרוב, בכדי לשרוד יהיה עלינו להחזיק חזק בקדוש ברוך הוא כביכול [יפלטם מרשעים ויושיעם, כי חסו בו... סוף מזמור ל'ז ע"ש], להחזיק חזק בחבל, בחבל הרוחני המחבר אותנו אל הקדוש ברוך הוא, אילו רק יוכלנו לראות את זה, להרגיש את זה, את החבל שמביא אותנו קרוב אל הקדוש ברוך הוא.

המבחן הגדול עדיין לפנינו, ואנו כיהודים עומדים להירצח בגלוי, וכאשר זה קורה – אזי רק דבר אחד יציל אותנו, מפני שאנחנו לא יכולים ללחום מלחמה פיזית כנגד הרשעים. זה לא יעבוד. יהיה עלינו ללחום מלחמה רוחנית. נצטרך להחזיק חזק באידישקייט שלנו ולסרב, לסרב באופן מוחלט לרדת בשום צורה שהיא.

יהיה עלינו להצמד יחדיו, להתקבץ יחדיו [תקט"ו תפילות לרמח"ל, קס"ג, ביה"ל ר"פ וישב עה"פ 'בנצקף יצילך קבוציך', ועי' מלבי"ם ישעיה נ"ח ה' על ענין 'צום' שהוא מל' התקבצות והתאחדות], לסגור את עצמנו לחלוטין בפני העולם הגדול. עלינו לשמור את התורה בצורה הקפדנית ביותר בכדי לא ליפול, לא לקבל פחד מהאויב האכזרי. עלינו תמיד לדעת שה' עימנו, ושאונו מוכנים אפילו למות, רק לא לעשות חס ושלום מה שהרשעים רוצים שנעשה, שנעזוב את היהדות שלנו להיות כמוהם, להיות כלום כמוהם, להפוך להיות יצורים אכזרים שכמוהם.

הם ירצחו ביהודים. אך בכל אופן הם הרי מתכננים להרוג תשע-עשיריות מן אוכלוסיית העולם, והיהודים הם לבטח אינם תשע עשיריות מאוכלוסיית העולם, כך שלרוב הם יהרגו לא-יהודים. בכל אופן, הכעס שלהם יהיה מופנה אלינו. הם לא יכולים לסבול אותנו מפני שאנחנו בטוח 'העם-הנבחר', וזה 'מוציא אותם מן הכלים', ועושה אותם לא-הגיוניים ופראיים, והם רוצים להתנקם בנו, מפני שה' בחר בנו.

הם רוצים לשלוט מתוך ארץ ישראל, מפני שהם יודעים שרק מכאן הם יכולים לשלוט על העולם, אבל מה שהם לא לוקחים בחשבון זה שה' לעולם לא יאפשר להם לעשות זאת, מפני שבאמת אנחנו העם הנבחר, וזה לא משנה מה שהם רוצים להאמין, ולמעשה הקדוש ברוך הוא ימחוק את האנשים הרעים מעל פני האדמה.

אנחנו עם קטן ואומלל שנדד קרוב לאלפיים שנה ממקום למקום [יבגוים ההם לא תרגיע, ולא יהיה מנוח לכה רגלך...]. כי תבא, הציקו לנו, רצחו אותנו, ונאלצנו להיות ללא מקור פרנסה. לעתים הניחו לנו להיות עשירים רק בכדי להשאיר את העושר שלנו לגויים הפראיים שכה קנאו בנו, ושעדיין מקנאים בנו. הגלות היתה קשה ומרה, אפילו שפה-ושם היה לנו קצת מרגוע בכדי לאסוף כוחות.

בכל אופן, כעת זהו הקרב האחרון. אנחנו אנשים חלשים, פיזית. ואנחנו מאד מעטים במספר, אבל ה' הוא הכל-יכול, והוא יהיה אתנו, וכאשר אנחנו עם הקדוש ברוך הוא – אנחנו עודפים עליהם אלף מונים, מליון מונים ואפילו יותר [מלכים ב' פ"ז ט"ז], מפני שאין להם שום סיכוי בעולם, מפני שהקדוש ברוך הוא – הוא ריבונו של העולם והכל-יכול, והוא יגמור אותם רק במבט-עין, כביכול. [המביט ל'ארץ... יתמו חטאים... מומר ק"ד].

אז מה שאנחנו צריכים לעשות זה לתפוס אומץ ולסרב להשתחוות להם, לסרב לעשות מה שהם עומדים לדרוש מאתנו לעשות, והם כבר מבקשים מאתנו לעזוב את האידישקייט שלנו. הם כבר קובעים חוקים ותקנות במדינת ישראל בכדי להרוס את עם ישראל. יש להם תכנית מוכנה לגמרי, והם סבורים שהם מנצחים, אך בכל אופן, מי שצוחק בסוף – הוא הצוחק הכי חזק, ואנחנו נצחק, ונצחק, ונצחק, ונצחק [אז יפלא שחוק פינא...], אפילו שזה יהיה מאד עצוב. אבל הדרך היחידית לנצח אותם – זה לא לעזוב את האידישקייט שלנו, לא לעזוב את הקדוש ברוך הוא, תמיד להיות הילדים שלו, הבנים והבנות הנאמנים שלו תמיד לנצח. אנחנו חייבים ללמד את הילדים שלנו שאנחנו צריכים להשאיר נאמנים לקב"ה.

אנחנו דור מפונק, שאין לו כל שום ידיעה על המושג של 'הקרבה'. אבל יהיה עלינו להקריב. יהיה עלינו לעשות דברים שחשבנו שרק הדורות הקודמים היו צריכים לעשות. אנחנו שייכים לתקופה 'נאורה', כביכול, אבל כעת אנחנו רואים שזה בכלל לא 'דור נאור'. כלל וכלל לא. זה חשוך כמו כל התקופות החשוכות ביותר שהיו אי פעם, פיראי, מרושע וצמא-דם כמו כל הפוגרומים שאי פעם היו.

אנחנו חייבים, חייבים לסגור את עצמנו, לנעול את עצמנו בפני העולם [ישעיהו כ"ו: 'לך עמי בא בתקוה, וסגר דלתך בפניך...'] ר' פרק 11 בסידרה], ולא לאפשר לטומאה להיכנס פנימה. אם הם דורשים מאיתנו דברים שאנחנו לא רוצים לעשות – אז אנחנו חייבים לא לעשות אותם. אם הם רוצים לקחת מאתנו את ברית-המילה או משהו מן הסוג הזה, אנחנו חייבים לעשות זאת – מה שלא יהיה. זה יותר גרוע מאשר רוסיה הקומוניסטית. זה יותר גרוע מכל המצבים שהיהודים עברו לאורך הגלות המרה הזאת, ועלינו לעמוד חזקים ולא לוותר [אם חזקה היא... ערש"י סוף שיה"ש].

אני פוחד שיהודים רבים יוותרו, חס ושלום. וזה לא אומר שהם ערב רב. זה אומר שאם הם יהודים אמיתיים – הם ישובו. ה' יכריח אותם לשוב, אבל זה יהיה עם המון כאב. אבל אלו שיעמדו חזקים ונאמנים לה' ולתורה – יהיה להם הרבה-הרבה פחות כאב. זה ילך להם הרבה יותר 'תקל', למרות שיהיה הרבה פחד וחרדה, אך בכל זאת זה יהיה להם יותר קל.

לכן אני אומר לכם, עם ישראל, יהיה עלינו להוכיח את עצמנו, לעמוד במבחנים. אפילו שאנחנו מגיעים מדור עם רקע מאד מפונק וגשמי ביותר (מטריאליסטי), כי אף פעם העולם לא הכיר גשמיות כה רבה כמו בתקופה שמאחרי מלחמת-העולם-השנייה [ע"י גמ' חלק קט. ת"ר אנשי סדום לא נתגאו אלא בשביל טובה שהשפיע להם הקב"ה...], אך יהיה עלינו לתפוס אומץ ולהזכיר לעצמנו מי אנחנו, ולעולם לא לאפשר לעצמנו לעזוב את החבל הרוחני הזה שקושר אותנו אל הקדוש ברוך הוא. ואם אנחנו נעשה זאת – התגמול והשכר שלנו יהיה הגדול ביותר שהיה מעולם [ישעיהו ס"ד: 'עין לא ראתה וזולתך - יעשה למחפה לו...'], ואנחנו נהיה נבחריו של הקב"ה לנצח. [י"אמר אף עמי הקה... ויהי להם למושיע...], סוף הפטרת ניצבים. 'לכני ישראל עם קרובו', סוף מזמור קמ"ח].

אני גם רוצה להזכיר לעם ישראל את האהבה שה' רוחש לכל יהודי שעוזר ליהודי אחר בכל צורה שהיא [אין הקב"ה אוהב אלא למי שאוהב את בניו...]. ה' אוהב את אלו שעוזרים לעם שלו, לילדים שלו, והוא הכי מעניק והכי סלחן כלפי אלו שמסייעים לעמו. אבל החסד צריך להיות לשם שמים, ממש לשם שמים, חסד שנובע מאכפתיות פנימית אמיתית כלפי כל יהודי.

תרגום הזוהר הקדוש פר' וי"א דף ק"ד: 'שְׁנֵינֵינוּ, בְּעֵינֵי הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא אוֹהֵב אֶת הַקָּדָשׁ, שׁוֹלֵחַ לוֹ דוּלוּ, וּמֵיחוּ הַעֵינֵי, כְּדֵי לְנִזְוֹת בּוֹ. וּבִיּוֹן שְׂזֻכָּה בּוֹ, הוּא מוֹשֵׁף עֲלֵינוּ חוּט חֲמֵד עַל חֲמֵד... וּפּוֹרֵס עַל רֵאשׁוֹ וְרוֹשֵׁשׁ אוֹתוֹ, כְּדֵי שֶׁכְּשֵׁיבֵחַ הַדֵּין לְעוֹלָם, אוֹתוֹ הַמְשַׁחֵת יִהְיֶה בּוֹ, וּמֵיחוּ עֵינָיו וְרוֹשֵׁשׁ אוֹתוֹ הַכֶּסֶס, וְאֵז מִסְפֵּלָה מִמֶּנּוּ וְנִקְרַע עֲלָיו... ע"ש כה"ע.

כל יהודי נולד עם הניצוץ הזה להיות אכפתי כלפי יהודי אחר, רק מתוך התחושה שהיהודי האחר הוא כמו אחד מהמשפחה שלו שהוא צריך לדאוג עבורם [ר' שמיה"ל ח"ב פ"א]. אך הדור הזה, עם כל הגשמיות שלו – גרם לכל כך הרבה יהודים להתקוטט ולהלחם אחד עם השני, לדבר לשון-הרע אחד על השני, להוציא שם-רע אחד על השני בצורה נוראה [נימא ט"ז], וכל זה בגלל כל הקנאה שנוצרת מגשמיות רבה מדי [ולתאחז יבֶשֶׁת נִדְרָה]. ואנחנו חייבים, חייבים להוציא ולגלות מתוך עצמנו את האהבה שנטועה מלידה בתוך כל יהודי, הטבועה בעומק בכל יהודי, לעשות חסד היכן שרק אנחנו יכולים. ולא לשכוח שהחסד מתחיל בבית. החסד הראשון צריך להיות לנשותיכם, או לבעליכם, או לילדים שלכם וכו', להורים שלכם, ואחרי כל זה – לעם ישראל בכללותו.

אני רוצה גם לומר לכם שאין לכם זמן רב מדי להתכונן, להכין רוחנית את עצמכם, כך שלא תסבלו מדי הרבה. אנחנו נהיה חסרי כסף. אנו נהיה חסרי מותרות. החיים שלנו ירדו עד הצרכים הבסיסיים ביותר. אבל ה' לא יתן לנו לרעוב, והוא לא יגרום לנו ח"ו למות, בעזרת ה' [לא ראינו צדיק נעזב...]. הוא יתן לנו מה שאנו צריכים. הוא לא יעזוב אותנו צמאים או רעבים. אנחנו נחיה בע"ה, אבל יהיה עלינו לעשות את שלנו, ולא לפחד, ולא לוותר לאלו הרעים שינסו לכופף אותנו אל הדרכים שלהם.

אני גם רוצה לומר לכם שכל אחד יש לו אמא ואבא, ואתם חייבים לכבד אותם באמת, ולאהוב אותם. אתם חייבים להוקיר אותם ולעשות את רצונם, כל זמן שזה לא מתנגד עם האידישקייט שלכם. אתם חייבים לגלות הערכה כלפי ההורים שלכם, במיוחד ההורים שהם מאמינים ושומרי-מצוות. אפילו אם הם גורמים לכם צער, הם עדיין ההורים שלכם, ועדיין יש לכם מחויבות כלפיהם תמיד לרחוש להם כבוד ולהתיחס אליהם בדרך יפה ומכובדת. אל תשכחו זאת. זה מאד חשוב.

כמו כן אני רוצה לומר שמדי הרבה מהיהודים שלנו משקרים. הם משקרים אחד לשני בגלל כל סוגי הסיבות של גשמיות [נ] אורחות צדיקים ש' החמדה], משקרים למשפחות שלהם מפני שהם רוצים לעשות דברים שהמשפחות שלהם בודאי לא יאהבו. אנחנו משקרים בנוגע לגיל שלנו. אנחנו משקרים על הרקע שלנו מן העבר. אנחנו משקרים בכל דבר. אנחנו מלאים בשקרים, מחוררים בשקרים. זה חייב לעצור. לְשַׁקֵּר זה פגם נורא, ואנחנו צריכים לומר את האמת, מפני שאם אנחנו לא אומרים את האמת – אזי לעולם אנחנו לא נוכל להבין עולם-של-אמת [ר' שבת קד]. לא נוכל אפילו לתפוס איזשהו מושג מה הכוונה 'אמת'. אז בבקשה תזרקו את השקר. השקר הורג אותנו, השקר שאנחנו אוהבים להאמין בו. אנחנו רוצים להאמין בשקר מפני שכך זה קל יותר. זה נראה קל יותר, אבל באמת זה לא קל יותר. בכלל לא קל יותר. אז בבקשה, עם ישראל, אנא, חפשו את האמת [בְּקִשׁוּ צֶדֶק בְּקִשׁוּ צְדָה... חגיגה ד], תגידו אמת – אפילו כשזה לא פופולארי. תגידו את האמת כפי שהיא. תאמרו את האמת לאמיתה.

לדוגמא, כאשר אתם רואים אשה שהיא לא צניעות'דיק (בדרך צניעות), אתם אמורים לומר את האמת – שהיא נראית כמו פרחתית-רחוב, ולא כמו אשה חרדית. שהיא נראית כמו שהיא לא-נשואה עם הפיאה המפוארת שלה. זוהי אמת! ואתם יכולים וחייבים לומר שזה אסור, מפני שאם יותר ויותר אנשים יאמרו שזה אסור, זה יעלם, ויותר אנשים יהיו קרובים יותר אל ה'. [נ] שבת קיט:ו.

ישנם דוגמאות רבות שאתם יכולים לדבר עליהם. נתתי רק אחת. אבל עלינו לומר את האמת, תמיד לומר את האמת. תמיד לרצות את האמת. תמיד לרצות לחיות עם האמת, ושמו של ה' – זה אמת עם א' רבתי [יומא סט:ו].

אני רוצה לומר שאנחנו מאד דומים לדור-המבול [כִּי מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס... נח ו', ערש"י שם], כל כך הרבה אנשים לא-הגונים יש בינינו, אפילו אם אנחנו לא שודדים ולא גנבנו מיליוני דולרים, בכל זאת לעתים אנחנו גונבים 'פחות-משוה-פרוטה' פה ושם [סנהדרין ק"ט]. וזה לא מְשֻׁנָּה ממי אנחנו לוקחים, אם זה מהמדינה, מהחברים, מהבנק, יהיה מי שיהיה. אין לנו שום בעיה להיות בלתי-ישרים כאשר זה מגיע למשל למלוי טפסים עבור תלושי-מזון באמריקה או ביטוח לאומי בישראל, טפסים שלא מציגים את התמונה הכלכלית האמיתית והמלאה שלנו.

והגניבות הפכו להיות כמעט 'דרך-חיים' בדור הזה, כמו שאנחנו יכולים לראות בחדשות שמספרות על כל הרבה מן המנהיגים שלנו המואשמים ואפילו יושבים בכלא על העבירה הזאת. ישנם אנשים שהם מאד מקפידים להיות הוגנים וישרים, וישנם אנשים שאינם. ולכן ישנם אנשים שלמעשה עושים הרבה מאד כסף ממה שלא שייך להם, אפילו שהם נראים כמו "יהודי למופת" ועוזרים כל כך הרבה ליהודים אחרים [וְנִצְטָה לְנוּ שָׁם... אש"ל פ"א ו', זוה"ק 'לגרמיהו'].

אני מזהיר את היהודים הבלתי-ישרים הללו שהם עומדים לשלם על זה מחיר גבוה. וישנם כאלו עם נשמות יהודיות שעשו טעויות – אבל הם עומדים לסבול בכדי שישבו בתשובה. אני מתחנן אליכם, עם ישראל, אל תנסו להציג את עצמכם כפילנטרופים (נדבים) גדולים, בעלי-חסד גדולים, כאשר רוב הכסף שלכם מגיע באמצעים לא כשרים [אֲנִי ה' שׁוֹנֵא גָּזֵל בְּעוֹלָה... סוכה ל:ו].

אני גם רוצה לומר לכם שהעולם החרדי שלנו מלא טינופת, זוהמה, לכלוך רוחני. הנשים שלנו, לא כולן, אבל רבות מהן נראות כמו כוכבות-מסך, כמו כוכבות-מזן-הסרטים עם הפיאות הארוכות והמפוארות שלהם, ועם התצאיות הצמודות שלהן, חצאיות קצרות וצמודות.

בנות בית-יעקב, רבות מהן אינן נראות כפי שהן אמורות להיראות, ואפילו אם לבית-הספר הן הולכות לבושות בדרך מתקבלת – פחות או יותר, בגלל שיש להן תלבושת אחידה, אבל אחרי הצהריים הן מתלבשות בצורה של הרבה פחות צניעות. הבעלים של היום, אפילו האברכים, רבים מהם הם ללא זקנים, מפני שהגברות לא אוהבות זקנים. רבים מהם גם לובשים בגדים צמודים שזה כלל לא מתאם לאברך [ע"י יומא פ:ו]. ורבים מהם רוצים נשים שנראות כמו בלתי-נשואות. לא אכפת להם. הם אפילו שמחים כאשר אנשים אחרים מסתכלים על נשותיהם. [דברי הח"ח בספרו 'גדר עולם', על כיסוי הראש בפרק ו': 'כמה גדול החיוב על הבעל למחותה בעוון זה ולהעריך לפניה גדול האיטור וכי', ע"ש באורך עם משל נורא בעניין].

ואל תצעקו עלי: 'זה לא נכון!', מפני שזה כן נכון, וזה חדר והתפשט כמעט בכל חלק של העולם היהודי בימינו. ולצערינו יש הרבה-הרבה מקרים של ניאוף בקהילה שלנו. זה מעשה שפעם חשבנו שזה מתאים רק לגוים, אבל רבים מעמינו נאשמים בזה.

אפילו אנשים שאינם בעלי-תשובה, חלקם אפילו מתפארים עם יחוסם הגדול והרם, מסוגלים להוליד ממזרים. זהו דבר איום ונורא. עבירה גדולה ונוראה, מאד חמורה! והם לא עושים זאת רק עם בלתי-נשואות, אלא אפילו עם נשים נשואות, שזו עבירה ענקית, שהעונש על כך הוא מיתת בית דין! אבל זה לא נראה שזו מטריד אי-מישהו. הפסק שניתן לעתים רבות הוא: "כל זמן שהבעל שלך לא יודע – זה בסדר, זה בסדר. אתם יכולים להשאר לחיות ביחד".

אני מצטער, עם ישראל, אבל כל הגשמיות הזאת 'עלתה לנו עד הראש' ועשתה אותנו לא-נורמלים, וגרמה לנו ללכת בדרכי הגוים. ואנו חושקים את דרכי הגויים [כִּסּוּס פָּרַד אֵין הַבַּיִת, מומוזר ל"ב]. אנו רוצים להיות "חופשיים". לא כולם, ברוך ה', אבל אלו שחפצים להיות חופשיים מהגבלות התורה הם רבים יותר מאשר אלו הרוצים להיות תחת עולו של הקדוש ברוך הוא.

כך שאני מזהיר אתכם, אלו האשמים בעבירות שכאלו: אם יש לכם נשמות של יהודים, תעשו תשובה! עשו תשובה! אבל את התשובה הכי חזקה שאתם יכולים לעשות, ותחזרו אל ה'. אתם יכולים לעשות תשובה [שׁוֹבוּ לְאֶשֶׁר הִצַּמְתֶּם סָדָה, ישעיהו ל"א ו']

אבל זה לא יהיה קל, והעונש הוא עונש קשה, [ר' חרדים פרק ס"ג, עירובין דף י"ט. רש"י ד"ה על עסקי חנם, ונוסח ברכת המילה 'אשר קידש'] אבל זה יהיה הרבה יותר גרוע אם אתם לא עושים תשובה.

הדבר האחרון שאני רוצה לדבר עליו בשיחה זאת – זה שאנחנו חייבים להאמין עם כל הלב וההנשמה שלנו שרק הקדוש ברוך הוא – הוא ריבונו של כל הקיום. אנחנו חייבים להאמין שמה שהוא עושה לנו או עבורינו – זה מה שצריך להיות, וזה הדבר הטוב ביותר עבורינו [קל מאי דְּעָבִיד רַחֲמָנָא לְטַב עָבִיד, ברכות ס"ו פ' הרואה, ס' ע"ב], בין אם אנחנו חיים בגלל זה או שאנו מתים בגלל זה, חס ושלום. הדבר הטוב ביותר בשבילנו – זה מה שהוא ית' עושה עבורינו. בין אם הוא עושה אותנו אביונים חסרי-כל או שהוא עושה אותנו עשירים, בין אם הוא נותן לנו חמשה-עשר ילדים או שהוא לא נותן לנו כלל ילדים, חס ושלום. זה הכל לטובתינו. וכל דבר שאנחנו סובלים בחיים הללו – אנו צריכים לדעת שזה לא לעולם ועד. החיים מן הסוג הזה אינם נצחיים, וברגע שיש לנו את הגאולה השלימה – אזי יהיה לנו נצחיות, בעזרת ה'. ברגע זה, הסבל הוא מוגבל. בכל אופן אתם צריכים להאמין בכל-לבבכם ובכל-נפשכם ועם כל העוצמה והמהות שלכם שאין כמו ה', אפס זולתו. הוא יוצרו של העולם. הוא הכל, ואין עוד שום דבר מלבדו. והיחידות שלו – היא היחידות הבלעדית, ואנחנו אחד איתו. [י"ג עיקרים].

אין לי עוד שום דבר נוסף לכתוב. אני רק רוצה לומר לכם, טאטי ומאמי, תודה רבה.

שאלה: מה אתה רוצה להסביר לנו על ה'סוס הלבן' שדיברת עליו?

תשובה: אני רוצה לומר לכם שה'סוס הלבן' הוא משיח שקר. והוא יהיה צח כשלג, ואז הוא יהפוך להיות חום, ואנחנו נדע שהוא רק זיוף. הוא יפול בצורה קשה, ויהפוך להיות חום, וזה אומר שהוא איננו משיח. הסוס הלבן מייצג סכנה גדולה עבור עם ישראל. יהיו אמנם כמה משיחי-שקר שיופיעו וינסו לגרום לנו להאמין שהם זרעו של דוד המלך, אבל אחד מהמתחזים הללו יהיה משכנע ביותר. אבל בסוף – האמת תתגלה, והוא יִהָרַס יחד עם כל מאמיניו. מה אני יכול לומר... מה אני יכול להגיד... בקרוב זה יהיה מאחורינו. בקרוב יהיה לנו את הגאולה השלמה. עלינו רק להחזיק מעמד. פשוט להחזיק מעמד. [תְּחִיבֵי רַחֲמָנָא לְבַבְכֶם, קַל הַמְּתַלִּים לָהּ... / מוֹמַר לֵ"א].

ובזאת השלמנו בעזרת השי"ת ובישועתו את הסידרה הזו, שלשים וששת המאמרים שבסידרה ב' מפרקי 'הגאולה' של מוישל'ה. השיר והשבח לבורא כל עולמים על הטוב שגמלנו כרחמיו וכרוב חסדיו, "הטוב כי לא כלו רחמיו, והמרחם כי לא תמו חסדיו", ואל יטשנו לנצח. רוב תודות למשפחתו של מוישל'ה על כל המסירות וההשתדלות להוציא לאור-עולם את תקשוריו היקרים והחשובים של מוישל'ה, והכל לשם שמים בשביל לזכות את עם ה' במסרים כה נפלאים ומחזקים, מעודדים ומעוררים, יתן ה' חלקם תמיד בין מצדיקי הרבים, ויבורכו בכל מילי דמיטב ממקור הברכות, אמן סלה.